

„Régről kell kezdenünk...”

Studia Archaeologica in honorem Pauli Patay

Régészeti tanulmányok Nógrád megyéből
Patay Pál tiszteletére

Szerkesztők Guba Szilvia Tankó Károly
2010

Késő bronzkori és késő vaskori telepletek Mátraszőlős–Királydombról

Tankó Károly – Vaday Andrea

1957-ben a Mátraszőlős melletti Királydombon homokbányászás alkalmával késővaskori sírokat bolygattak meg. A helyszínre kiszálló Patay Pál leletmenése két sír leleteinek összegyűjtésére és egy harmadik sír feltárására szorítkozott (PATAY 1958, 20). A következő évben, a 21-es számú út építéséhez kapcsolódóan nagyarányú földkitermelésbe kezdtek a lelőhelyen, és az újabb napvilágra került temetkezések miatt további régészeti kutatás vált szükségessé. Patay Pál leletmenése immár 6 hétig tartott, amelynek során összesen 63 késő vaskori sírt tárt fel. A kutatás legjelentősebb eredményeit később megjelent rövid közleményében ismertette (PATAY 1972).¹ A jelen tanulmány szempontjából érdekes adat, hogy a La Tène temető rohamtempóban végzett ásatása során Patay tudomására jutott, hogy az útépités kissé távolabb „kora vaskori” telepnyomokat is felszínre hozott (PATAY 1959, 26); de akkor ezek feltárására nem volt mód.

2001-ben a Nógrád Megyei Múzeum megbízásából a Tar–Mátraszőlős szennyvízberuházás bel-, és külterületi nyomvonalán terepbejárásra került sor. Ennek során Mátraszőlős határában – az ún. királydombi részen – a felszínen szóródó pilinyi, kelta és avar kerámia alapján nagy kiterjedésű lelőhely került lokalizálásra, amely minden bizonnyal azonos a korábban Patay Pál által, a La Tène temető szomszédságában megfigyelt telepjelenségekkel.

A lelőhely a község határának délkeleti részén, a Zagyva északnyugati – jobb – oldalán, annak első teraszát képező dombon fekszik. Itt a környezetéből jelentősen kiemelkedő, széles, lapos, északnyugat-délkelet irányú dombhát, a Királydomb húzódik. A természetes magaslat nyugati felén Mátraszőlős belterületének legdélibb házai állnak. Legmagasabb részét délnyugat-északkeleti irányban a 21. számú főközlekedési út szeli át. A lelőhelynek az úttól nyugatra eső része a beépítettség miatt terepbejárással nem vizsgálható. A felszíni nyomok alapján a lelőhely északkeleti, keleti szélét a Hévíz-patak medre jelenti, illetve itt egy olyan – mára kiszáradt – patakmeder is látszik, amelynek eredeti medre kissé nyugatabbra volt a mai pataknál. Innen a természetes kiemelkedés felszíni formájának ívét követve a lelőhely határa a domb lábánál nyugatra kanyarodva átszeli a Mátraszőlős–Pásztó országutat, majd

utóbbtól az ármentes kiemelkedés szélén északnyugatra kanyarodva a 21-es út töltéséig követhető (1. ábra).²

A lelőhely község felé eső, mára beépített részén hozzávetőleges biztonsággal sikerült azonosítanunk Patay Pál 1958-as ásatásának helyszínét. Az egykori ásatási felvételek alapján úgy tűnik, hogy a 21-es út töltésének építéséhez kapcsolódó homokbányászat a Felszabadulás út 168, 170, 172 és 174. számú házak telkeinek hátsó, a Hévíz-patakra néző részét érintette. Az anyagkitermelés határa a 166 és 168. sz. telkeken kb. 1,5 m magas rézsű formájában ma is megfigyelhető.³

A terepbejárás során néhány kora avar edénytöredék is begyűjtésre került (egy kézzel formált, fésűs díszítésű, és egy bordázott oldalú szürke, gyorskorongolt cserép), illetve a II. szelvény keleti szélén, az egykori vízparton is találtunk másodlagos helyzetben lemosódott avar cserepet (27. tábla 1). Ennek alapján joggal feltételezhetjük, hogy az avar telep a jelenleg feltárt területtől északkeletre, a Mátraszőlősről Pásztóra vezető út és a 21-es út kereszteződésének északkeleti oldalán keresendő.

A szennyvízberuházás nyomvonalán végzett terepbejárást követően a Királydombon 2001. július 18. és 28. között megelőző feltárára került sor.⁴ Ez a korábban kutatott temető területét nem, csak a tőle délkeleti

2 Ennek során a felszín minden esetben közepes illetve rossz látási viszonyokat nyújtott, így csak azt vizsgálhattuk, mely területen vannak biztosan leletek a felszínen. A leírt D-i lelőhelyrész EOV koordinátái a következők: 699,068 289,320; 699,163 289,191; 699,175 289,130; 699,060 289,027; 698,953 288,923; 698,920 288,904; 698,904 288,951; 698,941 289,056; 698,867 289,129; 698,894 289,161.

3 A dokumentáció számozatlan fotókartonjai között csak a 62. sír fotója mellett látható az ásatást távolról bemutató és helyszín azonosítására alkalmas felvétel. Erről megállapítható, hogy a fénykép a 21-es útnak a Hévíz-patak feletti hídja környékén, nyugati irányba készült. A kép bal szélén, a teherautók felett látható, lecsapott végű sátoztető háza, amely ma a Felszabadulás u. 170. számot viseli. Ettől jobbra a 168. számú (1958-ban manzárd tetejű, mára átépített) háza, míg a 166. házszám ma is manzárdos.

4 Ásatásvezető: Vaday Andrea, munkatársak egyetemi hallgatóként: Nagy Andrea (ma Győr, Xantus János Múzeum) és Szekeres Ágnes (ma: Szabadka, Városi Múzeum) régészek voltak.

1 A temető leletanyagát Patay Pál Almássy Katalinnak adta át közlésre.

1. ábra Mátraszőlős–Királydomb lelőhely.

Abbildung 1 Der Fundplatz von Mátraszőlős–Királydomb.

irányban, a 21-es út és a pásztói bekötőút délkeleti oldalán elterülő részt érintette. Itt az említett utak mentén, a tervezett vezeték helyén négy árok-szelvényt nyitottunk összesen 462 m² felületen. Ezek közül a IV. szelvényben leletet nem találtunk, vagyis régészetileg negatív volt. Az I–III. árok-szelvényekben két épület részlete (1. és 2. objektumok), 7 egyéb telepobjektum, valamint 3 objektum nélküli leletkoncentráció esett a feltárt felületre. A jelenségeknek a feltárt felülethez viszonyított nagy száma – a árok-szelvények keskeny voltának figyelembe vételével – arra utal, hogy a lelőhely még feltáratlan délkeleti részén is viszonylag nagy régészeti fedettséggel számolhatunk (2. ábra).⁵

A szelvények, objektumok és egyéb régészeti jelenségek rövid leírása

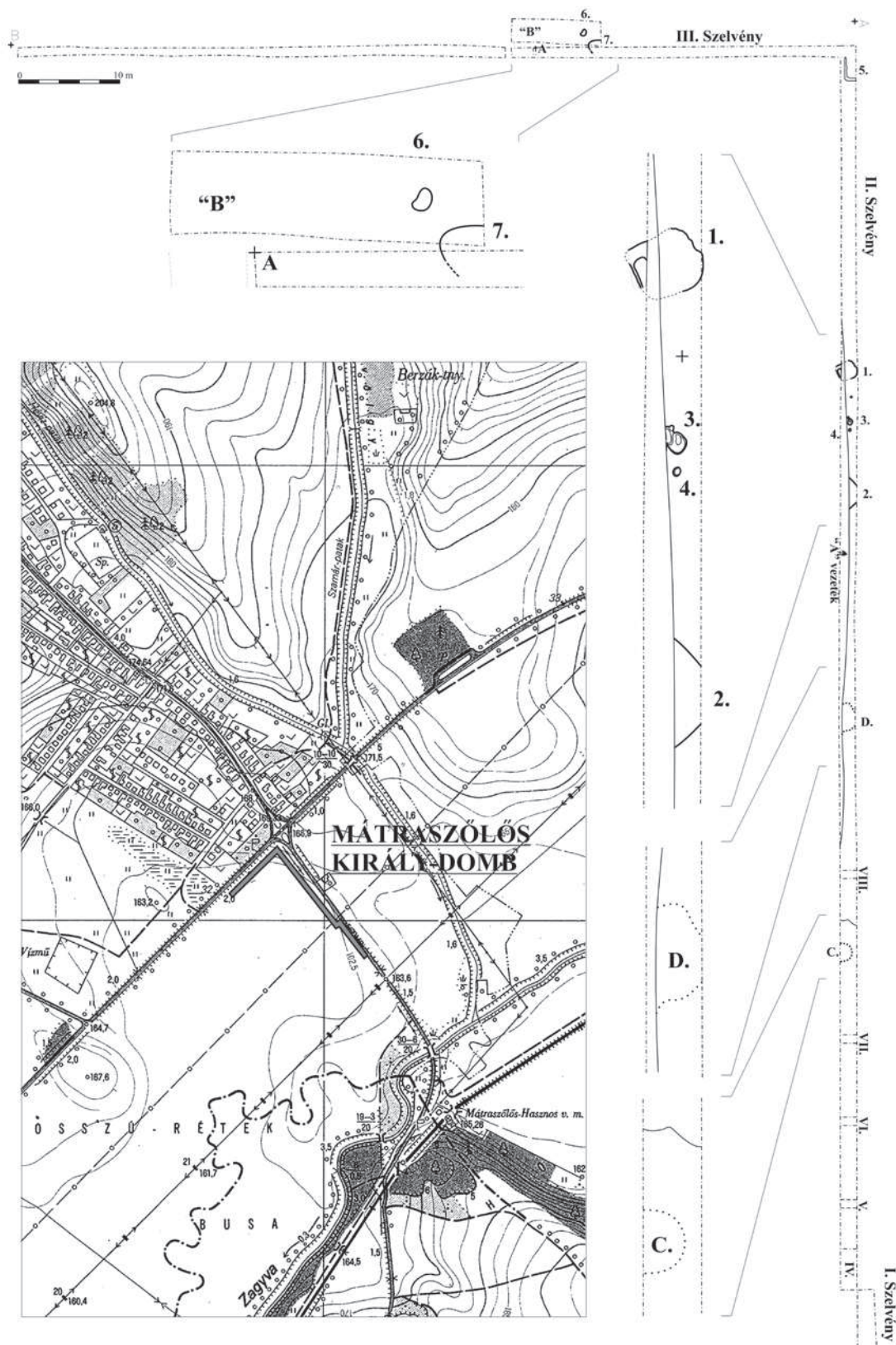
Az I. árok-szelvény a Mátraszőlősről Pásztóra vezető úttal párhuzamosan, annak déli oldalán került megnyitásra. A terepbejárás adatai alapján itt, a szántott felszínen már jelentkeztek a cserepek. A szelvény mélyítése során, az erős talajerózió következtében kialakult vastag humuszrétegből számos edénytöredék és elszórta néhány amorf paticsdarab került elő. Az I. szelvényben az altalaj 100–120 cm mélyen volt, s ezen a szinten már a talajvíz is kezdett felszivárogni. A szelvény keleti végénél -60 cm mélyen egy vízvezetéknek az úttól a légtelenítő akna felé húzódó árok betöltése látszott. Ezzel az árokkal korábban valószínűleg régészeti objektumot is bolygattak, mivel a visszatöltött földjéből kb. 4–4,5 m hosszú szakaszon apróra tört cserepek, patics és állat-

⁵ Az előkerült leletanyag nagy mennyisége még jobban hangsúlyozza ezt!

csontok kerültek elő. Ettől északnyugatra, a 21-es út irányában is jelentkezett egy jelenkori árok. Általánosságban is megállapítható, hogy a mátraszőlősi ásátáson előkerült közművek jelentősen csökkentették a régészeti kutatható felület nagyságát. Annak ellenére, hogy az I. árok-szelvényben régészeti jelenséget megfigyelni nem lehetett, annak déli oldalán, a felszínen több olyan leletkoncentráció is lokalizálható volt, amelyekből edénytöredékek, köztük egy kissé homokos soványítású, csavart korsófül került begyűjtésre. Ez a felszíni leletszóródás kétség kívül arra utal, hogy a lelőhely az I. szelvény környezetére is kiterjed.

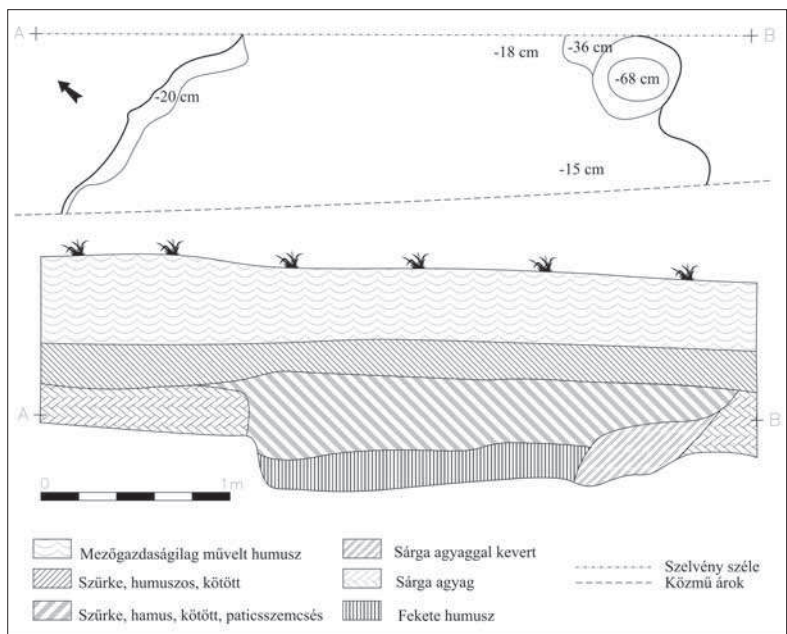
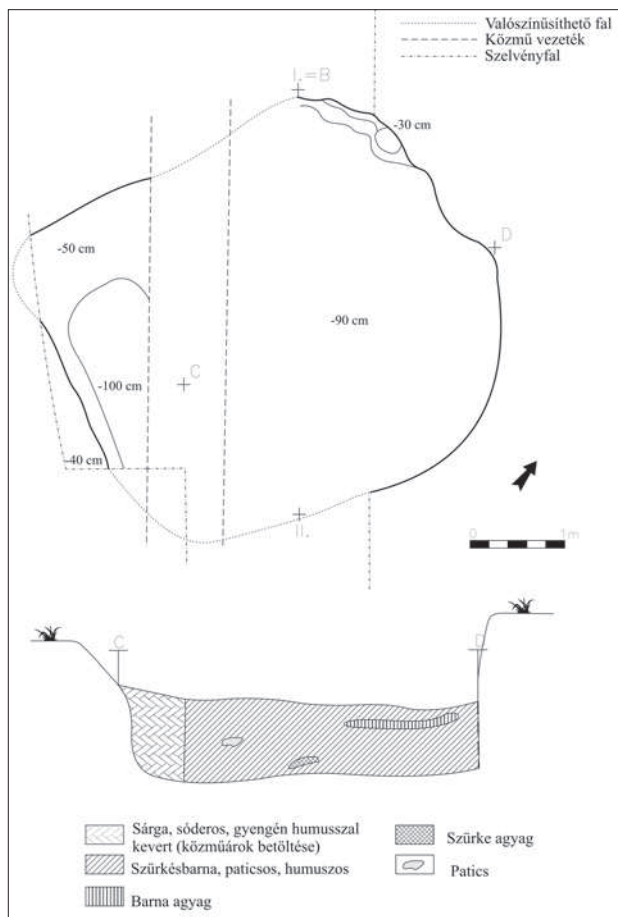
A II. árok-szelvényt – a fentebb említett jelenkori vízvezeték kikerülve – az úttól beljebb, az I. árok-szelvény déli falának meghosszabbításában nyitottuk meg. Itt a fekete humuszos talajban sok apró patics és kevés edénytöredék volt. A hosszú árok közepe táján foltokban, de objektum körvonala nélkül jelentkezett a cserépanyag. A talajvíz itt is 100–120 cm közötti mélységben tört fel, amely a mélyebb kutatást már megoldhatatlanná tette. Az árok keleti végén fekete, agyagos, folyami öntéstalaj jellegű feltöltés látszott, részben fedve a későbronzkori/vaskori járósíntet. A szelvény déli oldalán újabb, a szelvényfallal csaknem párhuzamosan futó, jelenkori árok, egy magasfeszültségű földkábel beásása tette tönkre az itt feltárt objektumok egy részét. Így történt ez az I. objektum esetében is, amelyet részben átvágott egy jelenkori közműárak beásása. A 430×400 cm méretű, -90–100 cm relatív mélységű, földbe mélyített, lekerekített téglalap alakú épület (gödörház?) sarka kívül esett a szelvényen. Az északi sarkában a gödör aljától számított -30 cm mély cölöplyuk volt megfigyelhető (3. ábra). Az objektum középső zónájában, a szürkésbarna humuszos betöltésben igen sok paticstörmelék, edénytöredék, valamint két amorf vastöredék és egy füles agyagkanál került elő (7. tábla 7). Lényeges megemlíteni, hogy a sok alakatlan tapasztástöredék között egy bordával erősített/díszített darab is volt.

A II. szelvényben 140,8 m-nél jelentkezett a 2. objektum: nagy méretű, egyenes oldalú, fekete humuszos betöltésű gödör (gödörház?), amelyet szintén átvágott a jelenkori magasfeszültségű vezeték árka. Az objektum nagyobb része a nyomvonalon kívül folytatódott, mivel azonban ennek feltárására nem nyílt mód, a tényleges alak és méret megállapítása nem volt lehetséges. A feltárt telepjenység valószínűleg épületként határozható meg, mivel -15–36 cm relatív mélységű alján sárga agyagtapasztás töredékek voltak megfigyelhetők, keleti oldalában pedig -68 cm relatív mélységű cölöplyuk került napvilágra. Előbbit alátámaszthatja az objektum metszetének keleti felében megfigyelhető sárga agyagos

2. ábra Mátraszőlös–Királydomb, a 2001. évi feltárás összesítő térképe.

Abbildung 2 Gesamtplanum der Grabungen 2001 in Mátraszőlös–Királydomb.

3. ábra Mátraszőlős–Királydomb, 1. objektum, késő vaskori épület.

Abbildung 3 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. 1. späteisenzeitliches Gebäude

4. ábra Mátraszőlős–Királydomb, 2. objektum, késő vaskori épület.

Abbildung 4 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. 2. späteisenzeitliches Gebäude.

bemosódás is, amely egy egykor itt állt tapasztott paticsfal pusztulásából is származhat (4. ábra). A két rétegű szürke, illetve fekete humuszos betöltésben edénytöredékek, néhány terméskő darab, egy andezittufa őrlőkő töredéke, szarvasmarha jobb alsó állkapocs töredéke, vasbuca és patics volt.

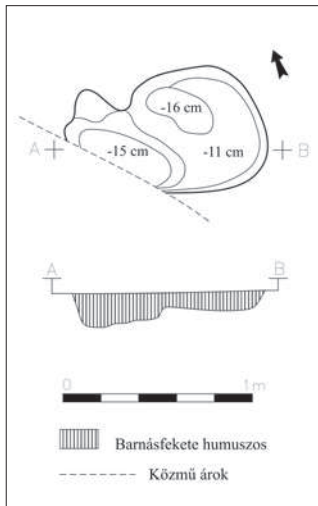
A II. szelvény délnyugati fala menetén előkerült 3. objektum -10–15 cm relatív mélységű, fekete humuszos betöltésű, szabálytalan alakú gödör. Mérete: 70×80 cm (5. ábra). Közvetlen közelében, de tőle kissé délkelte a 4. számmal jelölt, fekete humuszos betöltésű 25×35 cm méretű, 25 cm relatív mélységű cölöplyuk került feltárássra (6. ábra). A fentiek mellett a II. szelvényben két olyan leletkoncentráció került dokumentálásra a humuszrétegben, amelyeknél a kedvezőtlen észlelési körülmények miatt a beásás körvonala nem volt egyértelműen megállapítható (C. és D. objektumok – 2. ábra).

A II. árokszelvény északnyugati irányban a 21-es út és a Mátraszőlős – Pásztó műút találkozásánál ért véget. Az itt feltárt 5. objektum nem régészeti korú. Az útke-resztesződéstől kiindulva – a tervezett szennyvízvezeték vonalának megfelelően – a II. árokra nagyjából merőlegesen, délnyugati irányban 1 méter széles hosszanti szondát nyitottunk (III. szelvény). Ennek metszetében a vizes völgy felé, a felszín mai formájánál meredekebb

ívű lejtőt lehetett megfigyelni (7. ábra), amiből a domb erőteljes erodáltságára következtethetünk. Az egykori vízpart mentén a paticsszemcsékkel kevert sötétszürke színű, apró kavicsokkal tarkított folyóhordalékos talajból néhány cserép került elő, de régészeti réteg itt már nem jelentkezett. Az árokszelvény alján több helyen feltört a talajvíz. A III. szelvényben 29–30 m között a metszetfal egy részén (B felület) cserepek látszottak. Erre rábontva 29 m-nél erős kerámia koncentrációt lehetett megfigyelni, de objektum körvonala nem rajzolódott ki (8. ábra).⁶

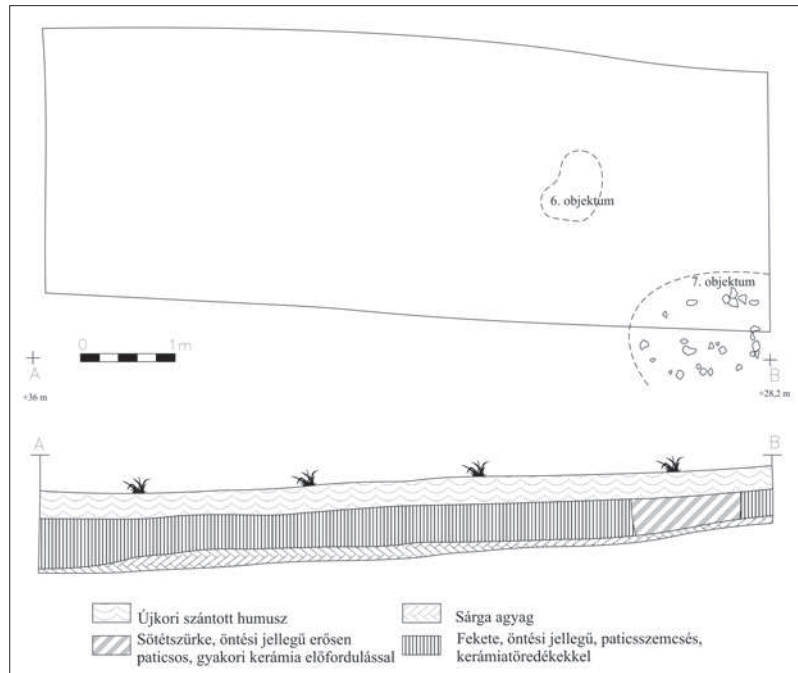
Hangsúlyoznunk kell, hogy a szennyvízberuházáshoz kapcsolódó megelőző feltárás csak egy keskeny lineáris felületet érintett és a kijelölt nyomvonalától eltérni nem lehetett. A feltárás így csak a vezeték ár-kában előkerült régészeti objektumokra, esetenként csak objektumrészekre korlátozódott. Ugyanakkor a szelvényárkokból előkerült leletanyag mennyisége, a közelmúlt nagy felületű megelőző feltárásaihoz hasonlóan, olyan új módszerek kidolgozását és alkalmazását igényelte, amelyek lehetővé tették a nagy mennyiségű

6 Az ásátás leletanyaga a szécsényi Kubinyi Ferenc Múzeumban 2001.2.1–1903. leltári számokon került nyilvántartásba. Az feltárással egy időben a megnyitott felületen kívüli területen végzett terepbejárásunk leletanyaga ugyanitt található.

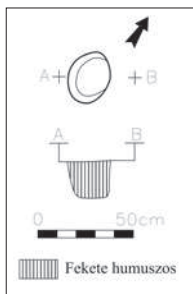
5. ábra Mátraszőlős–Királydomb, 3. objektum, késő bronzkori gödör.

Abbildung 5 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. 3. spätbronzezeitliche Grube.

7. ábra Mátraszőlős–Királydomb, III. árokszelvény a 6. és 7. objektumokkal.

Abbildung 7 Mátraszőlős–Királydomb, Forschungsgraben Nr. III. mit den Befunden Nr. 6 und 7.

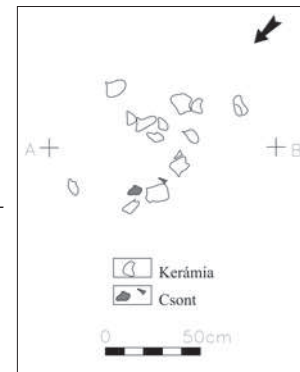

6. ábra Mátraszőlős–Királydomb, 4. objektum.

Abbildung 6 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. 4.

8. ábra Mátraszőlős–Királydomb, 6. objektum, későbronzkori leletkoncentráció.

Abbildung 8 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. 6, spätbronzezeitliche Fundkonzentration.

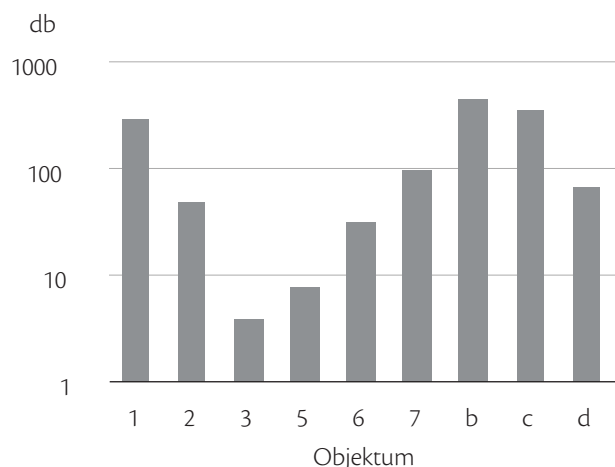
leletanyag közreadását. Ennek érdekében a lelőhely régészeti anyagának értékelését olyan statisztikai vizsgálatokkal egészítettük ki, amelyek lehetővé teszik a hasonló telepekkel való összehasonlítást. E szempontokat figyelembe véve készítettük el a mátraszőlősi lelőhely feldolgozását.⁷

A régészeti anyag alapján az objektumok két kategóriába sorolhatók: későbronzkori objektumok, illetve a későbronzkori anyaggal kevert vaskori telepjelenségek. Mivel településobjektumokról van szó nem meglepő, hogy a leletanyag nagyobb részét a kerámialeletek alkotják. A kerámia a régészeti anyag statisztikailag jól értelmezhető része. Ezt az anyagfajtát különböző

⁷ Ez a gondolat vezérelte a Gyoma, Ailer téglagyár és Kompolt, Kistér többkorszakú lelőhelyeinek feldolgozását is (VADAY 1996; VADAY 1999).

szempontok szerint vizsgálhatjuk. A tipológia teljessé tételéhez a nyilvánvaló formai jellegzetességek mellett a technikai és technológiai részletek meghatározására is szükség van. Ez nyújt ugyanis segítséget a csoportok elkülöníthetőségéhez, az esetleges anomáliák és szinkronitások értékeléséhez, illetve a formai tipológia, tipokronológia, valamint a regionális különbségek vagy hasonlóságok definiálásához.

A mátraszőlősi lelőhely kerámiaanyaga főként töredékekből áll: összesen 1382 db cserép került elő. A leletanyag töredezettsége a későbronzkori és a késővaskori leletek esetében egyaránt szembetűnő. Egyik korszak objektumaiban sincs olyan hirtelen felhagyásra utaló pusztulási réteg, amely biztosíthatna volna a háztartások teljes eszközkészletének megőrzését. Ennek különösen a statisztikai adatok értelmezésénél van jelentő-

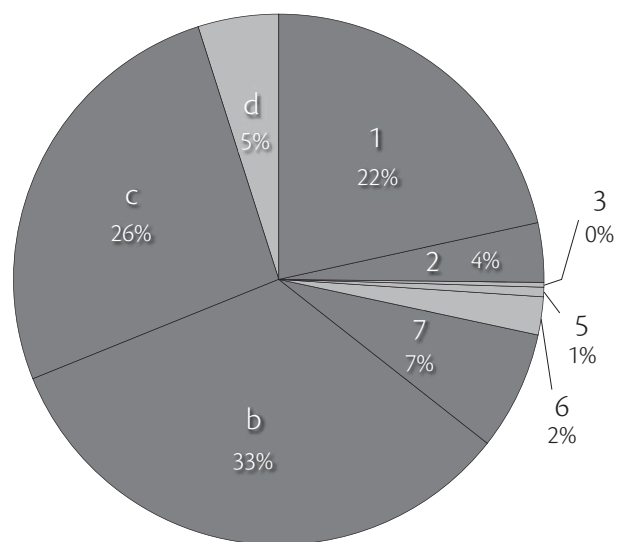
9. ábra A teljes leletanyag mennyiségi eloszlása objektumonként. A későbronzkorra keltezhető objektumok világosabb, a vaskoriak sötétebb színnel jelölve.

Abbildung 9 Die Verteilung der gesamten Fundensembles in den einzelnen Befunden. Die keltischen Befunde sind mit dunklerer, die spätbronzezeitlichen mit hellerer Farbe gekennzeichnet.

sége, mivel a töredezettségből fakadóan egy-egy jellemző alul, illetve túlreprezentált lehet a vizsgált anyagban. Történeti szempontból pedig mind a bronzkori, mind a vaskori település esetében a folyamatos használatára és fokozatos megszűnésére utal.

A feltárt leletanyag mennyiségi eloszlásában jelentős különbség mutatkozik a későbronzkorra és a késővaskorra keltezhető objektumok között, mivel utóbbiakból relatív több cseréptöredék került elő (9–10. ábra). Ez a jelenség a késővaskori fazekasság tömegtermelése mellett a bronzkori leletek erős felszíni szóródásából adódik. Az ásás során megfigyelhető volt, hogy jelentős mennyiségű, másodlagos helyzetű későbronzkori kerámiatöredék került a vaskori objektumok betöltésébe. Ugyanakkor a késő bronzkori és a késő vaskori kerámia – a korongolt és a grafitall soványított árut leszámítva – az alapanyag és a készítőtechnológia tekintetében nagyon hasonló. Éppen ezért a kerámián belül az elsődleges régészeti vizsgálatokkal – a grafitos áru kivételével – csupán a nyersanyag alapján a két időszak leleteit elkülöníteni nem lehet. Így a mátraszőlősi lelőhelyen – amint arról lentebb részletesen írunk – az időrendi és kulturális meghatározás elsődleges támpontja a kerámiatipológia.

A lelőhely kerámiájára a kövér agyag használata a jellemző, amelyet az edény fizikai tulajdonságainak megváltoztatása érdekében gyakran további adalékanyagokkal soványítottak. Adalékanyagként – korszaktól függetlenül – elsősorban durva szemcsés vagy enyhén kavicsos homokot használtak. A homokkal

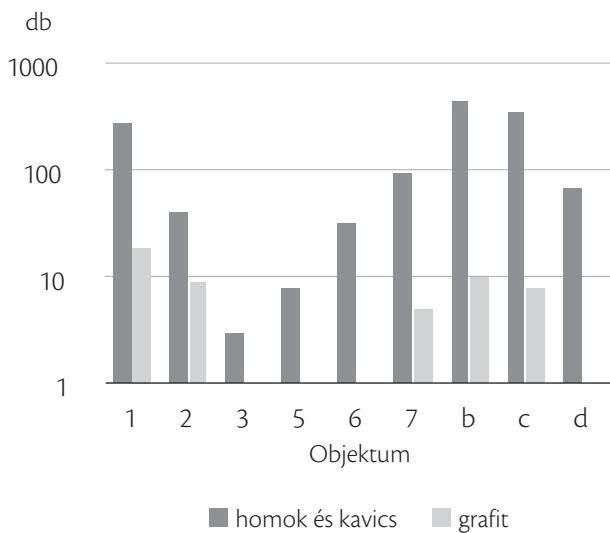

10. ábra A teljes leletanyag relatív eloszlása objektumonként. A későbronzkorra keltezhető objektumok világosabb, a vaskoriak sötétebb színnel jelölve.

Abbildung 10 Die relative Verteilung der Funde in den einzelnen Befunden. Die keltischen Befunde sind mit dunklerer, die spätbronzezeitlichen mit hellerer Farbe gekennzeichnet.

történő soványítás esetén a felület matt, kissé szemcsés lesz, miközben a kvarc enyhe csillogást ad a kerámiának és az a nagyobb hő hatására sem reped meg. A kisebb kavicsok vélhetően a homok figyelmetlen szitálása során maradhettek a soványítóanyagban, hiszen ezeknek az agyagba kerülése nehezítette a formázást és rontotta felület minőségét. Ez a homokos-kavicsos soványítás meghatározó volt mind a későbronzkori, mind a vaskori anyag esetében. Az azonos alapanyag használata feltehetően a regionális egyezésből vezethető le, más szóval mindkét időszakban ugyanazokat, a Zagyva hordalékából egyszerűen bányászható nyersanyagokat használhatták fel. Itt azonban fontos kiemelni, hogy az azonos agyag-nyerőhely használatának alátámasztásához további geológiai és kémia vizsgálatok szükségesek. Másrészt ebből az következik, hogy a kerámián belül az elsődleges régészeti vizsgálatokkal – a grafitos árut leszámítva – csupán a nyersanyag alapján nem lehet határozott kronológiai határvonalat húzni.

A kerámiaanyagban feltűnő, hogy a korongolt és a kézzel formált házi kerámiáknál különböző adalékanyagokat használtak. A korongolt finomkerámiánál a homokkal való soványítás a domináns, miközben a főleg kézzel formált házikerámiánál a homok mellett az apró kavicsos soványítás szintén gyakori. A kézzel formált vaskori kerámia esetében az általános homokos-kavicsos soványítás mellett a durvaszemcsés kavics adalékanyagként való használata is előfordul. Ez a jelenség talán azzal magyarázható, hogy a soványítatlan vagy a finomszemcsés homokkal soványí-

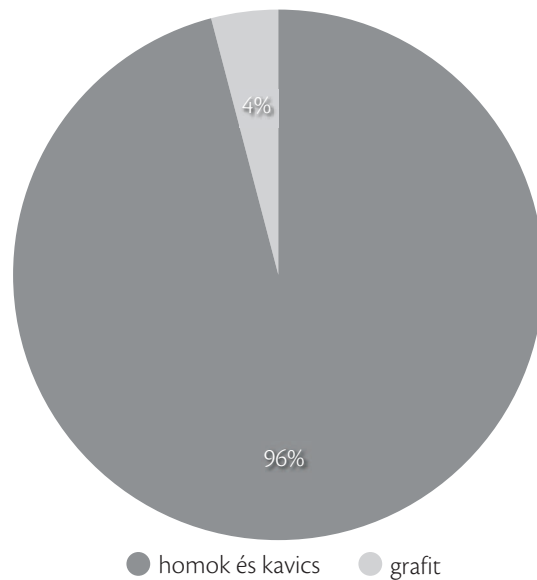

11. ábra A kerámia soványítóanyag mennyiségi eloszlása objektumonként. A későbronzkorra keltezhető objektumok: 3, 5, 6, D; vaskoriak 1, 2, 7, B, C.

Abbildung 11 Die Verteilung etlicher Magerungszusätze in den einzelnen Befunden. Die auf die Spätbronzezeit datierbaren Befunde: 3, 5, 6, D; die eisenzeitliche Befunde: 1, 2, 7, B, C.

tott agyag sokkal inkább alkalmas korongolásra, mint a nagyobb szemcseméretű, esetleg kavicsal kevert alapanyag. Tény azonban, hogy utóbbi használata a házi kerámia kézi formázásánál nem okoz nehézséget. Mátraszőlősen több esetben megfigyelhető volt kisebb-nagyobb agyagrög az edény anyagában. Nézetünk szerint ez nem jelent soványítást, csupán a nyersanyag elégtelen eldolgozására utal. Ugyancsak nem tekinthető soványításnak a nyers agyaggal, illetve a homokkal együtt az edény anyagába került, és csak nyomokban előforduló mész, mangán, vagy szerves anyag. A vaskori kerámiaanyagban kis arányban grafit használata is kimutatható. Ennek mértéke átlagosan 4–7% objektumonként, amely alól csak a 2. objektum kivétel, ahol a grafitos kerámia jelenléte elérte a 18%-ot (11–12. ábra). A grafitos cserepekben gyakorta megfigyelhető csillámszemcsék valószínűleg a grafit szennyezőjeként kerültek az edény anyagába.

A kerámia előállítási technikája szinte minden esetben megállapítható. Az edényformázás relatív megoszlásánál a későbronzkori objektumok esetében egyértelmű a korongolás alkalmazásának hiánya. Ugyanakkor a vaskori telepjelenségek esetében is szembevetendő a korongolt edények csekély mennyisége, mivel ennek aránya mindössze 4–20% között változik objektumonként. Ez a teljes késővaskori kerámiaanyag tekintetében még inkább szembevetendő: 12% (13–14. ábra). A vaskorban mindkét technikai csoportnál általános a homokkal és kavicsal való soványítás. A homok mellett a durva kavics használata a kézzel formált házi kerámia esetében

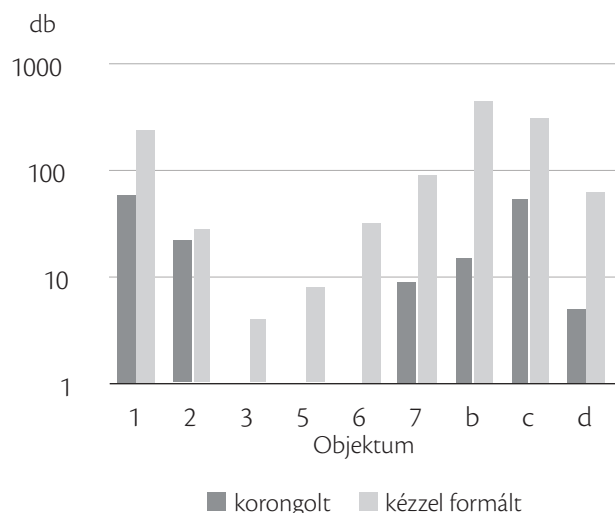
12. ábra A kerámia soványító anyagának relatív eloszlása a lelőhely késővaskori fázisában.

Abbildung 12 Die relative Verteilung der Magerungszusätzen in der späteisenzeitlichen Phase des Fundplatzes.

gyakoribb. A grafit adalékanyag szinte kizárólag korongolt kerámiában fordul elő. Megalapozatlan lenne azonban ebből a grafitos kerámiák importjára következtetni. Valószínűnek tűnik, hogy a grafit a korongon dolgozó fazekasmesterekkel szemben, a durvább minőségű, kézzel formált árut készítőik számára nem volt elérhető, vagy a gyengébb minőségű edényekbe a nehezen elérhető nyersanyag „pazarlás” lett volna.

Itt meg kell jegyeznünk, hogy a vaskori kerámiánál Mátraszőlősen megfigyelt készítéstechnikai jellemzők megfelelnek a Sajópertri La Tène-kori település kerámiavizsgálatánál tapasztaltakkal (SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007). Más szóval a Sajópertri, majd Polgár lelőhelyek esetében alkalmazott CTF, CCTG és CNTG készítéstechnológiai kategóriák a mátraszőlősi anyagon is elkülöníthetők. Mivel azonban a most közlésre kerülő lelőhely anyagfelvétele évekkel a Sajópertri monográfia megjelenése előtt történt, így az ott később felvázolt szisztéma alkalmazására még nem volt lehetőség. Az utólagos megfeleltetésre azért nem került sor, mivel az a teljes leletanyag újbóli felvételét indokolta volna.

A Mátraszőlős lelőhelyről előkerült kerámiaanyag töredezettségéből adódóan a vizsgált anyag túlnyomó része a tipológiailag nehezen vagy egyáltalán nem értelmezhető oldaltöredék. A tipológiailag értékelhető minimális töredékszám (NTI) objektumonként nem haladja meg a teljes anyag 25%-át (15. ábra), igaz e tekintetben az egyes objektumok összetétele eltérő képet mutat (1. táblázat). Ez természetesen nem meglepő az olyan telepeknél, amelyek nem hirtelen krízis okán,

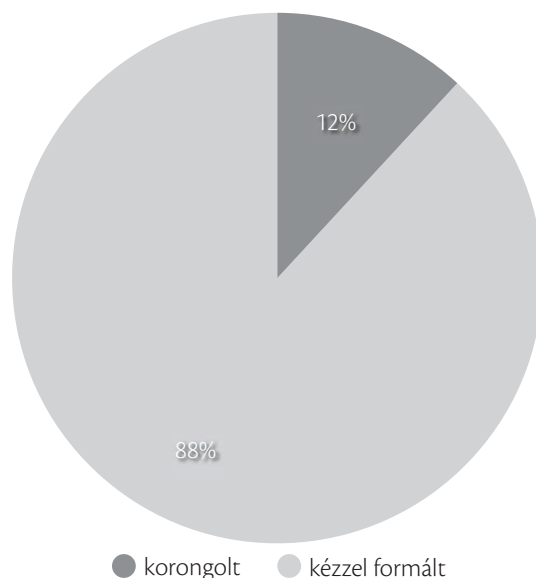
13. ábra A kerámiaformázás technikájának mennyiségi eloszlása objektumonként. A későbronzkorra keltezhető objektumok: 3, 5, 6, D; vaskoriak 1, 2, 7, B, C.

Abbildung 13 Die Verteilung der Keramikherstellungstechnik in den einzelnen Befunden. Die auf die Spätbronzezeit datierbaren Befunde: 3, 5, 6, D; die eisenzeitliche Befunde: 1, 2, 7, B, C.

hanem lassú felhagyás útján szűntek meg. Ilyenkor egész edények ritkán maradnak az épületekben és tárolóvermekben, vagyis többnyire csak a hulladékok kerülnek elő az objektumok betöltéséből.⁸

A pontos tipológiai besoroláshoz a legtöbb esetben elengedhetetlen a profil, de legalább a perem biztos meghatározása. Probléma, hogy néhány peremtöredék esetében a formai hasonlóság miatt nem lehet egyértelműen eldönteni, hogy pl. fazékhoz vagy tálhoz tartozhatott-e. Más szóval egyes funkcionálisan jó elkülöníthető edénytípusok perem- és oldaltöredékei több besorolási lehetőséget is lehetővé tesznek. Jó példa erre Sajópetri esete, ahol korongolt fazékok (Sajópetri II.3. típus), palackok (Sajópetri II.8. típus) és kis fazékok (Sajópetri II.5. típus) különböző formai variánsai ugyancsak előfordultak a kerámiaanyagban. Fontos azonban megjegyezni, hogy ezek az edények többnyire gyorskorongon, vékony fallal készültek, vagyis a többi típushoz képest töredezetten kerülnek napvilágra. Emellett pusztán a perem töredékéből, az esetek többségében nem lehet kétséget kizáróan eldönteni, hogy az adott darab a fazék, palack vagy kis fazék típushoz sorolható-e. A pontos azonosításra csak a profil rekonstrukciója után nyílna mód, de ez csak ritkán lehetséges. Ezek a tényezők végső soron az említett típusok alulreprezentációját eredményezik, ezáltal torzítva a lelőhely tipológiai képét. Sajópetri esetében ezt elkerüln-

⁸ Hasonló szám adatok figyelhetők meg Kompolt, Kistér szarmata településen is (VADAY 1999, 184).

14. ábra A kerámiaformázás technikájának relatív eloszlása a lelőhely késővaskori fázisában.

Abbildung 14 Die relative Verteilung der Keramikherstellungstechnik in der späteisenzeitlichen Phase des Fundplatzes.

dó a fazék és a kis fazék az összefoglaló értékelésnél közös kategóriába kerültek (SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 251). Mátraszőlősön a bizonytalanul, vagy több besorolási kategóriába illő darabokat nem vettük figyelembe.

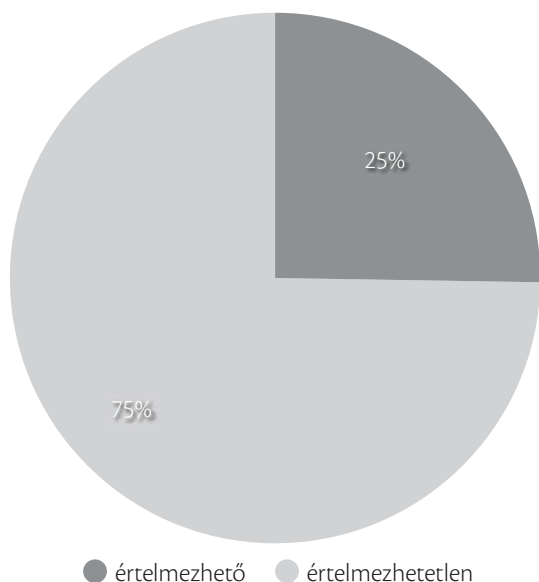
A tipológiai értékelésnél az objektumok anyagösszetételének fentebb említett adottsága miatt külön vizsgáltuk a biztosan későbronzkori, és a vaskori, illetve a mindkét korszakban egyaránt előforduló edénytípusokat. Utóbbi kategória elkülönítését az tette indokolttá, hogy a lelőhelyen vannak olyan, technikai és technológiai részleteikben azonos, általános formák, amelyek az idő múlásával nem változtak, vagyis a későbronzkori és a vaskori együttesekben egyaránt megtalálhatóak.

Későbronzkori kerámiatípusok (16. ábra 1–14)

1. *Urnaforma fazék* (16. ábra 1–2; 9. tábla 6, 9; 14. tábla 2; 23. tábla 18; 27. tábla 11, 13, 14): A szakirodalom által gyakran használt „urna” tipológiai meghatározás feletébb félrevezető, mivel az edény formájával szemben inkább annak funkciójára utal. Tény, hogy ez az edénytípus a temetkezések gyakori melléklete és a rítusban általában az emberi hamvak elhelyezésére szolgált, de amint a mátraszőlősi példa is igazolja, ez az edény a települések anyagában is megtalálható. Ez a sírrítusban betöltött szerepe mellett a típus széleskörű használatára utal. Ennél fogva az „urna” definícióval szemben helyesebb az „urnaforma fazék” elnevezés használata. Az urnaforma fazék formai jegyei az enyhén kifelé hajló perem, a hengeres nyak és az éles válltörés nélkül ívelő has. A mátraszőlősi kerámiaanyagban a has felső

részét szinte minden esetben függőleges kannelura díszíti (9. tábla 6, 9; 14. tábla 2; 23. tábla 18; 27. tábla 11, 13, 14), miközben a kannelurázott sávok között esetenként kúpos (9. tábla 6) vagy borda alakú, függőleges bütyök (9. tábla 9) is előfordul. Néhány töredék íves válltörésén fül indítása látható, amely az ismert analógiák alapján feltehetően a peremhez csatlakozott (9. tábla 6; 14. tábla 2). Ez az urnaforma fazék a Pilinyi-kultúra területén széles körben elterjedt volt. Legközelebbi párhuzamai Jászberény–Cseróhalom (KEMENCZEI 1984, Taf. XVI. 9), Nagybátony (KEMENCZEI 1984, Taf. II. 12, VII. 3, 17, 24–26) és Szurdokpüspöki (KEMENCZEI 1984, Taf. XIII. 17) lelőhelyekről ismertek. Hasonló darab a Kyjaticce-kultúra kontextusából Szajláról is előkerült (KEMENCZEI 1984, Taf. LXXXI.3).

2. *Gömbös testű, egyfülű bögre* (16. ábra 3–4; 8. tábla 10, 11; 10. tábla 9; 14. tábla 7–8; 16. tábla 3; 17. tábla 8; 19. tábla 11): A típusra jellemző az egyenes, esetleg enyhén ívelt nyak és kissé nyomott vagy gömbölyűen öblösödő, díszítetlen has. Arányát tekintve a has legnagyobb átmérője megközelítőleg másfélszerese a szájátmérőnek. A típus meghatározásának kritériuma a rendszerint éles válltörésből kiinduló és a peremhez csatlakozó szalagfül, amely esetenként a perem vonala fölé emelkedik. Az egyfülű bögrék gyakori leletei a Pilinyi-kultúrának. Számos példányát ismerjük Szécsény-Benczúrfalva (KEMENCZEI 1984, Taf. I. 2), Szécsény-Homokbánya (SOÓS 1978, XII. t. 3), Radzovce (FURMÁNEK–VELIAČIK–VLADÁR 1999, Abb. 40, 9–10., 41, 5), Szurdokpüspöki (KEMENCZEI 1984, Taf. XIII.

15. ábra A tipológiailag értelmezhető töredékek relatív aránya a teljes kerámiaanyagon belül.

Abbildung 15 Der Anteil der typologisch interpretierbaren Fragmente innerhalb des gesamten Keramikensambles.

1. táblázat A tipológiailag értelmezhető töredékek száma objektumonként. A későbronzkorra keltezhető objektumok: 3, 5, 6, D; vaskoriak 1, 2, 7, B, C.

Tabell 1 Zahl der typologisch interpretierbaren Fragmente der einzelnen Befunden. Die auf die Spätbronzezeit datierbaren Befunde: 3, 5, 6, D; die eisenzeitliche Befunde: 1, 2, 7, B, C.

	Tipológiailag	
	értelmezhető (db.)	nem értelmezhető (db.)
1. objektum	78	220
2. objektum	16	34
3. objektum	2	2
5. objektum	1	7
6. objektum	7	25
7. objektum	21	79
B. objektum	132	328
C. objektum	82	280
D. objektum	10	58
Összesen:	349	1033

20, 22) és Vizslás (KEMENCZEI 1984, Taf. XIV. 10, 12, 24) lelőhelyekről. A nagyobb méretű, vállán bütyökkel és kannelurával díszített darab (17. tábla 8) pontos analógiája a szlovákiai Tornaľa lelőhelyéről került elő (FURMÁNEK–VELIAČIK–VLADÁR 1999, Abb. 41, 18).

3. *Hengeres nyakú „amfóra”* (16. ábra 11; 11. tábla 2; 14. tábla 10, 13, 14; 17. tábla 3, 6): A szakirodalomban általánosan amfóraként meghatározott, hengeres nyakú ívesen kihasasodó edénytípus jellemzője az egyenes, vagy enyhén kihajló perem és a hengeres nyakhoz ívesen csatlakozó gömbölyű has. A test rendszerint díszítetlen, de a hason időnként szimmetrikusan elhelyezkedő bütyök található (14. tábla 14). Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a mátraszőlősi telepperámia töredezettségéből adódóan az edény kétfülű voltát csak feltételezhetjük. A V. Furmánek által a IX. típusként meghatározott edényt a Pilinyi-kultúra idősebb és fiatalabb szakaszára egyaránt jellemzőnek tartja (FURMÁNEK 1977, 305). A mátraszőlősi darabok bütyökkel és kannelurával díszített analógiája a szlovákiai Tornaľa lelőhelyről ismert (FURMÁNEK–VELIAČIK–VLADÁR 1999, Abb. 41. 9). Nagybátonyból (PATAY 1954, Abb. 8.2) és Radzovcéből (FURMÁNEK–VELIAČIK–VLADÁR 1999, Abb. 40, 18) kétfülű példányok kerültek elő. A típus egy kései előfordulására a Chotín szkítakori temetőjéből ismert darab szolgáltat bizonyítékot (DUŠEK 1966, Taf. LII, 13).

4. *Késő bronzkori S-profilú tál* (16. ábra 5–8, 10; 3. tábla 9, 11; 9. tábla 2, 12, 13; 12. tábla 1; 3–5, 7, 9; 13. tábla 1–4, 7, 9; 14. tábla 7; 27. tábla 2–3): A kézzel készült, kú-

pos testű, kihajló peremű, éles válltörésű S-profilú tál fül nélküli (3. tábla 9–11; 9. tábla 2; 13. tábla 1–4, 7, 9; 27. tábla 2) és az éles válltörésből a kihajló perembe csatlakozó széles szalagfüllel ellátott töredékei egyaránt előfordulnak a lelőhelyen (9. tábla 12–13; 12. tábla 1, 3, 5, 7, 9; 14. tábla 7; 12. tábla 4; 27. tábla 3). A peremen vagy a válltörésen esetenként szimmetrikusan elhelyezkedő bütykök vannak. A fül és a perem találkozásánál gyakran bütyök, vagy homorú, ansa-lunata-szerű kialakítás figyelhető meg. A kerámiaanyag töredezettségéből adódóan jelenleg nem lehet megállapítani, hogy a későbronzkori S-profilú tálak kizárólag füllel, vagy fül nélkül készültek-e. Egy edénytöredék esetében megfigyelhető a perem bütyök-szerű megvastagodása (13. tábla 9). Az S-profilú tál a pilinyi kultúra jellegzetes tárgytipusa (Furmánek B II. típus – FURMÁNEK 1977, 306), amelynek számos analógiája ismert a Zagyva völgyéből, Kazár (KEMENCZEI 1967, Abb. 13, 17, 19), Nagybátony (PATAY 1954, Abb. 5, 1–3; KEMENCZEI 1984, Taf. IV. 3, 5, 9), Vizslás (KEMENCZEI 1984, Taf. XIV. 21, 23) és Zagyvapálfalva (KEMENCZEI 1967, Abb. 4. 1; 5. 2; 8. 3, 8, 13–14; 9. 14; 10. 15; 12. 4, 10, 12; 13. 2, 7) lelőhelyekről. Ez a forma elsősorban a Pilinyi-kultúrára jellemző, de Szajlán a Kyjatice-kultúra kontextusában is előfordult (KEMENCZEI 1984, Taf. LXXVI. 11; LXXVII. 2, 16).

5. *“Tejesköcsög”-alakú fazék* (16. ábra 12–13; 9. tábla 5; 26. tábla 2, 4, 6, 8, 10, 27. tábla 5–6): A nagyméretű “tejesköcsög” a kihajló perem, viszonylag rövid és íves nyakrész, valamint a tojásforma test alapján került definiálásra. A típus meghatározásának lényeges kritériuma a peremből a vállrészbe csatlakozó, egymáshoz képest szimmetrikusan elhelyezett két széles szalagfül. Utóbbi azonban a töredezett telep-kerámiaanyagban csak ritkán azonosítható. Ez az edénytípus (Furmánek D II típus – FURMÁNEK 1977, 310) a későbronzkori Pilinyi-kultúra területéről a zagyvapálfalvi temetőből (KEMENCZEI 1967, Abb. 10–11), illetve a Kyjatice-kultúra időszakából Szajláról ismert (KEMENCZEI 1984, Taf. LXXIV. 16, LXXV. 20, LXXVIII. 19).

A későbronzkorban és a vaskorban egyaránt előforduló kerámiatípusok (16. ábra 15–18)

A mátraszőlősi lelőhelyen feltárt kerámiaanyagban olyan edénytípusok is megtalálhatók, amelyek a késő bronzkortól a késő vaskorig folyamatosan és változatlan formában készültek. A két korszak kézzel formált kerámiája esetében lényeges technológiai különbség nem figyelhető meg, vagyis ezeknél a típusoknál a késő bronzkori és a késő vaskori darabok szétválasztására egyelőre nincs lehetőség.

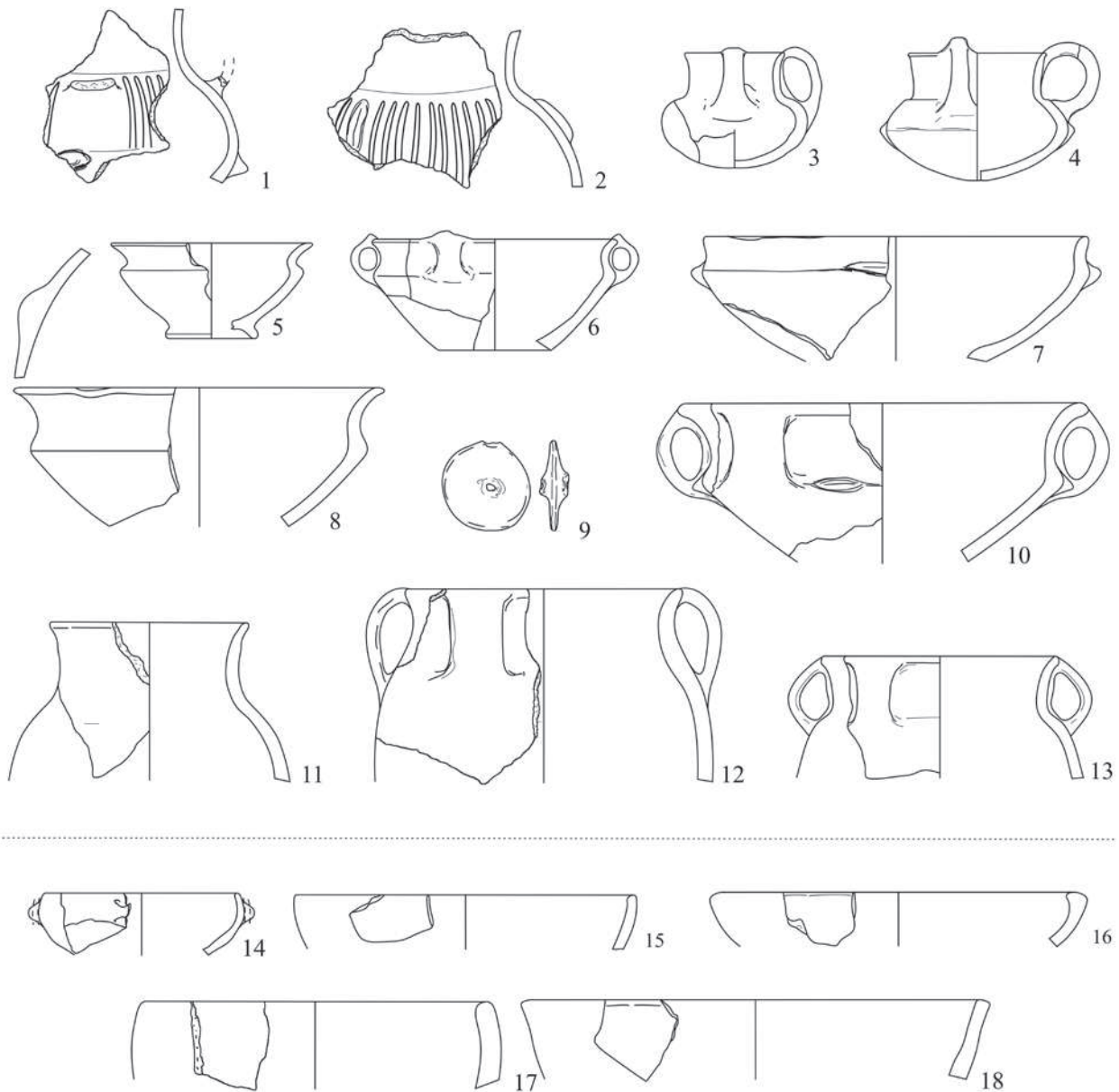
6. *Kúpos vagy félgömbforma tálak* (3. tábla 1–4; 4. tábla 6, 10; 8. tábla 12; 10. tábla.; 1–2; 6–7; 12. tábla 6, 8; 13.

tábla 10, 11–12, 14–15; 14. tábla 6, 9, 12, 15–19; 17. tábla 2–3, 13; 19. tábla 2, 6–8; 22. tábla 1, 3; 23. tábla 5–6; 22. tábla 7; 23. tábla 7, 9–11; 24. tábla 8; 25. tábla 4; 6; 8–10): A kúpos vagy félgömbforma, díszítetlen testű tálakra általánosan jellemző az egyenes talp és az enyhén befelé hajló, ívesen végződő vagy vágott perem. Ez a táltípus a késő-bronzkor folyamán a pilinyi kultúra teljes területén, széles körben elterjedt volt (Furmánek B IV. típus – FURMÁNEK 1977, 306–308). Párhuzamait elsősorban településekről ismerjük (Szécsény–Homokbánya – Soós 1978, XII. t. 4–5; Jobbágyi – KEMENCZEI 1984, Taf. I. 18–19). A késő bronzkori darabokkal formailag megegyező tálak a vaskor folyamán is készültek. Ez a táltípus a koravaskori Vekerzug-kultúra (pl. Chotín: DUŠEK 1966, Taf. I. 15; Heves: SZABÓ 1969, v. t. 3.) és késő vaskori La Tène kultúra kerámiaművességben (pl. Sajópetri I. 1.1. és I. 2.1. típusok: SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 244, Fig. 46) egyaránt megtalálható.

7. *Behúzott peremű tálak* (3. tábla 5; 4. tábla 2–5; 5. tábla 5; 8. tábla 1; 9. tábla 11; 12. tábla 10; 12. tábla 12; 14. tábla 1; 17. tábla 4–5, 7): A behúzott peremű tálakra jellemző a befelé hajló, íves kialakítású, vagy vágott peremben végződő, csonka kúpos vagy félgömbforma, díszítetlen test, egyenes talppal. Ez a típus – akárcsak a fentebb említett kúpos és félgömbforma tálak – Északkelet-Magyarországon már a későbronzkori Pilinyi-kultúra idején használatban volt (FURMÁNEK 1977, 305–307; KEMENCZEI 1984, Taf. X. 27). Különleges bronzkori lelet a vaskori 7. objektumból, másodlagos helyzetből előkerült, a vállán függőleges füllel ellátott mátraszőlősi tál (16. ábra 14; 9. tábla 11), amely a pilinyi kultúrában továbbélő késő-hatvani fazekas hagyományok egyik bizonyítéka lehet (FURMÁNEK–VELIČIK–VLADÁR 1999, Abb. 12. 2; Abb. 41. 12). A Vekerzug-kultúra sírleleteinek tanúsága szerint a behúzott peremű tálak széles körű elterjedésére a kora vaskor idején került sor (pl.: Chotín: DUŠEK 1966, Taf. II. 1, 4, 13, 21; VII. 26, 32; XI. 1–2, 11; XVIII. 6, 10, 11; Heves: SZABÓ 1969, v. t. 6; VII. t. 5; IX. t. 3, 5; X. t. 5). Ezek a tálak változatlan formában a La Tène kultúra emlékműanyagában is megtalálhatók. Hunyady Ilona az általa 12. típus alatt tárgyalt forma szkíta előzményei mellett számos La Tène párhuzamot is felsorolt (HUNYADY 1944, 54, 132–133). Azóta nyilvánvalóvá vált, hogy ez a táltípus a késő-bronzkor óta folyamatosan jelen volt a Kárpát-medencében, és kézzel formált, valamint korongolt változatának továbbélése a vaskor egésze alatt kimutatható (= Sajópetri I.2.2–4. és II.1.5. típus SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 244, Fig. 46–47).

Kézzel formált vaskori edénytípusok

8. *Virágcserep alakú és hordóforma fazekak* (17. ábra 1, 6, 10, 14–17): A Bottyán Árpád által virágcserep, il-

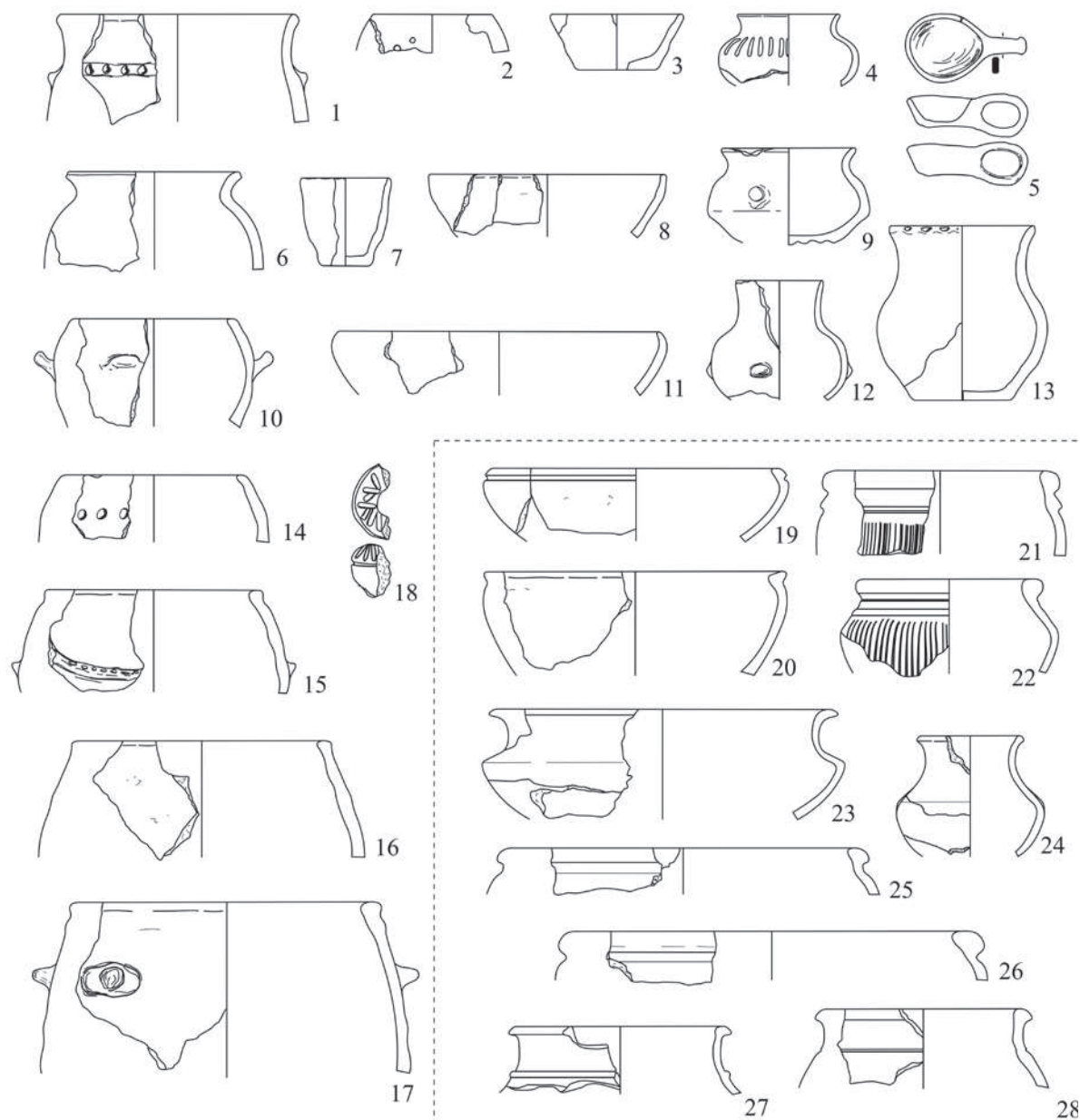
16. ábra A Pilinyi-kultúra kerámiatípusai Mátraszőlős–Királydomb lelőhelyen.

Abbildung 16 Keramikformen der Pilinyer-Kultur auf dem Fundplatz von Mátraszőlős–Királydomb.

letve a Jan Chochoroski által hordóforma edényként meghatározott típus a kora vaskori Vekerzug-kultúra egyik jellegzetes kerámiája (BOTTYÁN 1955, 30–33; CHOCHOROWSKI 1985, 36–39). Ezek az edények rendszerint kézzel és meglehetősen durva kidolgozással készültek. Chochoroski a kialakítás és a díszítés alapján több variánst különített el (CHOCHOROWSKI 1985, 36–39). Sajópetri gazdag kerámiaanyaga azonban új lehetőséget teremtett a fazékforma tipológiájához (Sajópetri 1.5 típus: SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 244, Fig. 46). A fentiek alapján a mátraszőlősi kerámiaanyagban három altípus lehet meghatározni: kihajló peremű (8.a = Sajópetri 1.5.3.2–3. típus), a has ívéből ívesen vagy enyhe válltöréssel függőlegesre húzott peremű

(8.b = Sajópetri 1.5.4. típus) és ívesen befelé húzott peremű (8.c = Sajópetri 1.5.2.1–2. típus).

8.a. Kihajló peremű hordóforma fazék (6. tábla 3, 5, 7, 9; 11. tábla 4, 6; 15. tábla 10; 16. tábla 9; 17. tábla 2; 20. tábla 5, 7; 22. tábla 8, 13): Az altípus elkülönítésének kritériuma a határozottan kihajló, esetenként enyhén megvastagodó perem. Az edénytest többnyire díszítetlen, de egy esetben a vállon vízszintesen körbefutó, ujjbenyomkodással tagolt borda figyelhető meg (16. tábla 9). Közeli párhuzamként a Vekerzug-kultúra a Chotín-i temetőjéből (DUŠEK 1966, Taf.II. 2, 22; XXXIV. 7; LII. 3; LVI. 16), valamint a Sajópetri (SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 239–240) és Polgár (SZABÓ et al. 2008, Fig. 13) késő vaskori településekről feltárt darabok említhetők.

17. ábra La Tène-kori kerámiatípusok Mátraszőlős–Királydomb lelőhelyen.

Abbildung 17 Keramikformen der La Tène-Zeit auf dem Fundplatz von Mátraszőlős–Királydomb.

8.b. *Függőleges peremű hordóforma fazék* (1. tábla 6, 8; 2. tábla 13; 6. tábla 4; 7. tábla 1; 11. tábla 1, 3, 5, 7; 15. tábla 11; 15. tábla 13; 20. tábla 6, 12, 8; 22. tábla 18; 24. tábla 1, 3; 25. tábla 19–20; 27. tábla 8–10, 16): Ennek jellemzője az enyhe, vagy éles válltörés, függőleges, hengeres nyak, egyenes, legömbölyített vagy vágott peremmel. Esetenként előfordul, hogy a perem alatti részt vízszintes bütyökfül (1. tábla 8), ujjbenyomkodásos borda (7. tábla 1), vagy ujjbenyomással tagolt bütyök és seprűzés kombinációja (27. tábla 16) díszíti. A mátraszőlősi darabok párhuzamai Chotín szkíta kori temetőjében (DUŠEK 1966, Taf. IV. 2; V. 14; VIII. 9; XIV. 19; XIX. 7; XXXVII. 20;

XXXVIII. 1; LX. 14) és Sajópetri késővaskori településen található meg (SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 240).

8.c. *Behúzott peremű hordóforma fazék* (1. tábla 1; 3–5, 7, 1/270, 9–11; 2. tábla 11–12; 6. tábla 1; 9. tábla 3–4; 10. tábla 8, 10; 15. tábla 4–5; 16. tábla 5, 7; 19. tábla 4–5; 20. tábla 2, 4, 14; 21. tábla 2, 4, 6, 10–15; 24. tábla 2, 4–5, 7, 9, 11, 13; 25. tábla 10–11, 13, 15, 17; 26. tábla 11; 27. tábla 7, 17): Az altípus legfőbb jellemzője a hordó- vagy tojásforma test, amelynek íve a kisebb-nagyobb mértékben behúzott, ívesen lekerékített, esetenként vágott, vagy enyhén megvastagodó peremben végződik. Ezek az edények általában díszítetlenek, de a perem

alatt ujjbenyomkodás vagy ujjbenyomkodással tagolt borda, illetve egyszerű vagy ujjbenyomkodással tagolt vízszintes bütyökfűl is előfordulhat (2. tábla 11; 16. tábla 9; 25. tábla 17; 16. tábla 11; 27. tábla 17). A behúzott peremű hordóforma fazék a Kárpát-medence vaskorának gyakori edénytípusa. A perem alatt gyakran bütyökkel, bütyökfűlrel vagy ujjbenyomkodással díszített darabok megjelenése – amint azt az Ózd-Kőalja (KEMENCZEI 1984 Taf. XCI. 6–8, 10), Sály–Tilalmastető (KEMENCZEI 1984 Taf. XCII. 6, 11) és Szajla (KEMENCZEI 1984 Taf. LXXXV. 18; XXXVII. 9; LXXXIX. 12) lelőhelyekről előkerült darabok is bizonyítják – a későbronzkori Kyjatice-kultúra időszakára tehető, de a típus használata a kora vaskori Vekerzug-kultúra idején vált széles körben elterjedté (CHOCHOROWSKI 1985, 37–38; KEMENCZEI 2009, 96–97). A Sajópetri (SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 239) kerámiaanyagában található hordóforma fazekak – akárcsak a Besenyőtelek (HELLEBRANDT 1999, Pl. LI. 5; LIV. 8) Bodroghalom (HELLEBRANDT 1999, Pl. LXVI. 11; LXVII. 11), Kistokaj (HELLEBRANDT 1999, Pl. LXXII. 30) és Radostyán (HELLEBRANDT 1999, Pl. LXXXVII. 2) kelta síregyütteseiből napvilágra került darabok – a szkíta fazekashagyományok La Tène-kori továbbélésének bizonyítékai.

9. *Nyújtott S-profilú fazék* (17. ábra 13; 2. tábla 8): Mátraszőlősen egyedülálló leletnek számít az 1. objektumban feltárt, kézzel formált, nyújtott S-profilú, ujjbenyomkodással tagolt peremű, egyenes talpú fazék. Ennek analógiái a délnyugat-szlovákiai Chotín és Bučany szkíta jellegű, kora vaskori síregyütteseiből ismertek (DUŠEK 1966, Taf. III. 11; IV. 8, 12; VII. 8; XXI. 16; XXIII. 8; BUJNA–ROMSAUER 1983, Taf. III. 7).

10. *Parázsborító* (17. ábra 2; 9. tábla 15): A többnyire csonkakúp vagy félgömbforma testű, felületén sűrűn átluggatott edénytípusnak Mátraszőlősről egy töredéke került elő. Ezt a kerámiát már a későbronzkorban is készítették (Mátraszőlős–Kesedomb: KEMENCZEI 1984, Taf. LXX. 12; Žiatorská: FURMÁNEK–VELIAČIK–VLADÁR 1999, Abb. 21. 2), de nagyobb számban a Vekerzug kultúra emléanyagából ismerjük (Bratislava–Dúbrovka: STEGMANN–RAJTÁR 1996, Abb. 5. 12; 9. 6; Gyulavári: GYUHA 2002, 7. kép 4; Nyíregyháza–Manda-bokor: BOTTYÁN 1955, 175, 85; Nitra–Ivanka ROMSAUER 1993, Tab. XI. 5; Rákospalota–Újmajor: HORVÁTH 2001, 16. kép 5; Szolnok–Zagyvaripart: CSEH 2001, 11. kép). A késő vaskorból Nitra–Sindolka (BŘEZINOVÁ 2000, Taf. 12, 2a–b; 58.1; 66.5) és Sajópetri kelta településekről (SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 240) kerültek elő ilyen töredékek. A feltárt leletek között a nyíregyházi, szolnoki és gyulavári darabok felületén erős égési nyomokat figyeltek meg. Annak ellenére, hogy számos elmélet született a parázsborítóként, szűrőedényként esetleg

mécsesként vagy füstölőként való használatra vonatkozóan (ISTVÁNOVITS 1997, 76; CSEH 2001, 90; GYUHA 2002, 62) a valódi funkció megállapítása még további vizsgálatokat igényel. A felületen látható égésnyomok és az edény kialakítása (a “fenékrészen” található nagyméretű lyuk) azonban, egyelőre a tűzzel kapcsolatos elemleteket erősítik.

11. *Pohárforma edény* (17. ábra 7; 23. tábla 3; 26. tábla 17): A mátraszőlősi lelőhelyről két kis méretű, pohárforma, kézzel készült, kúpos vagy enyhén ívelt testű edény került elő. Ugyanez a típus az Alföldről Sajópetri (= Sajópetri I.3. típus – SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 238), Polgár (SZABÓ et al. 2008, Fig. 13) és Gyoma La Tène-kori lelőhelyekről ismert (MARÁZ 1981, Pl. I. 8). Hasonló darabok a délnyugat-szlovákiai Dubník (BUJNA 1989, Taf. v. 11), Hurbanovo (BENADÍK 1957, Taf. XVIII. 14) és Nitra–Sindolka (BŘEZINOVÁ 2000, Taf. 11. 7; 25. 2; 104. 16) kelta lelőhelyeken ugyancsak előfordulnak.

12. *Merítőcsésze* (17. ábra 5; 7. tábla 7): A mátraszőlősi merítőcsésze kis méretű, enyhén kúpos testű edény, amelynek a peremből a talpba csatlakozó széles szalagfüle van. Ez az típus ritka leletnek számít, közeli párhuzamai csak Dél-Szlovákia területéről, Chotín-i kora vaskori (DUŠEK 1966, Taf. XI. 9) és Dubník kelta temetőiből ismertek (BUJNA 1989, Taf. XXV. 19–20; XLIX. 18–19).

13. *Csupor* (17. ábra 4, 9; 19. tábla 13; 27. tábla 15): Az S-profilú, kihajló peremű és ívelt hasú edény két kézzel formázott példánya ismert a lelőhelyről. Mindkét darab díszített, az egyik a vállán függőleges kannelura (19. tábla 13), a másikon függőleges bütyök található (27. tábla 15). A kézzel formázott csupor ritka leletnek számít a vaskori leletegyüttesekben. A c. objektumból napvilágra került példányhoz nagyon hasonló darab Nyáregyháza szkíta temetőjéből ismert (KEMENCZEI 2009, Taf. 45, 18). A késő vaskorban ugyancsak megtalálható ez a forma: egy szintén kannelurával díszített példány Sajópetri La Tène-kori településéről került elő (SZABÓ 2007A, Pl. CXXXI, 6).

Korongolt késő vaskori edénytípusok

14. *„S”-profilú La Tène tálak* (17. ábra 23; 3. tábla 12; 9. tábla 14; 13. tábla 5–6; 17. tábla 1; 19. tábla 10; 25. tábla 1, 7): A típus nevét az „S” alakú profilkialakításáról kapta, amely lehet lágyabb ívű, vagy éles válltöréssel rendelkező, erősebb S-profil. Az általában a legnagyobb hasátméretig kihajló perem többnyire egyenletes falvastagságú vagy enyhén megvastagodó. A perem végződése a lekerekítettől a háromszögkeresztmetszetig változhat. Az S-profilú tál a La Tène kultúra egyik legjellegzetesebb kerámiaformája. Tipológia felosztását elsőként Hunyady Ilona dolgoz-

ta ki (HUNYADY 1944, 127–133), de az általa felvázolt szisztéma később elhibázottnak bizonyult. Frank Schwappach a típus formai fejlődését kutatva megállapította, hogy a kora vaskori eredetre visszavezethető egyszerűbb kidolgozású formák idővel részleteikben (perem, profil, díszítés) kidolgozottabbakká váltak (SCHWAPPACH 1975. Taf. 6; SCHWAPPACH 1979, 22–26). Ennek alapján a Mátraszőlősről előkerült darabok a típus fejlettebb variánsai közé sorolhatók és a sírletekre támaszkodó analógiák alapján a LT B2/C1 periódusra datálhatók.

15. *Behúzott, megvastagodó peremű tálak* (17. ábra 19; 3. tábla 6–8, 4. tábla 7–9, 5. tábla 2–3): A főként korongon készült típus legfontosabb jellemzője, hogy a félgömb testű tál befelé hajló pereme a fésűs-grafitos szitulákhoz hasonlóan megvastagszik. Ez a peremképzés kétség kívül a La Tène kultúrához kapcsolható és tálakon való alkalmazása a fésűs-grafitos szitulák elterjedéséhez köthető. A típus sírkerámiaként (Chotín: RATIMORSKÁ 1975, Taf. v. 16; Radostyán: HELLEBRANDT 1999, Pl. LXXXV.10; Mátraszőlős–Királydomb: PATAY 1972, Pl. XXXI. 2; Horný Jatov: BENADÍK 1957, Tab. v. 21) és telepkerámiaként egyaránt előfordul (Sajópetri: II.1.2. típus: SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 240–241, Fig. 47; Polgár: SZABÓ et al. 2008, Fig. 13).

16. *La Tène csupor* (17. ábra 24; 20. tábla 9): A korongon készült, nyújtott S-profilú csupor jellegzetes La Tène forma. Hunyady Ilona a tipológiai és kronológiai osztályozás nehézségeinek ismertetése mellett, elsősorban a profil éles, illetve lágy törése alapján különített el nehezen értelmezhető csoportokat (HUNYADY 1944, 136–139). A tipológiai osztályozásában azóta sem történt előrelépés, így erről az edényről nagy általánosságban csak annyit lehet megállapítani, hogy sír- és telepkerámiaként egyaránt széles körben elterjedt volt a La Tène kultúrában (= Sajópetri II.5. típus – SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 243, Fig. 47).

17. *Fésűs-grafitos szitulák* (17. ábra 21–22; 2. tábla 3, 5, 6, 9; 5. tábla 1, 4, 6–12; 9. tábla 10; 10. tábla 3–5; 12. tábla 11; 17. tábla 8, 10–11; 25. tábla 3, 5): A fésűzött felületű szitulák/fazekak jellemzője, hogy általában erősen grafitos soványítású agyagból, rendszerint korongon formázták és külső felületét a perem alatti zónától lefelé, függőlegesen fésűzték. Formájukat tekintve egyaránt lehetnek hordó-, tojás- vagy kúpos-testűek. A edény felső harmadában többnyire éles vagy kevésbé éles válltörés van, esetenként bordával díszítve (2. tábla 3, 5–6, 9; 10. tábla 5). A perem többnyire erősen duzzadt és befelé húzott. Ezek a kritériumok azonban nem kizárólagosak, mivel ismerünk nem grafitos soványítású, kézzel formált, vagy fésűzés nélküli darabokat is (= Sajópetri II.2. típus – SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 242, Fig. 47).

A fésűzött (Sajópetri II.2.2. típus) és a fésűzés nélküli (Sajópetri II.2.1. típus) szitulák a késővaszkori települések gyakori leletei. A típuson belül a perem kialakításának és a váll díszítésének alapján (pl. simítás, borda, árkolás, kalászmotívum) variánsok különíthetők el (SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 241–242) függetlenül attól, hogy grafittal, vagy grafitos soványítás nélkül készültek. A korábban a LT C fázis vezérleletének tartott fésűzött felületű grafitos darabok (HUNYADY 1944, 141–142; KAPPEL 1969, 53) kronológiája ma még pontosításra vár. Jelenleg úgy tűnik, hogy függőlegesen fésűzött felületű, perem alatt körbefutó bordával és bevagdosott “kalász-” vagy “halszálla-motívummal” díszített grafitos edények a LT B2 fázisban már biztosan megjelentek (a témáról összefoglalóan legutóbb: SZABÓ 2007B, 317–318).

18. *Fazekak* (17. ábra 27–28; 1. tábla 4; 6. tábla 8; 15. tábla 10; 6. tábla 11; 7. tábla 2–3; 8. tábla 7, 9; 11. tábla 10; 15. tábla 12; 25. tábla 14): Ennek az általában gyorskorongon készült típusnak többnyire megvastagodó, kihajló pereme és rövid nyakrésze van, amely ívesen vagy éles válltöréssel kapcsolódik a kúpos vagy kihasasodó testhez. A vállán gyakran vízszintes bordával (1. tábla 4, 11. tábla 10; 25. tábla 14) egyszeres (6. tábla 8; 7. tábla 3) vagy kettős árkolással díszített (7. tábla 2). Hunyady Ilona az „urnák és fazekak” összefoglaló cím alatt tett kísérletet a típus rendszerezésére, amely elsősorban a lágyabb vagy élesebb profil, vagyis az edény kúposabb vagy gömbölyűbb formája alapján történt (HUNYADY 1944, 142–148). A mátraszőlősi fazekakat a Hunyady-féle rendszerbe a kerámiaanyag töredezettsége miatt (pusztán a perem kialakítása alapján) nem lehet beilleszteni. A leletek töredékes volta miatt sokszor az sem megállapítható, hogy a perem fazékhoz vagy csuporhoz tartozik-e.

Orsógombok

A mátraszőlősi orsógombok alakjuk és méretük szerint igen változatosak. Gömbölyű (26. tábla 15), bikónikus (7. tábla 6; 23. tábla 21) kocsikerék alakú darabok (7. tábla 5; 10. tábla 8; 17. tábla 13, 14), egyaránt előfordulnak. Az orsógombok többnyire dísztelenek, de egy kúpos példány esetében a furatból kiinduló sugár irányú bevagdosások (7. tábla 6), míg egy másik orsógomb vállán széles árkolás figyelhető meg (23. tábla 21). Az orsógombok a késő-bronzkorban és a vaskorban egyaránt előfordulnak, de a kocsikerék alakú darabok inkább a késő-bronzkorra jellemzők (KEMENCZEI 1984, Taf. XCVII. 23). Az edény oldaltöredékéből korong alakúra csiszolt kerámiazeszton funkciója bizonytalan. Egyelőre nincs fogódzó arra vonatkozólag, hogy átfúratlan, félkész orsógombbal vagy más rendeltetésű tárggyal állunk-e szemben. Ha-

sonló lelet a későbronzkorból Sajószentpéterről ismert (KEMENCZEI 1984, Taf. XCIV. 20–21).

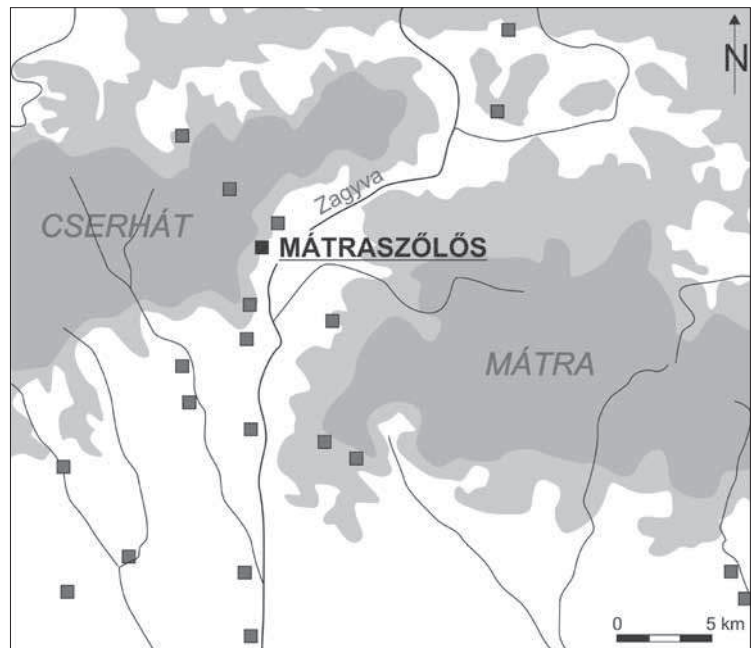
Fémleletek

A késővaszkori leletanyagban feltűnő a fémeszközök, csekély száma, és az ékszerek teljes hiánya. Az 1. objektumból előkerült egy téglalap átmetszetű, vége felé keskenyedő vastárgy töredéke (7. tábla 4), míg a c. objektumban egy kerek átmetszetű vashuzal töredéke volt (23. tábla 2). A vége felé hegyesedő, egyenes hátú vaskés pengéjének töredéke objektumhoz nem köthető, a II. szelvény mélyítése során kerül elő (26. tábla 16).

Összefoglalás

Mátraszőlősen két egymástól független régészeti korszak, a pilinyi kultúra jellegzetes későbronzkori kerámiája és a kora vaskori fazekasság hagyományaival áthatott La Tène kultúra emlékanyaga került napvilágra. A feltárt régészeti jelenségek között kronológiai fogódzót nyújtó szuperpozíció nem volt. A datálás kizárólag az előkerült leletanyag ismert analógiáin alapul. A későbronzkori és a vaskori kézzel formált kerámiák anyaguk és készítés-technológiájuk tekintetében nagyon hasonlóak egymáshoz, ezért a tipológiailag meghatározhatatlan oldal és talptöredékek, továbbá a bronzkortól a vaskoron át, változatlan formával készült kúpos, félgömbforma, vagy behúzott peremű tálak (16. ábra 14–18; 17. ábra 3, 8, 11) időrendi osztályozása nem lehetséges. Ez alól azonban kivételt jelentenek a korongon készült edények, amelyek természetesen a vaskorhoz köthetők. A fentiek figyelembevételével a két korszak leleteinek szétválasztása nem elsősorban a készítéstechnológiai kategóriák, hanem a jellegzetes edénytípusok alapján történt:

A későbronzkori település 3, 5, 6. és D. objektumaiból kizárólag a Pilinyi-kultúra jellegzetes kerámiaanyaga került elő. A lelőhely földrajzi elhelyezkedéséből adódóan szoros kapcsolat mutatható ki a Zagyva és a Tarján-patak völgyének későbronzkori kerámiaműveségével. A korszak településeinek csekély kutatottságából adódóan az edényformák analógiái jórészt csak a Pilinyi-kultúra nagy urnatemetőiből – Nagybatonyból, Zagyvapálfalváról és Ragyolcraól (Radzovce – SK) – ismertek, ezért a mátraszőlősi telep időrendjének tisztázáshoz elsősorban ezek a nekropoliszok nyújthatnak támpontot. A mátraszőlősi telepen előkerült „S”-profilú tálak, egyfülű bögrék, hengeres nyakú amfórák és urnaforma fazekak az említett temetők gyakori sírkerámiái. E típusok előfordulása a Pilinyi-kultúra teljes fennálása alatt megfigyelhető, ezért a Reinecke BB–BD fázisokon belül finomabb datálásuk nem lehetséges. Ebből logikusan következik, hogy a mátraszőlősi te-

18. ábra Késővaszkori települések a Cserhát és a Mátra vidékén (HELLEBRANDT 1999 és VADAY 2004 adatai alapján).

Abbildung 19 Späteisenzeitliche Siedlungen im Cserhát- und Mátra-Gebiet (nach den Daten von HELLEBRANDT 1999 und VADAY 2004).

lepülés esetében az említett időszakon belül finomabb keltezésre támponttal nem rendelkezünk. Ugyanakkor az említett temetők és a most feltárt település kerámiaanyagának tipológiai összetételében jelentős eltérések figyelhetők meg. Egyes edénytípusok (pl. tálak) a telepkerámiában lényegesen nagyobb arányban fordulnak elő, mint az egyidejű nekropoliszok anyagában. Ez azonban nem időbeli eltérésként értelmezhető, hanem a lelőhelyek település és temetkezési hely jellegéből adódik. A Mátraszőlősen feltárt későbronzkori lelőhely jelentősége abban rejlik, hogy új adatokat szolgáltat az eddig elsődlegesen sírletek alapján körvonalazott Pilinyi-kultúra településtörténetéhez. A Zagyva-parti dombháton egy eddig jórészt kutatlan településtípus, a nyílt, faluszerű település részlete került feltárrásra. Ennek fényében úgy tűnik, hogy a Benczúrfalva–Major-hegyhez és a Kisterenye–Hársashoz hasonló, nagyobb (esetleg erődített) központok mellett a települési struktúrában a kisebb, falu és tanya jellegű településekkel is számolnunk kell.

A Mátraszőlősen feltárt késővaszkori település 1, 2, 7, B. és C. objektumaiból, a másodlagos helyzetű későbronzkori cserepek mellett (lásd fentebb), jelentős vaskori leletanyag került elő, amelynek túlnyomó részét a kerámia alkotja. Ezek között a formázás technikájában három alapvető csoportot különböztethetünk meg: a kézzel formált durva és a korongolt házi, illetve finom árut. Ezek gyakorlatilag megfeleltethetők a Sajópetrinél meghatározott CNTG, CCT és CTF

készítéstechnológia kategóriáknak (SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 231–252). A kézzel formált edények változatos változatos képet mutatnak. A kúpos, félgömbforma és behúzott peremű tálak, virágcserép vagy hordóforma fazekak, parázsborítók és füles csészék teste többnyire díszítetlen, legfeljebb néhány bütyökkel vagy újbonyomkodással tagolt bordával díszítettek, és általában durva kidolgozással készültek. A széles körben elterjedt típusok mellett néhány olyan egyedi darab is előfordult, mint pl. a kanálforma merítőcsésze (7. tábla 7), vagy a kannelurával díszített vállú csupor (19. tábla 13). Ezek ugyan jellegzetes koravaskori hagyományú formák, de eredetük a későbronzkorig nyúlik vissza. Ennek ellenére a lelőhelyen a két időszak között semmilyen közvetlen kapcsolat nem mutatható ki. Más szóval a késő bronzkori és a vaskori települések fennállása között jelentős hiátus volt. A Pilinyi-kultúra mátraszőlősi települése legkésőbb a Kyjatice-kultúra kialakulásának idején elnéptelenedett. A vaskori település alapításának tekintetében meghatározó kérdés a korongolt kerámiák kronológiai helyzete. Ma már elfogadott tény, hogy a fazekaskorong használata már a koravaskori Vekerzug-kultúrában megjelent a Kárpát-medencében (ROMSAUER 1991, 358–364; KEMENCZEI 2001, 34), Mátraszőlősen azonban tipikusan szkíta jellegű korongolt kerámia nem került elő. A korongolt edények szinte kizárólag a La Tène formákat követik, míg a kézzel formált darabok egyértelműen a kora vaskori Vekerzug-kultúra edényművességét reprezentálják. Ennek fényében a fazekasművesség alkotásai különböző kulturális hagyományokhoz, így egyrészt a keltához, másrészt a „szkítához” (Vekerzug-kultúra) kapcsolhatók. Ugyanez Sajópetri és Polgár esetében is megfigyelhető, de természetesen – amint azt Sajópetri esetében már részletesen vizsgáltuk – csupán technikai kritériumok alapján a kétféle tradíció legfeljebb hozzávetőlegesen különíthető el (SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 234–237). Ennek oka, hogy a fazekaskorong alkalmazásának technikájának nem adott etnikumra, sokkal inkább a különböző kulturális hatásokra vezethető vissza, esetleg civilizációs szintre utalhat. A kutatásban a közelmúltig széles körben elfogadott volt – a többek között Hunyady Ilona által is képviselt felfogás – hogy az alföldi szkíta temetőekben a korongolt kerámiaformák a kelta hatás alatt jelentek meg (HUNYADY 1944, 51). Eszerint a gyorskorongolt finom és a kézi korongon készített házi kerámia a La Tène-keltáknak, miközben a kézzel formázott durva kerámia (grafitos darabok kivételével) a „szkíta” őslakoságnak lenne tulajdonítható. Más szóval, a koravaskori hagyományú fazekasság erőteljes jelenléte jól tükröződik a kerámiaanyag készítés-technológiájában is. Igaz

ugyan, hogy a Kr. e. 3–2. századi települések esetében a kézzel formált edények elsősorban a koravaskori fazekas hagyományokból eredeztethetők, miközben a korongolt edények többsége tipikus La Tène-kori sajátosságokat mutat, de az edénykészítés technikája önmagában csak egyetlen szempont lehet a kulturális hovatartozás meghatározásához. Ennek oka, hogy a korongolás technikája már a kora-vaskorban ismert volt az Alföldön, illetve a nyugaton élő kelták is használtak kézzel készült edényeket (a témáról összefoglalóan: SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 234–237).

A fentiek fényében a mátraszőlősi település etnikumának meghatározása különösen nehéz feladat. A jellegzetes La Tène kerámia mellett a helyi hagyományokon alapuló, alföldi szkíta jellegű emlékegyet kulturálisan eklektikus képet mutat. A nagy mennyiségű helyi hagyományú kerámia arra utal, hogy a Mátra és a Cserhát között, a korai vaskor szkíta jellegű népessége a kelta foglalás után is a helyén maradt. Ma már elfogadott az a nézet, amely szerint a Kr. e. 3. században a kelet felé előrenyomuló kelták a szkítának meghatározott helyi etnikumot nem úzték el, hanem békésen együtt élve keveredtek velük. A népességkontinuitás a temetői rítusában (pl. a csontvázas zsugorítás alkalmazása) és a települések leletanyagában (pl. a kora vaskori típusok használata) egyaránt nyomon követhető (SZABÓ 2005, 41). Ezt a kulturális folyamatot jól tükrözi a mátraszőlősi település kerámiaanyagának összetétele is.

Mátraszőlősen a La Tène kerámiák között számos grafittal soványított darab található. Kérdés ugyanakkor, hogy a grafitos kerámia relatív kis aránya mivel magyarázható. A grafitos kerámia csökkenésének kronológiai összefüggésben való értelmezése nem valószínű. Sokkal inkább úgy tűnik, hogy a nyersanyag használatát és elérhetőségét a grafitbányáktól, illetve a fő kereskedelmi útvonalaktól való távolság befolyásolhatta.

A feltárt késővaskori településrész datálása nem könnyű feladat, mivel az előkerült leletanyagból a keltezéshez elsődleges támpontként szolgáló ékszerek és fémeszközök hiányoznak. A néhány töredékes vastárgy és a szórvány késpenge nem bír keltezhető értékkel. Az eddig feltárt településrészen a datálás alapja kizárólag az egyébként is csak tág időhatárokkal keltezhető kerámiaanyag. További problémát jelent, hogy az edénytípusok jelentős részét a koravaskori hagyományokra épülő, az alföldi szkíta jellegű fazekasság produktumai teszik ki – ezek időrendje azonban egyelőre kidolgozatlan. Jelenleg úgy tűnik, a helyi hagyományú, koravaskori típusok többsége hosszú időn keresztül, a La Tène kultúra idején is változatlanul készült. Így a vaskori emlékegyet egyedüli fogódzóját – minden datálási nehézségével – a leletek alig egytizedét kitevő La Tène típu-

sok szolgáltatják. Ezek datálásához azonban kevés helyi támponttal rendelkezünk, mivel a Cserhát és a Mátra térségében a La Tène kultúra egyelőre csak szórványleletekből, valamint néhány síros temetőrészletek feltárásából ismert (PATAY 1954, 33–48; HELLEBRANDT 1999. 147–160). Az analógiaként felhasználható, jól keltezhető síregyüttesek száma kevés, továbbá a térségben feltárt nagy temetők (Kosd és Mátraszőlős) közzétételével egyelőre adós még a kutatás. E tekintetben kedvező fordulatot hozhat Ludas közeljövőben megjelenő monográfiája, amely több ponton is új adatokkal szolgál a Mátra-vidék késővaskori történeti képéhez. Addig azonban csak a jelenleg ismert analógiákra támaszkodhatunk.

A Mátraszőlősen előkerült „S”-profilú tálak és a duzzadt peremű, fésűzött felületű szitulák a magyarországi és szlovákiai síregyüttesek szolgáltatotta analógiák alapján a kora-La Tène végére, a közép-La Tène elejére jellemzőek. Ennek alapján Mátraszőlős vaskori települése Sajópetrivel és Polgárral párhuzamosítható, vagyis a LT B2, B2–C1 időszakra, nagyjából a Kr. e. 3. századra keltezhető.

A Mátraszőlős határában feltárt nyílt, falusias település, jól illeszkedik a hasonló jellegű Zagyva-menti települések sorába. Az elmúlt évtized intenzív topográfiai kutatásainak eredményeképpen ma már kimutatható, hogy a hegyek közé bevágódó folyóvölgyek ritkás koravaskori települési struktúráját a La Tène kori falvak sűrű láncolata váltotta fel. Ez a kép a Sajó mentén végzett terepbejárások során is megfigyelhető volt (CZAJLIK–TANKÓ 2004, 97–110).

A fentieket összegezve a mátraszőlősi település jellegében, leletanyagában és időrendi helyzetében számos hasonlóságot mutat a közelmúltban publikált késővaskori településekkel. A Sajópetrihez, Polgárhoz és Mátraszőlőshöz hasonlóan a lelőhelyek számos új adattal szolgálnak a helyi szkíta jellegű népesség és az újonnan érkező kelták egymáshoz való viszonyáról. A továbblépéshez azonban feltétlenül szükség lesz a térség kulcstemetőinek feldolgozására, hogy az ezáltal lehetővé váló összehasonlító vizsgálatok új lehetőséget teremtsenek a késő vaskori kulturális és etnikai folyamatainak megismeréséhez.

Spätbronzezeitliche und früheisenzeitliche Siedlungsfunde aus Mátraszőlős–Királydomb

2001 wurde in der Gemarkung von Mátraszőlős vor der Erbauung der Wasserleitung eine Rettungsgrabung durchgeführt, wobei ein Siedlungsteil der Pilinyer-Kultur, sowie durch früheisenzeitliche Tradition durchtränkte, mit La Tène-zeitlichen Funden datierte Gebäuden (Befunden Nr. 1 und 2.) ans Tageslicht kamen. Zwischen den freigelegten Befunden gab es für eine genau Datierung notwendige Superposition nicht. Die Datierung erfolgte ausschließlich anhand der Analogien der freigelegten Funden. Die spätbronzezeitlichen und eisenzeitlichen handgeformten Keramik sind in ihrer Rohstoff und Anfertigungstechnologie einander verwandt deshalb konnten die typologisch nicht klassifizierbaren Wand und Bodenbruchstücke, bzw. die von der Bronzezeit bis in die Eisenzeit benutzte konische, kugelleibförmige Schüssel oder Schüssel mit eingezogenem Rand nicht datiert werden (Abbildung 17. 14–18; Abbildung 18. 3, 8, 11). Eine Ausnahme bilden die gedrehten Gefäße, die natürlich in die Eisenzeit eingestuft werden können. Hinsichtlich der oben Angeführten, wurden die Funde der beiden Zeitperioden nicht anhand der Anfertigungstechnologien, sondern anhand der charakteristischen Gefäßtypen ausgesondert.

Aus den Befunden Nr. 3, 5, 6. und D. der spätbronzezeitlichen Siedlung kamen ausschließlich Keramikformen der Pilinyer-Kultur zum Vorschein. Aufgrund der geographischen Lage des Fundplatzes kann ein enger Kontakt zu den spätbronzezeitlichen Keramikinventaren der Fundplätzen aus den Tälern des Zagyva- und des Tarján-Baches beobachtet werden. Durch die wenig erforschten Siedlungen der Periode können die Analogien der Gefäßformen vorläufig nur anhand der großen Urnengräberfeldern (Nagybátony, Zagyvapálfalva, Radzovce) der Pilinyer-Kultur hergeleitet werden, deshalb bieten zur Bestimmung der chronologischen Stellung der Siedlung in Mátraszőlős vor allem diese Nekropo-

le etliche Anhaltspunkte. Die Schüssel mit „S“-Profilierung, Nöpfe mit einem Henkel, Amphoren mit zylindrischem Hals, urnenförmige Töpfe können in den Gräberfeldern in die Stufe R BC–BD datiert werden, deshalb kann das Leben der Siedlung in Mátraszőlős auch in diese Zeitperiode datiert werden. Gleichzeitig kann ein wesentlicher Unterschied in der typologischen Zusammensetzung der Keramikinventar der genannten Gräberfeldern und der freigelegten Siedlung beobachtet werden. Einzelne Formen (z.B.: Schüssel) erscheinen in wesentlich größerer Anzahl im Fundstoff der Siedlung, als im Material der gleichzeitigen Nekropolen. Diese Tatsache kann aber nicht mit chronologischen Unterschieden erklärt werden, sondern wurzelt in der Eigenart der Fundplätzen. Die Bedeutung des freigelegten Siedlungsteiles liegt in den neuen Daten, die zur besseren Erörterung der bisher nur aus Grabinventaren bekannten Siedlungsgeschichte der Pilinyer-Kultur. Auf dem Hügelrücken des Zagyva-Tales wurde ein, bisher kaum erforschter Siedlungstyp, eine offene, gehöftähnliche Siedlung freigelegt. Im Lichte der Ergebnisse scheint es so, dass in der Nähe der großen, oft befestigten Siedlungszentren wie Benczúrfa–Majorhegy oder Kisterenye–Hársas müssen mit kleineren Dörfern, Gehöften gerechnet werden.

Aus den Befunden Nr. 1, 2, 7, B. und C. der in Mátraszőlős freigelegten eisenzeitlichen Siedlung kamen neben sekundär gelagerten spätbronzezeitlichen Scherben auch eisenzeitliche Funde zum Vorschein, deren größter Teil die Keramik bildet. Unter diesen können in der Technik der Ausformung drei grundlegende Gruppen ausgegliedert werden: handgeformte grobe Ware, gedrehte Ware, sowie die Feinkeramik. Diese können mit den, anhand des Materials aus Sajópetri bestimmten produktionstechnischen Kategorien CNTG, CCT und CTF korrespondiert werden (SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 231–252). Die handgeformte Keramik zeigt ein mannigfaltiges Bild. Die konischen, sowie die kugelleibförmigen Schüssel mit eingezogenem Rand, die blumentopf- oder tonnenförmigen Töpfe, Glutdeckel und Henkelnöpfe sind meistens undekoriert oder mit einigen Buckel oder mit Fingereindruck gegliederten Leisten dekoriert, ihre Ausformung ist grob. Neben den allgemein verbreiteten Typen sind auch Einzelfunde ans Tageslicht gekommen, wie z.B. der löffelförmige Schöpfnapf (Taf. 7. 7) oder das Töpfchen mit Kannelur dekoriertem Schulter (Taf. 19. 13), die zwar charakteristische früheisenzeitliche Formen repräsentieren, sie trotzdem aus der spätbronzezeitlichen Tradition hergeleitet werden können. Trotz dessen kann zwischen den zwei Zeithorizonten auf dem Fundplatz keinerlei Kontakt bewiesen werden. Mit anderen Wörtern besteht zwischen den spätbronzezeitlichen und früheisenzeitlichen Siedlungen ein zeitlicher Hiatus. Die Siedlung in Mátraszőlős wurde zur Zeit der Entstehungsphase der Kyjatice-Kultur aufgegeben. Hinsichtlich der Gründung der eisenzeitlichen Siedlung ist die Stellung der gedrehten Keramik eine entscheidende Frage. Heute ist es eine allgemein akzeptierte Tatsache, dass die Benutzung der Drehscheibe im Karpatenbecken bereits in der früheisenzeitlichen Vekerzug-Kultur erschien (ROMSAUER 1991, 358–364; KEMENCZEI 2001, 34); doch typisch skythische gedrehte Keramik kam in Mátraszőlős nicht ans Tageslicht. Die gedrehten Waren folgen fast ausschließlich La Tène-Formen, wobei die handgeformten Gefäße die Töpferei der früheisenzeitlichen Vekerzug-Kultur repräsentieren. Im Lichte dieser können die Waren der Töpferei zu verschiedenen kulturellen Traditionen angeknüpft werden: einerseits zur keltischen, andererseits zur „skythischen“ (Vekerzug-Kultur). Dieses kann auch im Falle von Sajópetri und Polgár beobachtet werden, doch natürlich können die zwei Traditionen anhand der technischen Kriterien nur annähernd voneinander abgeordnet werden. Die Ursache dafür ist, dass die Benutzung der Drehscheibe nicht auf eine bestimmte Ethnizität, sondern auf verschiedene kulturelle Einwirkungen zurückgeführt werden können bzw. deutet auf ein bestimmtes Zivilisationsniveau hin (detailliert über das Thema SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007, 234–237). Im Lichte der oben erwähnten ist die Bestimmung des Ethnizität der Siedlung in Mátraszőlős äußerst schwer. Neben der charakteristischen La Tène Keramik zeigt der, auf heimischen Traditionen ruhende und skythisches Gepräge aufweisende Keramikinventar ein eklektisches Bild. Die große Menge an heimischen Keramik deutet darauf hin, dass die Bevölkerung vom skythischen Gepräge zwischen den Gebirgen der Mátra und der Cserhát auch nach der keltischen Eroberung weiterlebte. Heute ist der Ansicht bereits anerkannt, dass die im 3. Jahrhundert v. Chr. nach Osten vordringenden Kelten die heimische skythische Bevölkerung nicht vertrieben, sondern mit ihnen friedlich zusammenlebten und sogar mit ihnen sich verschmolzen. Die Bevölkerungskontinuität kann in dem Bestattungsritus der Gräberfelder (die Hockerlage) und im Fundgut der Siedlungen (z.B.: Benutzung früheisenzeitlicher Formen) gleicher Weise nachgewiesen werden (SZABÓ 2005, 41). Diese kulturelle Prozess wird in der Zusammensetzung der Keramikensemble von Mátraszőlős gut widerpiegelt.

Die Datierung der freigelegten früheisenzeitlichen Siedlung ist nicht leicht, da die zur Datierung dienenden Schmucksachen und Metallgegenstände im Fundgut nicht vorhanden sind. Einige fragmentierte Eisengegenstände und die als Streufund vorgekommene Messerklinge besitzen kein Datierungswert. Auf dem bislang freigelegten Siedlungsteil kann zur Datierung nur das Keramikensemble herangezogen werden, das sowieso nur in einem weiteren zeitlichen Rahmen geltend ist. Grund dafür ist dass die La Tène Kultur in den Cserhát und Mátra-Gebirgen nur durch Einzelfunden und Streufunden bekannt ist (PATAY 1954, 33–48; HELLEBRANDT 1999, 147–160). Die Zahl der zur Analogie benutzbaren und gut datierbaren Grabinventare ist gering und die Veröffentlichung der in der Umgebung freigelegten großen Gräberfelder (Kosd, Mátraszőlős) ist leider nicht durchgeführt worden. In dieser Hinsicht kann die in Vorbereitung liegende Monographie von Ludas eine günstige Wende herbeibringen, die in mehreren Punkten unsere Kenntnis über die früheisenzeitliche Siedlungsgeschichte des Mátra-Gebietes ergänzen kann.

Die in Mátraszőlős ans Tageslicht gekommenen Schüssel mit „S“-Profilierung und die mit Kammstrichverzierung dekorierten und mit Wulstenrand versehenen Situlae erscheinen in den ungarischen und slowakischen Grabverbände am Ende der frühen La Tène bzw. in der mittleren La Tène-Zeit. Anhand dieses kann die eisenzeitliche Siedlung von Mátraszőlős mit den Siedlungen von Sajópetri und Polgár parallelisiert werden, und somit in die Stufe LT B2, B2–C1, ungefähr in das 3. Jahrhundert v. Chr. datiert werden.

Zusammenfassend kann die Siedlung in Mátraszőlős in ihrem Charakter und Fundgut, sowie Zeitstellung mit den neulich publizierten späteisenzeitlichen Siedlungen parallelisiert werden. Die oben angeführten Fundplätze dienen mit weiteren Daten zur Bestimmung der Verhältnisse der heimischen Bevölkerung vom skythischen Gepräge und den neuangekommenen Kelten. Zum weiteren Schritt ist die Veröffentlichung der Schlüsselgräberfelder der Umgebung notwendig, damit vergleichende Untersuchungen durchgeführt werden können zur besseren Kenntnis der kulturellen und ethnischen Prozesse der Späteisenzeit.

Irodalom

- BENADÍK 1957
Benadík, B.: Keltische Gräberfelder der Südwestslowakei. Bratislava 1957.
- BOTTYÁN 1955
Bottyán, Á.: Szkiták a magyar Alföldön. RégFüz 1. Budapest 1955.
- BŘEZINOVÁ 2000
Březinová, G.: Nitra–Šindolka. Siedlung aus der Latènezeit. Nitra 2000.
- BUJNA 1989
Bujna, J.: Das latènezeitliche Gräberfeld bei Dubník 1. SlovArch 37 (1989) 245–354.
- BUJNA–ROMSAUER 1983
Bujna, J. – Romsauer, P.: Späthallstatt- und Frühlatènezeitliches Gräberfeld in Bučany. SlovArch 31 (1983) 277–321.
- CHOCHOROWSKI 1985
Chochorowski, J.: Die Vekerzug-Kultur. Charakteristika der Funde. Prace archeologiczne 36. Warszawa-Kraków 1985.
- CSEH 2001
Cseh, J.: Szkita földművelők-állattartók településeinek régészeti nyomai a Zagyva mentén. in: Havassy P. (szerk.) Hatalmasok Viadalokban. Az Alföld szkita kora. (Sie sind in Kämpfen siegreich. Das Zeitalter der Skythen in der Tiefebene). Gyulai Katalógusok 10. Gyula 2001. 80–94.
- CZAJLIK–TANKÓ 2004
Czajlik, Z. – Tankó, K.: Késő vaskori topográfiai adatok Sajópetri környékén. – Late Iron Age topographic data from the environs of Sajópetri. RKM 2003 (2004) 97–110.
- DUŠEK 1966
Dušek, M.: Thrakisches Gräberfeld der Hallstattzeit in Chotín. Bratislava 1966.

- FURMÁNEK 1977**
Furmánek, V.: Pilinyer Kultur. *SlovArch* 24 (1977) 251–370.
- FURMÁNEK–VELIAČIK–VLADÁR 1999**
Furmánek, V. – Veliačik, L. – Vladár, J.: Die Bronzezeit im Slowakischen Raum. *Prähistorische Archäologie in Südosteuropa* 15. Rahden 1999.
- GYUHA 2002**
Gyuha, A.: Újabb szkíta telepnyomok Békés megyéből. – Later Scythian age settlement vestiges from Békés County. *BMMK* 23 (2002) 59–88.
- HORVÁTH 2001**
Horváth, M. A.: Budapest a Szkíta korban. In: Havassy P. (szerk.): *Hatalmasok Viadalokban. Az Alföld szkíta kora. – Sie sind in Kämpfen siegreich. Das Zeitalter der Skythen in der Tiefebene. Gyulai Katalógusok* 10. Gyula 2001. 37–50.
- HELLEBRANDT 1999**
Hellebrandt, M.: Celtic finds from Northern Hungary. *Corpus of Celtic Finds in Hungary III*. Budapest 1999.
- HUNYADY 1944**
Hunyady I.: Kelták a Kárpátmedencében. *DissPann* II. 18. Budapest 1942–44.
- ISTVÁNOVICS 1997**
Istvánovics E.: Nyíregyháza–Manda-bokor. Kora vaskori település a Kr.e. VI–V. századból. In: Raczyk P. – Kovács T. – Anders A. (szerk.): *Utak a múltba. Path into the past. Az M3-as autópálya régészeti leletmentései*. Budapest 1997, 75–80.
- JEREM et al. 1985**
Jerem E. – Facsar G. – Kordos L. – Krolopp E. – Vörös, I.: A Sopron–Krautackerer feltárt vaskori telep régészeti és környezetrekonstrukciós vizsgálata. *ArchÉrt* 112 (1985) 3–24.
- KAPPEL 1969**
Kappel, I.: Die Graphittonkeramik von Manching. Die Ausgrabungen in Manching 2. Wiesbaden 1969.
- KEMENCZEI 1967**
Kemenczei T.: Die Zagypálfalva-Gruppe der Pilinyer-Kultur. *ActaArchHung* 19 (1967) 229–305.
- KEMENCZEI 1984**
Kemenczei T.: Die Spätbronzezeit Nordostungarns. *ArchHung* 51. Budapest 1984.
- KEMENCZEI 1986**
Kemenczei T.: Mitteleisenzeitliche Köcherbeschläge aus dem Alföld. *FolArch* 37 (1986) 117–136.
- KEMENCZEI 2009**
Kemenczei T.: Studien zu den Denkmälern skytisch geprägter Alföld Gruppe. *IPH* 12. Budapest 2009
- PATAY 1954**
Patay P.: Előzetes jelentés a nagybátonyi temető ásásának eredményeiről. – Preliminary report on the results of excavations at Nagybátony cemetery. *ArchÉrt* 81 (1954) 33–48.
- PATAY 1958**
Patay P.: Mátraszöllös – Királydomb. *RégFüz Ser. I. No. 10* (1958) 20.
- PATAY 1959**
Patay P.: Mátraszöllös. *RégFüz Ser. I. No. 11* (1959) 26.
- PATAY 1972**
Patay P.: Celtic Finds in the Mountainous Region of Northern Hungary. *ActaArchHung* 24 (1972) 353–358.
- RATIMORSKÁ 1975**
Ratimorská, P.: Das keltische Gäberfeld in Chotín (Südwestslowakei). *Alba Regia* 14 (1975) 85–96.
- ROMSAUER 1991**
Romsauer, P.: The earliest wheel-turned pottery in the Carpathian Basin. *Antiquity* 65 (1991) 358–367.
- ROMSAUER 1993**
Romsauer, P.: Nové nálezy Vekerzugskej skupiny. – Neufunde der Vekerzug-Gruppe aus Nitra. *SlovArch* 41 (1993) 5–40.
- SCHWAPPACH 1975**
Schwappach, F.: Zur Chronologie der östlichen Frühlatène-Keramik. *Alba Regia* 14 (1975) 109–136.
- SCHWAPPACH 1979**
Schwappach, F.: Zur Chronologie der östlichen Frühlatène-Keramik. *Die Keramik der Latène-kultur* 2. Bad Bramstedt 1979.

SOÓS 1978

Soós V.: Régészeti kutatások Nógrád megyében (1976–1978). *NMMÉ* 5 (1978) 347–368.

STEGMANN-RAJTÁR 1996

Stegmann-Rajtár, S.: Eine Siedlung der Späthallstatt-Frühlatènezeit in Bratislava–Dúbrovka (Slowakei). In: Jerem E.–Lippert, A. (Hrsg.): *Die Osthallstattkultur. Akten des Internationalen Symosiums, Sopron, 10.–14. Mai 1994*. Budapest 1996, 455–470.

SZABÓ 1969

Szabó J. Gy.: A hevesi szkítakori temető – Das Gräberfeld von Heves aus der Skythenzeit). *Agria* 7 (1969) 55–128.

SZABÓ 2005

Szabó M.: A keleti kelták. A késő vaskor a Kárpát-medencében. Budapest 2005.

SZABÓ 2007A

Szabó M. (dir.): *L'habitat de l'époque de La Tène à Sajópetri–Hosszú-dűlő*. Budapest 2007.

SZABÓ 2007B

Szabó M.: La chronologie de l'habitat. In: Szabó M. (dir.): *L'habitat de l'époque de La Tène à Sajópetri–Hosszú-dűlő*. Budapest, 2007, 313–320.

SZABÓ–TANKÓ–SZABÓ 2007

Szabó M.–Tankó K.–Szabó D.: Le mobilier céramique. In: Szabó M. (dir.): *L'habitat de l'époque de La Tène à Sajópetri–Hosszú-dűlő*. Budapest 2007, 229–252.

SZABÓ et al. 2008

Szabó M. – Czajlik Z. – Tankó K. – Timár L.: Polgár 1: l'habitat du second Age du Fer (IIIe siècle av. J.-Chr.). *ActaArchHung* 59 (2008) 183–223.

VADAY et al. 1996

Vaday A – Bartosiewicz L. – Berecz K. – Choyke, A. – Medzihradzky Zs. – Pusztas S. – Székely B. – Vicze M. – Vida T.: Cultural and Landscape Changes in South-East Hungary II. Prehistoric, Roman Period Barbarian and Later Avar settlement at Gyoma 133 (Békés County Microregion). Budapest 1996.

VADAY et al. 1999

Vaday A – Bartosiewicz L. – Bánffy E. – T. Biró, K. – Gogáltan F. – Horváth, F. – Nagy, A.: *Kompolt–Kistér: újkőkori, bronzkori, szarmata és avar lelőhely. Leletmentő ásatás az M3-as autópálya nyomvonalán*. Eger 1999.

VADAY 2003

Vaday A.: Salgótarján, Ipari-park II. lelőhely. – Salgótarján, Industrial Park II site. *RKM* 2000 (2003) 31–38.

Függelék: válogatott leletanyag

I. szelvény

- Vöröses, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1698; (24. tábla 8)
- Vöröses, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1718; (24. tábla 9)
- Vöröses, fekete törésű, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1699; (24. tábla 10)
- Vöröses, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 9 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1704; (24. tábla 14)
- Szürkésfekete, vörös és szürke törésű, homokkal soványított, korongolt fenéktöredék; Fá: 9 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1681; (24. tábla 15)
- Fekete, szürke törésű, simított, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék, dudorral; 5×5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1713; (24. tábla 16)
- Vöröses, fekete törésű, homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 9 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1706; (24. tábla 17)
- Fekete, simított, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1671; (24. tábla 18)
- Barnászvöröses, fekete törésű, homokkal soványított, kézzel formált kerámia (?) töredék. Ltsz: KFM 2001. 2. 1703; (24. tábla 19)
- Szürkésfekete, grafitall és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1382; (25. tábla 1)
- Kívül fekete, belül barna, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1435; (25. tábla 2)
- Szürkésfekete, homokkal soványított, korongolt peremtöredék; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1384; (25. tábla 3)
- Szürkésfekete, barna foltos, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1437; (25. tábla 4)
- Szürkésfekete, kavicszal és homokkal soványított, korongolt peremtöredék; Szá: 23 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1434; (25. tábla 5)
- Kívül barna, belül szürke, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 25 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1433; (25. tábla 6)
- Sárgásbarna, homokkal soványított, korongolt, kihajló peremtöredék; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1438; (25. tábla 7)
- Vöröses, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1386; (25. tábla 9)
- Világosszürke, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1474; (25. tábla 11)

I. szelvény I. kutatóárok

- Vöröses, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1669; (24. tábla 4)
- Vöröses, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 25 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1672; (24. tábla 5)
- Szürke, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék, a peremből kiinduló fülcsonkkal; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1701; (24. tábla 6)

- Barnászszürke, szürke foltos, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1670; (24. tábla 7)
- Vöröses, szürke törésű, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1749; (24. tábla 11)
- Barnászszürke, homokkal soványított, korongolt peremtöredék; Szá: 26 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1673; (24. tábla 12)
- Barnászszürke, szürke törésű, simított, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék, a perem alatt 3 cm-el ujjbenyomással kettéosztott bütyökkel; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1675; (24. tábla 13)

I. szelvény II. kutatóárok

- Fekete, szürke törésű, grafitall és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1746; (24. tábla 1)
- Vöröses, simított, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 23 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1748; (24. tábla 2)
- Szürke, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1745; (24. tábla 3)

II. szelvény „A” vezeték

- Vöröses, fekete törésű, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 25 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1843; (25. tábla 10)
- Barnászszürke, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 12 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1842; (25. tábla 13)
- Vöröses, kavicszal és homokkal soványított, korongolt peremtöredék; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1839; (25. tábla 14)
- Kívül sárgásbarna, belül fekete, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1841; (25. tábla 15)
- Fekete, homokkal soványított, korongolt peremtöredék, nyakán bordával; Szá: 23 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1838; (25. tábla 16)
- Vöröses, fekete törésű, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék, a perem alatt 3,5 cm-el ujjbenyomásokkal tagolt rátett bordával; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1844; (25. tábla 17)
- Barnászszürke, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 11 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1436; (25. tábla 18)
- Barnászszürke, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1389; (26. tábla 4)
- Fekete, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 23 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1383; (26. tábla 5)
- Vöröses, homokkal soványított, korongolt peremtöredék; Szá: 8 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1387; (26. tábla 7)
- Fekete, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1388; (26. tábla 8)
- Barnászszürke, fekete foltos, kavicszal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék, kívül simított, a perem alatt 8 cm-el ujjbe-

- nyomásokkal tagolt rátett bordával; Szá: 23 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1840; (26. tábla 11)
- Szürkésfekete, homokkal soványított fültöredék; 3×3 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1439; (26. tábla 13)
- Barnásszürke, homokos soványítású orsógomb töredéke; 3×3,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1837; (26. tábla 15)
- Szürkésfekete, homokos soványítású, simított, kézzel formált, kihajló peremű tagolt oldalú tál, fenéke gyűrűs; Szá: 11 cm, Fá: 4 cm, M: 5,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1475; (27. tábla 2)
- Szürkésfekete, vöröses törésű, kavicssal és homokkal soványított, kézzel formált bikónikus tál peremtöredéke, peremből kiinduló fülcsonkkal; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1486; (27. tábla 3)
- Sárgásszürke, simított, homokkal soványított, kézzel formált bikónikus tál peremtöredéke, hasán két függőleges lyukkal átfúrt, vízszintes állású bütyökfüllel; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1489; (27. tábla 4)
- Barnásszürke, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék a peremből kiinduló ill. a vállhoz csatlakozó szalagfüllel; Szá: 11 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1487; (27. tábla 5)
- Barnásszürke, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék a peremből kiinduló ill. a vállhoz csatlakozó szalagfüllel; Szá: 15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1488; (27. tábla 6)
- Kívül vörösesbarna, belül szürke, kavicssal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1483; (27. tábla 7)
- Szürkésfekete, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1479; (27. tábla 8)
- Vörösesbarna, fekete foltos, homokkal soványított, kézzel formált torzult peremtöredék; Szá: kb. 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1482; (27. tábla 9)
- Szürkésfekete, simított, homokkal soványított, kézzel formált oldal-töredék, dudorral és besimított kannelúrákkal; 6×4 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1491; (27. tábla 11)
- Barnásszürke, fekete foltos, homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék, dudorral; 5×5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1492; (27. tábla 12)
- Kívül fekete, belül vöröses, homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék, dudorral, fölötté hét zeg-zúg vonallal, e fölött vízszintes karcolt vonallal; 3,5×2,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1520; (27. tábla 13)
- Szürkésfekete, simított, homokkal soványított, kézzel formált nyaktöredék, fülcsonkkal és függőleges besimítással; 7×4 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1494; (27. tábla 14)
- Vörösesbarna, fekete foltos, kavicssal és homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék, rátett bordával, mely két ujjbenyomással tagolt; 13×15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1490; (27. tábla 16)
- Barnásszürke, fekete törésű, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék, ujjbenyomásokkal tagolt rátett bordával; Szá: nem mérhető; Ltsz: KFM 2001. 2. 1496; (27. tábla 17)
- Vöröses, fekete foltos, simított, homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék, törése mellett ívesre csiszolt; 4,5×3,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1548; (27. tábla 18)

II. szelvény

- Vöröses, fekete törésű, homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék; 4,5×3 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1831; (26. tábla 10)
- Vöröses, simított, kavicssal és homokkal soványított, fültöredék; 4×4 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1803; (26. tábla 12)
- Vöröses, fekete törésű, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1802; (25. tábla 20)
- Vöröses, fekete törésű, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1385; (26. tábla 2)
- Szürkésfekete, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1801; (26. tábla 3)
- Vöröses, simított, kavicssal és homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék, vállán dudorral; 13,5×9,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1782; (26. tábla 14)
- Vöröses, fekete törésű, homokos soványítású, kézzel formált edény peremtöredéke, nyakán vízszintes fésűs vonalköteggel, amely alatt fésűs hullámvonal köteggel díszített, peremén belül 4 fogú fésűs benyomásokkal; Szá: 9 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1900; (27. tábla 1)
- Egyélű vaskés pengéjének töredéke; 8 cm, Kézi nyesésből; Ltsz: KFM 2001. 2. 1891; (26. tábla 16)

III. szelvény

- Vörösesbarna, kavicssal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1481; (26. tábla 17)
- Fekete, kézzel formált, simított felületű, kihajló peremű, kis méretű edény töredéke, fenéke törött. Füle letörött; Szá: 5,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1898; (26. tábla 18)

1. objektum

- Barnásszürke, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 259; (1. tábla 1)
- Vöröses, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 252; (1. tábla 2)
- Vöröses, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 250; (1. tábla 3)
- Vöröses, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 251; (1. tábla 4)
- Vörösesbarna, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 262; (1. tábla 5)
- Vöröses, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 253; (1. tábla 6)
- Vöröses, kavicsos és tört kerámiás soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 256; (1. tábla 7)
- Fekete, kavicsos és homokos soványítású tál peremtöredéke, vállán dudorral; Szá: nem mérhető, 6×3,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 76; (1. tábla 8)
- Vörösesbarna, kavicsos soványítású, kézzel formált edény peremtöredéke, oldalán kiálló bütyökkel; Szá: 15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 271; (1. tábla 9)
- Vörösesbarna, fekete foltos, homokos soványítású, kézzel formált fazék peremtöredéke, a perem alatt 6 cm-re oldalán ujjbenyomás-

- sal két részre osztott bütyökfüllel; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 273; (1. tábla 10)
- Vörösesbarna, fekete foltos, homokos soványítású, kézzel formált fazék peremtöredéke, a perem alatt 6 cm-re oldalán ujjbenyomással két részre osztott bütyökfüllel. Törése mellett az égetés tán átfürt; Szá: 25 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 272; (1. tábla 11)
- Kívül vöröses, belül fekete, homokos soványítású, kézzel formált edény válltöredéke, függőlegesen besímitott kannelúrákkal, dudorral a hasán; 6,5×4,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 65; (2. tábla 1)
- Vöröses, korongolt, jól iszapolt tál peremtöredéke; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 53; (2. tábla 2)
- Szürke, kézzel formált, behúzott peremű edény töredéke, vállán függőleges seprűs díszítéssel, grafitos soványítású; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 144-145; (2. tábla 3)
- Vörösesbarna, szürke törésű, kézzel formált, bikónikus tál oldaltöredéke; 25×13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 57; (2. tábla 4)
- Kívül szürkésfekete, belül barnásszürke, homokos és kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 29; (2. tábla 5)
- Kívül fekete, belül vörös, kavicsos soványítású, kézzel formált oldaltöredék. Kívül simított és ujjbenyomásokkal díszített; 7×4,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 134; (2. tábla 6)
- Szürkésbarna, kézzel formált edény peremtöredéke, a perem alatt horonnyal, ez alatt függőleges seprűs díszítéssel; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 127; (2. tábla 7)
- Vöröses, másodlagosan égett, homokos soványítású, kézzel formált kihajló peremű edény töredéke, a perem ujjbenyomásokkal tagolt; Szá: 12 cm; Fá: 8 cm; M: 14,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 297; (2. tábla 8)
- Szürkésbarna, kézzel formált edény peremtöredéke, a perem alatt horonnyal, ez alatt függőleges seprűs díszítéssel; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 129; (2. tábla 9)
- Szürke, kézzel formált, behúzott peremű edény töredéke, vállán függőleges seprűs díszítéssel, grafitos soványítású; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 144; (2. tábla 10)
- Kívül vörösesbarna, belül fekete, homokos és kavicsos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke, oldalán ívesen futó, ujjbenyomásokkal tagolt bordadísz; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 138; (2. tábla 11)
- Sárgásbarna, kavicsos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 136; (2. tábla 12)
- Barnásszürke, kézzel formált, kavicsos soványítású tál peremtöredéke; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 141; (2. tábla 13)
- Vöröses, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 270; (2. tábla 14)
- Kívül szürke, belül barna, fekete törésű, kavicsos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 187; (3. tábla 1)
- Fekete, kavicsos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 176; (3. tábla 2)
- Fekete, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 210; (3. tábla 3)
- Kívül fekete, belül barna, homokos és kavicsos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 27; (3. tábla 4)
- Barnásszürke, kavicsos soványítású, kézzel formált, behúzott peremű tál töredéke; Szá: 32 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 247; (3. tábla 5)
- Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált, behúzott peremű tál töredéke; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 178; (3. tábla 6)
- Szürkésfekete, homokos és kavicsos soványítású, kézzel formált, behúzott peremű tál töredéke; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 166; (3. tábla 7)
- Vörösesbarna, kavicsos soványított, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 255; (3. tábla 8)
- Szürkésfekete, kézzel formált, kívül-belül simított felületű tál töredéke; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 63; (3. tábla 9)
- Szürke, korongolt, behúzott peremű tál töredéke; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 81; (3. tábla 10)
- Szürkésfekete, kézzel formált, kihajló peremű, bikónikus tál peremtöredéke; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 55; (3. tábla 11)
- Vörösesbarna, kihajló peremű, bikónikus, korongolt, jól iszapolt tál töredéke. Kívül-belül simított; Szá: 26 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 43; (3. tábla 12)
- Szürke, kézzel formált tál töredéke, vállán dudorral; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 108; (4. tábla 1)
- Barnásvörös, fekete törésű, korongolt, homokos soványítású, tál peremtöredéke; Szá: 23 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 48; (4. tábla 2)
- Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált, simított tál peremtöredéke; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 56; (4. tábla 3)
- Barnásszürke, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 208; (4. tábla 4)
- Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 31 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 54; (4. tábla 5)
- Szürkésfekete, kézzel formált, simított tál peremtöredéke; Szá: 23 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 70; (4. tábla 6)
- Sötétszürke, homokos soványítású, korongolt, behúzott peremű tál töredéke, a perem alatt horonnyal; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 295; (4. tábla 7)
- Barnásszürke, homokos soványítású, korongolt, behúzott peremű tál töredéke, a perem alatt horonnyal; Szá: 25 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 290; (4. tábla 8)
- Vöröses, fekete foltos, kívül-belül simított, korongolt, behúzott peremű tál töredéke; Szá: 35 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 286; (4. tábla 9)
- Barnásszürke, kavicsos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 26 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 179; (4. tábla 10)
- Szürkésfekete, grafitos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 71; (5. tábla 1)
- Szürkésfekete, korongolt, tál peremtöredéke; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 62; (5. tábla 2)
- Szürke, korongolt, homokos soványítású, behúzott tál töredéke; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 86; (5. tábla 3)
- Barnásvörös, másodlagosan foltosra égett, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 28 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 34; (5. tábla 4)

Vörösbarna, jól iszapolt, kézzel formált, behúzott peremű tál töredéke a perem alatt horonnyal; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 16; (5. tábla 5)

Szürke, korongolt, homokos soványítású, behúzott tál töredéke; Szá: 25 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 87; (5. tábla 6)

Szürkésfekete, másodlagosan égett, korongolt, behúzott peremű tál töredéke; Szá: 30 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 72; (5. tábla 7)

Vöröses, másodlagosan égett, kézzel formált peremtöredék; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 20; (5. tábla 8)

Vörösbarna, jól iszapolt, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 68; (5. tábla 9)

Vörös, jól iszapolt, korongolt tál peremtöredéke; Szá: 32 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 78; (5. tábla 10)

Szürke, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 28 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 67; (5. tábla 11)

Szürkésfekete, vöröses törésű, jól iszapolt, korongolt tál peremtöredéke; Szá: 34 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 52; (5. tábla 12)

Barnásszürke, kézzel formált, simított peremtöredék; Szá: 12 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 109; (6. tábla 1)

Barnásszürke, homokos és kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 17; (6. tábla 2)

Szürkésbarna, kézzel formált, jól iszapolt, simított peremtöredék; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 50; (6. tábla 3)

Barnásszürke, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 186; (6. tábla 4)

Vörösbarna, másodlagosan égett, korongolt peremtöredék, kívül simított; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 83; (6. tábla 5)

Barnásvörös, jól iszapolt, korongolt, kihajló peremtöredék, vállán bordával; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 51; (6. tábla 6)

Vörösbarna, korongolt, homokos soványítású peremtöredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 69; (6. tábla 7)

Vörösbarna, szürke törésű korongolt peremtöredék; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 9; (6. tábla 8)

Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék, kívül simított, fényezett felületű; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 58; (6. tábla 9)

Szürkésfekete, kézzel formált, simított, fényezett felületű, kihajló peremtöredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 61; (6. tábla 10)

Vörösbarna, másodlagosan foltosra égett, jól iszapolt, korongolt peremtöredék; Szá: 28 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 45; (6. tábla 11)

Szürke, kézzel formált szalagfűl töredéke; 4×2,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 102; (6. tábla 12)

Vöröses, jól iszapolt, kívül simított, korongolt edény has és válltöredéke, vállán horonnyal; 16×14 cm, 8×13 cm, 11×10 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 294; (6. tábla 13)

Kívül szürkésfekete, belül barnás, kézzel formált, kavicsos soványítású, urna peremtöredéke, vállán rátett bordadísszel; Szá: 46 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 148; (7. tábla 1)

Barnásvörös, jól iszapolt, korongolt edény has-és válltöredéke, vállán két horony között bordával. törése szürke; 21×15,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 289; (7. tábla 2)

Vörösbarna, fekete foltos, homokos soványítású, korongolt edény válltöredéke, horonnyal; 10×12 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 291; (7. tábla 3)

Téglalap keresztmetszetű elkeskenyedő végű vaspánt töredéke; 4,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1893; (7. tábla 4)

Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált orsógomb töredéke; 4×3 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 92; (7. tábla 5)

Barnásszürke, kézzel formált orsógomb töredéke, közepén körbefutó vízszintes karcolt vonallal, e fölött sugárirányban futó karcolt vonalakkal díszített; 3,5×2,4 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 296; (7. tábla 6)

Vöröses, homokos soványítású, kézzel formált kanál, füle téglalap keresztmetszetű; Átm: 7×6 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1901; (7. tábla 7)

2. objektum

Fekete, kézzel formált peremtöredék; Szá: 12 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 886; (8. tábla 1)

Sárgásbarna, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 892; (8. tábla 2)

Vöröses, fekete foltos, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált oldaltöredék; 5×3,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 840; (8. tábla 3)

Barnásszürke, kavicsos soványítású, kézzel formált oldaltöredék, ujjbenyomásokkal tagolt rátett bordával; 9×7 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 889; (8. tábla 4)

Barnásvörös, fekete foltos, simított, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 31 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 901; (8. tábla 5)

Barnásszürke, simított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 11 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 878; (8. tábla 6)

Barnásszürke, simított, homokos soványítású, korongolt peremtöredék; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 898; (8. tábla 7)

Barnásszürke kézzel formált aljtöredék; Fá: 4 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 863; (8. tábla 8)

Vöröses, fekete törésű, kavicsos és homokos soványítású, korongolt peremtöredék; Szá: 30 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 899; (8. tábla 9)

3. objektum

Szürkésbarna, simított, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék, a peremből kiinduló hurkafül csomkjával; Szá: nem mérhető; Ltsz: KFM 2001. 2. 855; (8. tábla 10)

Szürkésfekete, simított, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék, a peremből kiinduló hurkafüllel; Szá: 6 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 854; (8. tábla 11)

4. árok

Barnásszürke, fekete törésű, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1347; (25. tábla 8)

Kívül fekete, belül vöröses, kavicsos és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 23 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1348; (25. tábla 12)

Vöröses, kavicsos és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1346; (25. tábla 19)

Fekete, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1345; (26. tábla 1)

Vöröses, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1343; (26. tábla 6)

Vöröses, homokkal soványított, korongolt peremtöredék; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1344; (26. tábla 9)

5. objektum

Kívül fekete, belül barna, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1270; (8. tábla 12)

Barnásszürke, kavicsos és homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; FÁ.: 12 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1269; (8. tábla 13)

6. objektum

Szürkésfekete, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1637; (9. tábla 1)

Fekete, simított, kavicsos és homokkal soványított, kézzel formált tagolt oldalú tál peremtöredéke; Szá: 27 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1640; (9. tábla 2)

Kívül fekete, belül barna, kavicsos és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 27 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1641; (9. tábla 3)

Vöröses, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1639; (9. tábla 4)

Barnásvöröses, fekete foltos, kavicsos és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék, a peremből kiinduló és a vállhoz csatlakozó szalagfüllel; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1638; (9. tábla 5)

Fekete, szürke törésű, homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék, a hason függőleges besímitásokkal, dudorral illetve fülcsonkkal a vállon; 9×8 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1648; (9. tábla 6)

Szürkésfekete, kívül simított, kavicsos és homokkal soványított, kézzel formált talpgyűrűs fenéktöredék; FÁ: 8 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1644; (9. tábla 7)

Barnásszürke, fekete foltos, kavicsos és homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; FÁ: 11 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1643; (9. tábla 8)

Kívül fekete, belül barna, homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék, a nyakán vízszintesen simított, hasán dudorral és függőleges besímitott kannelúrákkal; 9×8 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1645; (9. tábla 9)

7. objektum

Barnásvörös, homokos soványítású, korongolt peremtöredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 765; (9. tábla 10)

Fekete, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék, a perem alatt fülcsonkkal; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 773; (9. tábla 11)

Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék, a peremből kiinduló szalagfüllel; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 774; (9. tábla 12)

Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke, a peremből kiinduló szalagfüllel; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 752; (9. tábla 13)

Kívül barnásszürke, belül szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke, kívül-belül simított; Szá: 40 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 782; (9. tábla 14)

Barnásvörös, fekete foltos, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 755; (10. tábla 1)

Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 754; (10. tábla 2)

Vöröses, homokos soványítású, korongolt peremtöredék; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 779; (10. tábla 3)

Barnásszürke, homokos soványítású, korongolt tál peremtöredéke; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 776; (10. tábla 4)

Szürkésfekete, grafitos soványítású, korongolt tál töredéke, a perem alatt horonnyal, ez alatt függőleges seprűs díszítéssel; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 796; (10. tábla 5)

Barnásfekete, homokos soványítású, kézzel formált tál töredéke; Szá: 26 cm FÁ: 22 cm M: 3,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 769; (10. tábla 6a–b)

Világosszürke, homokos soványítású, agyagból készített kocsi modell kereke; Átm: 4 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1892; (10. tábla 7)

Vöröses, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált oldaltöredék; 8×7,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 817; (10. tábla 8)

Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék, a peremből kiinduló hurkafüllel; Szá: 9 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 760; (10. tábla 9)

Vöröses, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék, a perem alatt 4 cm-re ujjbenyomásokkal tagolt bordadísszel; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 770; (10. tábla 10)

Kívül szürke, belül vöröses, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 783; (11. tábla 1)

Szürkésfekete, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 7 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 757; (11. tábla 2)

Kívül barnás, belül fekete, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 10 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 767; (11. tábla 3)

Barnásfekete, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 11 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 768; (11. tábla 4)

Barnásfekete, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 766; (11. tábla 5)

Fekete, simított, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 794; (11. tábla 6)

Barnásszürke, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 807; (11. tábla 7)

Szürkésfekete, grafitos és homokos soványítású, korongolt válltöredék, horonnyal; 12×8,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 802; (11. tábla 8)

Barnásszürke, korongolt, simított felületű, homokos soványítású peremtöredék; Szá: 36 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 770; (11. tábla 9)

Barnásszürke, korongolt, simított, homokos soványítású, peremtöredék; Szá: 33 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 753; (11. tábla 10)

B. objektum

Szürkésfekete, barna foltos kézzel formált, homokos soványítású tál töredéke, a peremből kiinduló és a hashoz csatlakozó füllel; Szá: 13,5 cm FÁ: 6 cm M: 6,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 494; (12. tábla 1)

Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált tál töredéke, a peremből kiinduló fülcsonkjaival; FÁ: 7,5 cm M: 5,5 cm Szá: 15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 489; (12. tábla 2)

- Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke, a peremből kiinduló szalagfüllel; Szá: 15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 413; (12. tábla 3)
- Kívül barnásszürke, belül fekete, kézzel formált tál peremtöredéke, a peremből kiinduló szalagfüllel; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 441; (12. tábla 4)
- Kívül barnásszürke, belül fekete, bikónikus tál töredéke, a peremből kiinduló szalagfüllel, hasán dudorral; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 403; (12. tábla 5)
- Vörösbarna, fekete foltos, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 376; (12. tábla 6)
- Kívül barnásszürke, belül fekete, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 464 a; (12. tábla 7)
- Vöröses, fekete törésű, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 324; (12. tábla 8)
- Barnásvörös, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke, a peremből kiinduló fülcsonkjával; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 439; (12. tábla 9)
- Szürkésfekete, kézzel formált, simított, behúzott peremű tál töredéke; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 529; (12. tábla 10)
- Szürke, korongolt, homokos soványítású peremtöredék, kívül simított és fényezett, vállán horonnyal; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 498; (12. tábla 11)
- Barnásszürke, jól iszapolt, korongolt peremtöredék; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 464 (12. tábla 12)
- Kívül vöröses, belül fekete, grafitos és homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 38 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 749; (12. tábla 13)
- Barnásszürke, fekete foltos, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 470; (13. tábla 1)
- Barnásszürke, fekete foltos kézzel formált, homokos soványítású tál töredéke; Szá: 9 cm FÁ: 3 cm M: 4,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 492; (13. tábla 2)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált kihajló peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 367; (13. tábla 3)
- Szürkésfekete, grafitos és homokkal soványított, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 426; (13. tábla 4)
- Barnásszürke, homokos soványítású, fekete törésű, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 451; (13. tábla 5)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 442; (13. tábla 6)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 432; (13. tábla 7)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 431; (13. tábla 8)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált tál töredéke, a peremből kinyúló bütyökkel; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 429; (13. tábla 9)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 11 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 469; (13. tábla 10)
- Vörösbarna, szürke foltos, kavicsos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 375; (13. tábla 11)
- Szürkésfekete, simított, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 741; (13. tábla 12)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 726; (13. tábla 13)
- Kívül barnás, belül fekete, simított, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 731; (13. tábla 14)
- Kívül fekete, belül vöröses, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 721; (13. tábla 15)
- Szürkésfekete, homokos soványítású tál töredéke, oldalán dudorral; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 482; (14. tábla 1)
- Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált edény oldaltöredéke, függőleges besímitásokkal, fülcsonkkal, 6×3,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 465; (14. tábla 2)
- Szürkésfekete, kavicsos és homokos soványítású, edény váll és hastöredéke, kézzel formált, vállán füllel; 6×5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 525; (14. tábla 3)
- Barnásszürke, fekete foltos, homokos és kavicsos soványítású, kézzel formált edény válltöredéke, négy függőleges körömbenyomással díszített; 8,5×10 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 313; (14. tábla 4)
- Szürkésbarna, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke, fülcsonkkal; Szá: 30 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 380; (14. tábla 5)
- Vöröses, fekete foltos, fekete törésű, homokos soványítású, kézzel formált tál; Szá: 17 cm FÁ: kb. 6 cm M: 7,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 378; (14. tábla 6)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált edény töredéke, a peremből kiinduló fülcsonkjával; FÁ: 7,5 cm M: 5,5 cm Szá: 15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 489; (14. tábla 7)
- Barnásszürke, fekete foltos kézzel formált, homokos soványítású edény töredéke, a peremből kiinduló és a hashoz csatlakozó füllel, a fül a perem fölé emelkedik, feneke ivelt; Szá: 7,5 cm FÁ: 0 cm M: 7,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 495; (14. tábla 8)
- Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 732; (14. tábla 9)
- Barnásvörös, kézzel formált, bikónikus edény töredéke, pereme enyhén kihajló, hasán két kiálló dudorral; Szá: 7 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 372; (14. tábla 10)
- Kívül vöröses, belül szürke, homokos és kavicsos soványítású, kézzel formált edény töredéke, pereme kihajló, tagolt vállán bütyökkel; Szá: 8 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 363; (14. tábla 11)
- Vöröses, szürke törésű, homokos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 724; (14. tábla 12)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 7 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 448; (14. tábla 13)
- Szürkésfekete, kézzel formált edény hastöredéke, oldalán dudorral; 8,5×9 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 476; (14. tábla 14)
- Kívül barnás, belül fekete, simított, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 736; (14. tábla 15)
- Kívül szürke, belül vöröses, kavicsos soványítású, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 392; (14. tábla 16)

- Barnásszürke, fekete foltos kézzel formált, homokos soványítású tál töredéke; Szá: 9,5 cm Fá: 3,5 cm M: 4 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 491; (14. tábla 17)
- Kívül fekete, belül vöröses, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 35 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 722; (14. tábla 18)
- Barnásszürke, fekete foltos kézzel formált, homokos soványítású tál töredéke; Szá: 10,5 cm Fá: 6 cm M: 5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 493; (14. tábla 19)
- Sárgásbarna, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 12 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 305; (15. tábla 1)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált kihajló peremtöredék; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 312; (15. tábla 2)
- Vörösesbarna, szürke törésű, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 12 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 740; (15. tábla 3)
- Fekete, simított, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 725; (15. tábla 4)
- Barnásszürke, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 742; (15. tábla 5)
- Vöröses, simított, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 746; (15. tábla 6)
- Vöröses, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 33 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 719; (15. tábla 7)
- Barnásszürke, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 28 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 665; (15. tábla 8)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kívül simított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 310; (15. tábla 9)
- Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált fazék peremtöredéke; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 517; (15. tábla 10)
- Szürkésbarna, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 300; (15. tábla 11)
- Sárgásbarna, homokos soványítású, korongolt peremtöredék; Szá: 15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 326; (15. tábla 12)
- Barnásszürke, fekete foltos, homokos soványítású, kézzel formált fazék peremtöredéke; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 499; (15. tábla 13)
- Vörösesbarna, fekete foltos, homokos soványítású, korongolt edény válltöredéke, lépcsős horonnyal; 4×4,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 323; (15. tábla 14)
- Vöröses, szürke törésű, simított, korongolt peremtöredék; Szá: 23 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 360; (15. tábla 15)
- Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált fazék peremtöredéke; Szá: 15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 573; (16. tábla 1)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált oldaltöredék, szalagfüllel; 7×4 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 527; (16. tábla 2)
- Vörösesbarna, homokos soványítású, kézzel formált edény peremtöredéke, a peremből kiinduló szalagfüllé csonkjával; Szá: 7 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 374; (16. tábla 3)
- Kívül szürke, belül barna, homokos soványítású, kézzel formált edény peremtöredéke, a peremből kiinduló szalagfüllel; Szá: 12 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 355; (16. tábla 4)
- Barnásszürke, vörösesbarna, kavicsos és tört kerámiával soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 501; (16. tábla 5)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált edény peremtöredéke, a peremből kiinduló szalagfüllel; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 306; (16. tábla 6)
- Kívül sárgásbarna, belül szürke, fekete törésű, homokos soványítású, kézzel formált edény peremtöredéke; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 497; (16. tábla 7)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált edény peremtöredéke, a peremből kiinduló szalagfüllel; Szá: 12; Ltsz: KFM 2001. 2. 299; (16. tábla 8)
- Vöröses, fekete foltos, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált fazék peremtöredéke, vállán ujjbenyomásokkal tagolt bordával; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 577; (16. tábla 9)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált fazék töredéke, a peremből kiinduló szalagfüllel; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 361; (16. tábla 10)
- Barnásszürke, kézzel formált tál peremtöredéke, nyakán négy vízszintes karcolt vonallal; Szá: nem mérhető 4×2,3 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 436; (16. tábla 11)
- Szürkésfekete, grafitos soványítású, kézzel formált válltöredék, hat vízszintes karcolt vonallal; 4×3 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 526; (16. tábla 12)
- Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált edény válltöredéke, függőleges besimított kannellúrákkal, e fölött vízszintes besimított hornyokkal; 3×2 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 540; (16. tábla 13)
- Barnásszürke, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék, fülcsonkkal; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 728; (16. tábla 14)
- Kívül barnásszürke, belül szürke, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 26 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 730; (16. tábla 15)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 12 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 415; (17. tábla 1)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált, kihajló peremtöredék; Szá: 9 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 454; (17. tábla 2)
- Szürkésfekete, homokos és kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 6 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 468; (17. tábla 3)
- Barnásszürke, jól iszapolt, korongolt peremtöredék; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 464 (17. tábla 4)
- Szürkésfekete, grafitos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 445; (17. tábla 5)
- Fekete, grafitos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 408; (17. tábla 6)
- Vörösesbarna, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált kerék alakú orsógomb töredéke; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 717; (17. tábla 7)
- Sötétszürke, homokos soványítású, korszó aljtöredéke, hasán függőleges karcolt vonalakkal és a fül csonkjával; Fa.: 5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 490; (17. tábla 8)
- Téglalap keresztmetszetű vaspánt töredéke; 7,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1890; (17. tábla 9)
- Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált edény oldaltöredékéből készített orsókorong; Átm: 5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1889; (17. tábla 10)

- Vöröses fekete törésű, kézzel formált, kerekre csiszolt kerámia oldaltörőredék; Szá: 7 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 737; (17. tábla 11)
- Szürkésfekete, kézzel formált, homokos soványítású ovális tál töredéke; Szá: 7,5×5,25 cm FÁ: 6,5×4cm M: 2,8 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 496; (17. tábla 12)
- Barnásszürke, homokos soványítású, agyagból készített kocsi modell kereke; Átm: 4 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1896; (17. tábla 13)
- Barnásszürke, homokos soványítású, agyagból készített kocsi modell kereke; Átm: 5,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1895; (17. tábla 14)

c. objektum

- Szürkésfekete, homokos és grafitos soványítású, korongolt, behúzott peremű tál töredéke, a perem alatt horonnyal; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1224; (18. tábla 1)
- Barnásszürke, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1248; (18. tábla 2)
- Vöröses, simított, homokkal soványított, kézzel formált tál peremtörőredéke; Szá: 26 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1080; (18. tábla 3)
- Szürkésfekete, simított, homokkal soványított, korongolt tál peremtörőredéke; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1171; (18. tábla 4)
- Szürke, jól iszapolt, korongolt, behúzott peremű tál töredéke; Szá: 27 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 935; (18. tábla 5)
- Vöröses, homokos soványítású, korongolt behúzott peremű tál töredéke; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 942; (18. tábla 6)
- Vöröses, simított, homokkal soványított, kézzel formált tál peremtörőredéke; Szá: 31 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1079; (18. tábla 7)
- Szürkésfekete, homokos és grafitos soványítású, korongolt, behúzott peremű tál töredéke, a perem alatt horonnyal; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1222; (18. tábla 8)
- Barnásszürke vörös törésű, homokkal soványított, kézzel formált tál peremtörőredéke; Szá: 12 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1252; (18. tábla 9)
- Szürkésfekete, homokos és grafitos soványítású, korongolt, behúzott peremű tál töredéke, a perem alatt horonnyal; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1223; (18. tábla 10)
- Szürkésfekete, homokos és grafitos soványítású, korongolt, behúzott peremű tál töredéke, a perem alatt horonnyal; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1221; (18. tábla 11)
- Kívül szürke, belül fekete homokos soványítású, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 996; (18. tábla 12)
- Barnásvörös, simított, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 33 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 943; (18. tábla 13)
- Barnásszürke, homokkal soványított, korongolt oldaltörőredék; 6×3 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1119; (19. tábla 1)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 936; (19. tábla 2)
- Barnásvörös, simított, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 33 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 943; (19. tábla 3)
- Vöröses fekete törésű, homokos soványítású, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 954; (19. tábla 4)
- Barnásszürke, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 25 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 939; (19. tábla 5)
- Kívül szürke belül vörös kavicsos soványítású, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 941; (19. tábla 6)
- Barnásszürke, simított, kavicsos és homokos soványítású peremtörőredék; Szá: 23 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1215; (19. tábla 7)
- Vörös, szürke törésű, homokkal soványított, korongolt peremtörőredék; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1013; (19. tábla 8)
- Szürke, kavicsos és homokkal soványított, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1125; (19. tábla 9)
- Barnásszürke, kavicsos és homokkal soványított, korongolt tál peremtörőredéke; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1101; (19. tábla 10)
- Barnásszürke, fekete foltos, kézzel formált, homokos soványítású, simított, edény töredéke, a peremből kiinduló és a hashoz csatlakozó füllel, feneke ívelt; Szá: 5,5 cm FÁ: 0 cm M: 6,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1261; (19. tábla 11)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált edény peremtörőredéke, a váll alatt két sorban fésűs hullámvonalal; Szá: 8 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1216; (19. tábla 12)
- Szürkésfekete, homokkal soványított, kézzel formált peremtörőredék, hasán függőleges karcolt vonalakkal; Szá: 8 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1260; (19. tábla 13)
- Szürkésfekete, homokkal soványított, kézzel formált fedőgomb töredéke; Átm: 3 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1259; (19. tábla 14)
- Vörösesbarna, homokkal soványított, kézzel formált parázsborító töredéke; Átm: 6 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1193; (19. tábla 15)
- Barnásszürke, kavicsos és homokkal soványított, fül töredéke; 4×2,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1184; (19. tábla 16)
- 3,5×2 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1190 Barnásszürke, homokkal soványított, fül töredéke, simított; (19. tábla 17)
- Kívül-belül szürke, fekete foltos, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált oldaltörőredék, fülcsonkkal; 9×7 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 998; (19. tábla 18)
- Vöröses, simított, kavicsos és homokkal soványított, kézzel formált tál vagy fedő peremtörőredéke; Szá: 36 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1077; (19. tábla 19)
- Barnásszürke, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1209; (20. tábla 1)
- Szürke, homokkal soványított, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1019; (20. tábla 2)
- Vöröses, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 923; (20. tábla 3)
- Kívül-belül vörös, fekete törésű, homokkal soványított, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1023; (20. tábla 4)
- Vöröses, homokkal soványított, korongolt peremtörőredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1211; (20. tábla 5)
- Vöröses, homokkal soványított, kézzel formált peremtörőredék; Szá: nem mérhető, 4,5×4,5; Ltsz: KFM 2001. 2. 1021; (20. tábla 6)
- Barnásszürke, fekete foltos homokos soványítású, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 987; (20. tábla 7)
- Szürke, kavicsos és homokkal soványított, kézzel formált peremtörőredék; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1011; (20. tábla 8)

- Barnásszürke, vörös törésű, homokos soványítású, korongolt edény kihajló peremtöredéke; Szá: 9 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1246; (20. tábla 9)
- Vörös, fekete törésű, homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék; 7×6,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1230; (20. tábla 10)
- Kívül barna, belül fekete, homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék; 7×6 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1238; (20. tábla 11)
- Vörös, kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 933; (20. tábla 12)
- Kívül-belül vörös, szürke törésű, kavicssal és homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék, oldalán ujbbenomásokkal tagolt bordával; 6×6 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1029; (20. tábla 13)
- Vörös, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 28 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1039; (20. tábla 14)
- Kívül barnásszürke, belül vörösbarna, vörös és fekete törésű, homokos és kavicsos soványítású, kívül simított, kézzel formált oldaltöredék; 6×7 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1225; (20. tábla 15)
- Kívül barna, belül fekete, homokkal soványított, korongolt peremtöredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1253; (21. tábla 1)
- Barnásszürke, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék, fülcsonttal; Szá: 22 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 921; (21. tábla 2)
- Vörös, kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék, fülcsonttal; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 932; (21. tábla 3)
- Vörös, fekete törésű kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék, a perem alatt 3 cm-re ujbbenomásokkal; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 926; (21. tábla 4)
- Vörös, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék, fülcsonttal; Szá: 19 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 927; (21. tábla 5)
- Fekete, szürke törésű homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 18 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 994; (21. tábla 6)
- Barnásszürke, homokkal soványított, korongolt oldaltöredék, ujbbenomásokkal besimított függőleges vonallal; 4,5×3,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1113; (21. tábla 7)
- Barnásszürke, simított, homokkal soványított, korongolt oldaltöredék, dudorral, ezalatt benyomott mintasorral; 4×3,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1111; (21. tábla 8)
- Barnásszürke fekete foltos, homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék, hasánál két dudorral; Fá: nem mérhető, 7×5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1245; (21. tábla 9)
- Kívül fekete, belül szürke, vörös törésű homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 21 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 986; (21. tábla 10)
- Kívül szürke belül barna, homokos és kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék, bütyökkel; Szá: 12 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 948; (21. tábla 11)
- Vörös, fekete törésű, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék, bütyökkel; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 952; (21. tábla 12)
- Vörös, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék, bütyökkel; Szá: 25 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 951; (21. tábla 13)
- Vörös, szürke törésű, homokos és kavicsos soványítású, kézzel formált peremtöredék, bütyökfüllel; Szá: 27 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 947; (21. tábla 14)
- Vörösbarna, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 29 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1053; (21. tábla 15)
- Kívül szürke, belül vörös, homokkal soványított, korongolt peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1105; (22. tábla 1)
- Vörös, fekete foltos, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 8 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1251; (22. tábla 2)
- Barnásszürke, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1250; (22. tábla 3)
- Szürkésfekete, vörös törésű, simított, kavicssal és homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék; 7,5×5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1121; (22. tábla 4)
- Kívül vörös, belül fekete homokos soványítású, korongolt peremtöredék; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 944; (22. tábla 5)
- Barnás, fekete foltos homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 13 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 985; (22. tábla 6)
- Vörös, fekete foltos homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 23 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 924; (22. tábla 7)
- Kívül fekete belül vörös homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 978; (22. tábla 8)
- Barnásszürke, fekete törésű, homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1247; (22. tábla 9)
- Barnásszürke, simított, homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 8 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1190 a; (22. tábla 10)
- Barnásszürke, homokkal soványított, korongolt fenéktöredék; Fá: 7 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1249; (22. tábla 11)
- Kívül szürke, belül vörös, kavicssal és homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 8 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1172; (22. tábla 12)
- Barnás, fekete foltos homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 16 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 984; (22. tábla 13)
- Vörös, homokkal soványított, korongolt fenéktöredék; Fá: 8 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1217; (22. tábla 14)
- Vörösbarna, homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 6 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1194; (22. tábla 15)
- Szürkésfekete, simított, homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 11 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1167; (22. tábla 16)
- Kívül fekete belül vörös kavicsos soványítású, kézzel formált fenéktöredék; Fá: nem mérhető, 7×4 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 949; (22. tábla 17)
- Vörös, homokos soványítású, kézzel formált peremtöredék; Szá: 15 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 964; (22. tábla 18)
- Kívül vörös belül fekete kavicsos és homokos soványítású, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 7 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 966; (22. tábla 19)
- Fekete, vörös és fekete törésű, homokkal soványított, korongolt fenéktöredék; Fá: 9 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1106; (22. tábla 20)
- Barnásszürke, kavicssal és homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 10 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1175; (22. tábla 21)
- Vörös, kavicssal és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 40 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1035; (22. tábla 22)
- Kívül fekete, belül vörös, simított, korongolt, homokkal soványított edény oldaltöredéke, amelynek törésfelülete ívesre csiszolt; 9,5×7 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1243; (23. tábla 1)

Kör keresztmetszetű vastú töredéke; 5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1888; (23. tábla 2)

Szürkésfekete, homokos soványítású, kézzel formált edény; Szá: 7 cm; Átm: 5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1889; (23. tábla 3)

D. objektum

Vöröses, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 17 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1300; (23. tábla 4)

Sárgásbarna, simított, kavicsos és homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 23 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1308; (23. tábla 5)

Fekete, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 14 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1282; (23. tábla 6)

Barnásszürke, vörös és szürke törésű, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 20 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1309; (23. tábla 7)

Barnásszürke, homokkal soványított, korongolt tál peremtöredéke; Szá: 23 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1299; (23. tábla 8)

Vörösesbarna, homokkal soványított, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 24 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1301; (23. tábla 9)

Vörösesbarna, simított, homokkal soványított, kézzel formált tál peremtöredéke; Szá: 25 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1302; (23. tábla 10)

Szürkésfekete, simított, homokkal soványított, kézzel formált peremtöredék; Szá: 28 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1293; (23. tábla 11)

Kívül barnásszürke, belül vöröses, simított, homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 6 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1280; (23. tábla 12)

Vöröses, kavicsos és homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 9 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1294; (23. tábla 13)

Kívül vöröses, belül fekete, simított, homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 6 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1279; (23. tábla 14)

Kívül fekete, belül vöröses, simított, homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 10 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1289; (23. tábla 15)

Vöröses, simított, homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 9 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1286; (23. tábla 16)

Vöröses, simított, homokkal soványított, kézzel formált fenéktöredék; Fá: 10 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1285; (23. tábla 17)

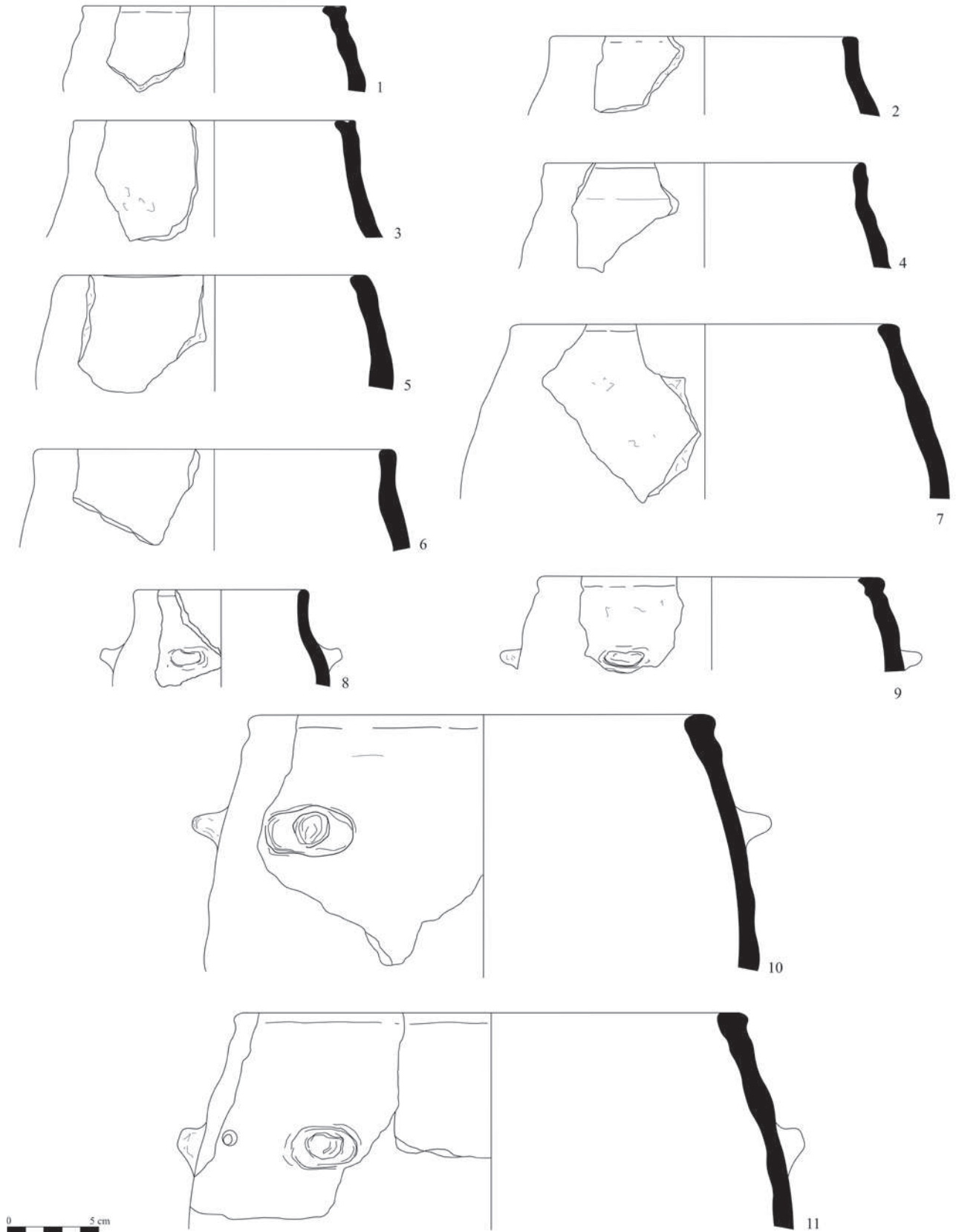
Sárgásbarna, simított, homokkal soványított, kézzel formált oldaltöredék, bikónikus, függőleges besítozásokkal; 4×3 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1311; (23. tábla 18)

Vöröses, simított, homokkal soványított, fültöredék; 4,5×2,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1288; (23. tábla 19)

Világosszürke, homokkal soványított, fültöredék; 3,5×2,5 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1277; (23. tábla 20)

Barnás fekete, agyag orsógomb, közepén vízszintes horonnyal tagolt; Átm: 3 cm; Ltsz: KFM 2001. 2. 1894; (23. tábla 21)

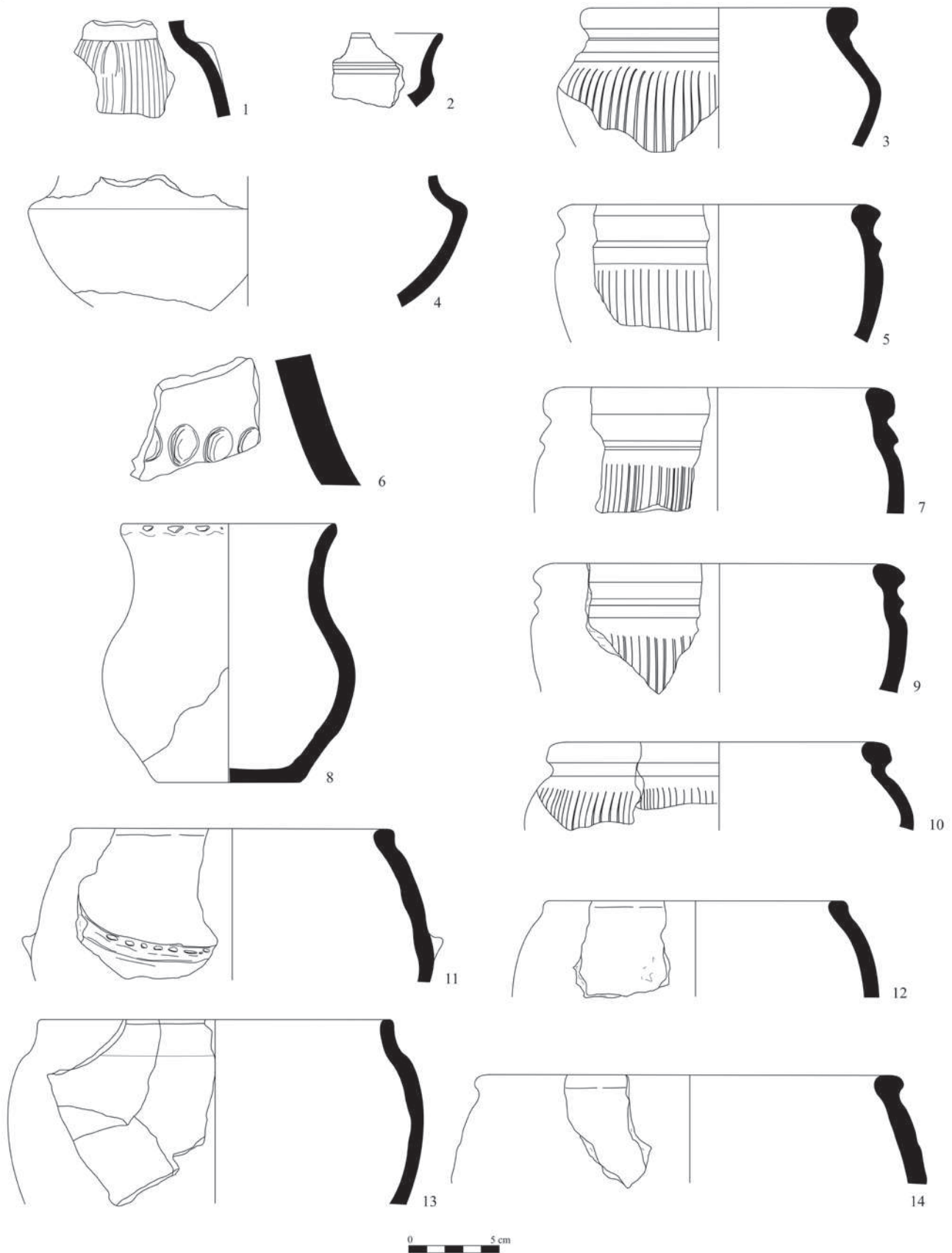
1. objektum

1. tábla Mátraszőlős–Királydomb, 1. objektum.

Tafel 1 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. 1.

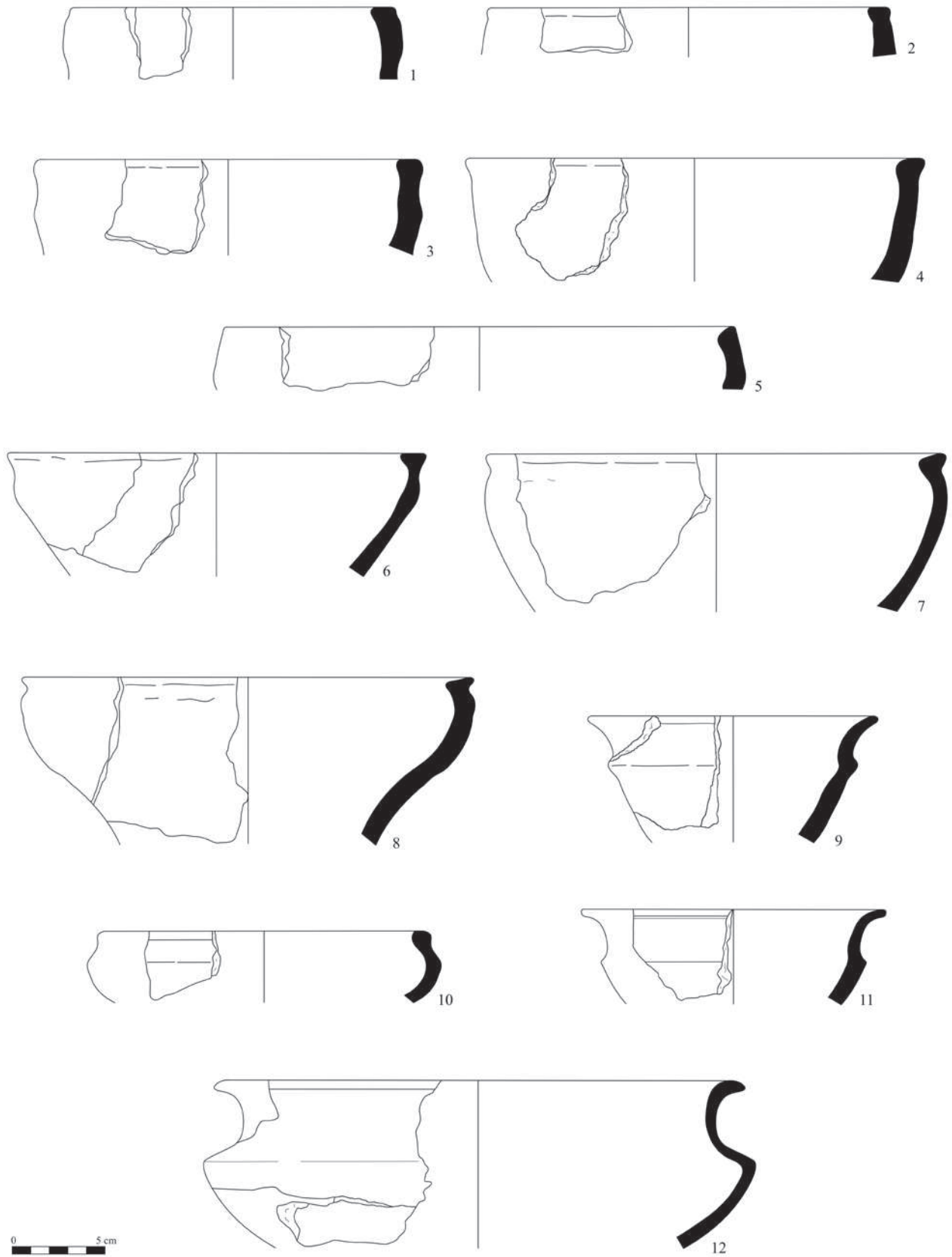
1. objektum

2. tábla Mátraszőlős–Királydomb, 1. objektum.

Tafel 2 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. 1.

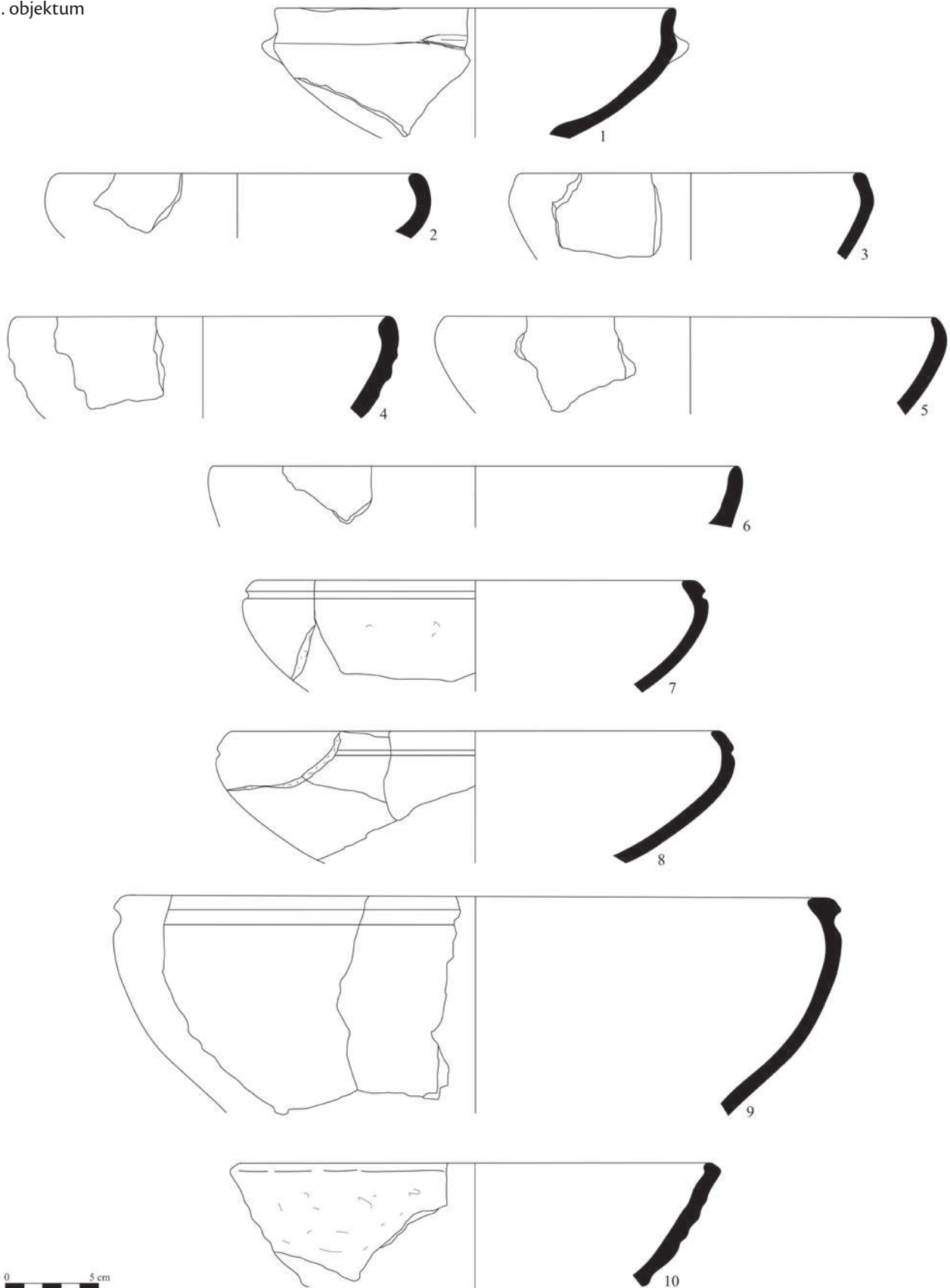
1. objektum

3. tábla Mátraszőlős–Királydomb, 1. objektum.

Tafel 3 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. 1.

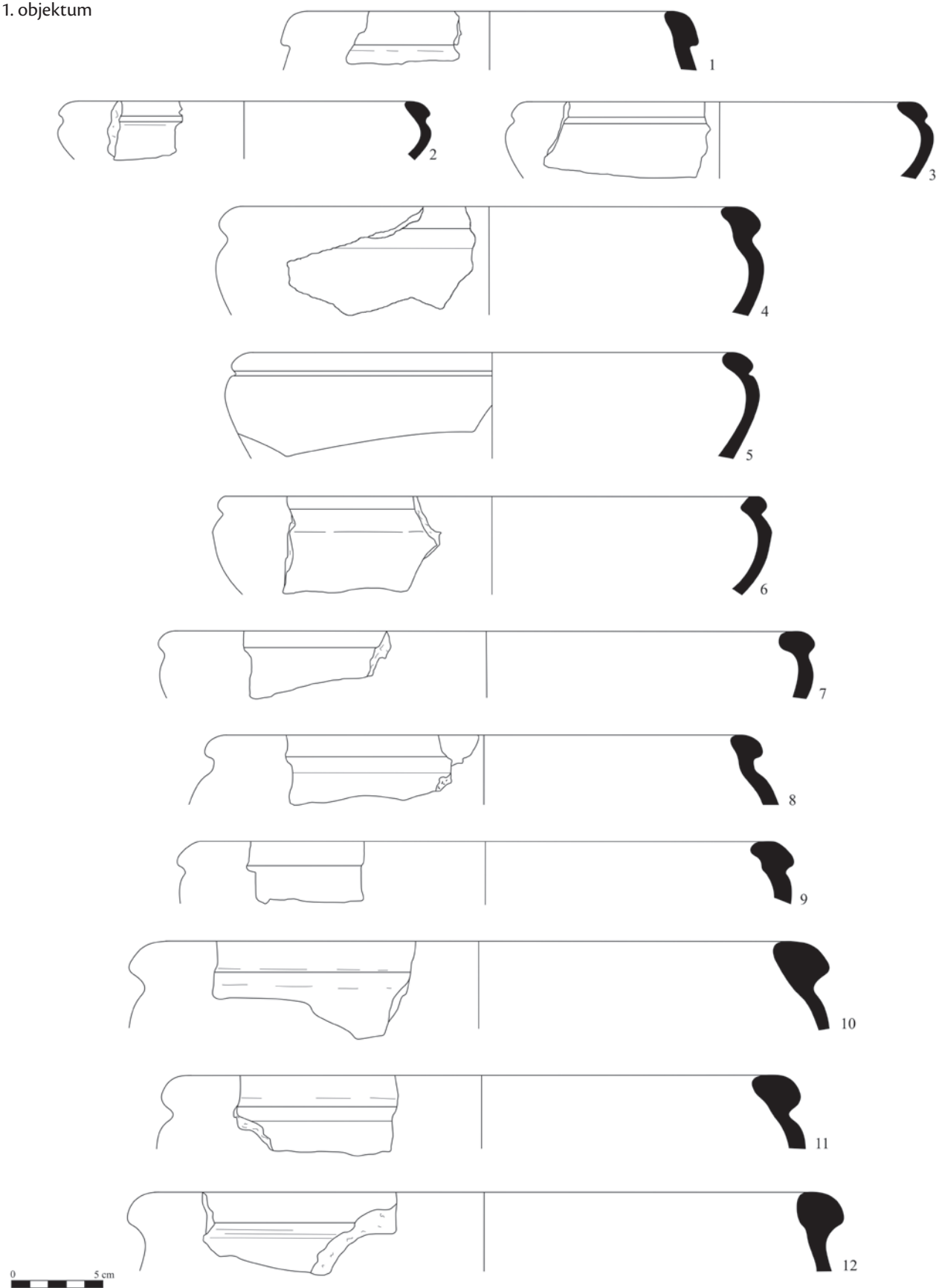
1. objektum

4. tábla Mátraszőlős–Királydomb, 1. objektum.

Tafel 4 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. 1.

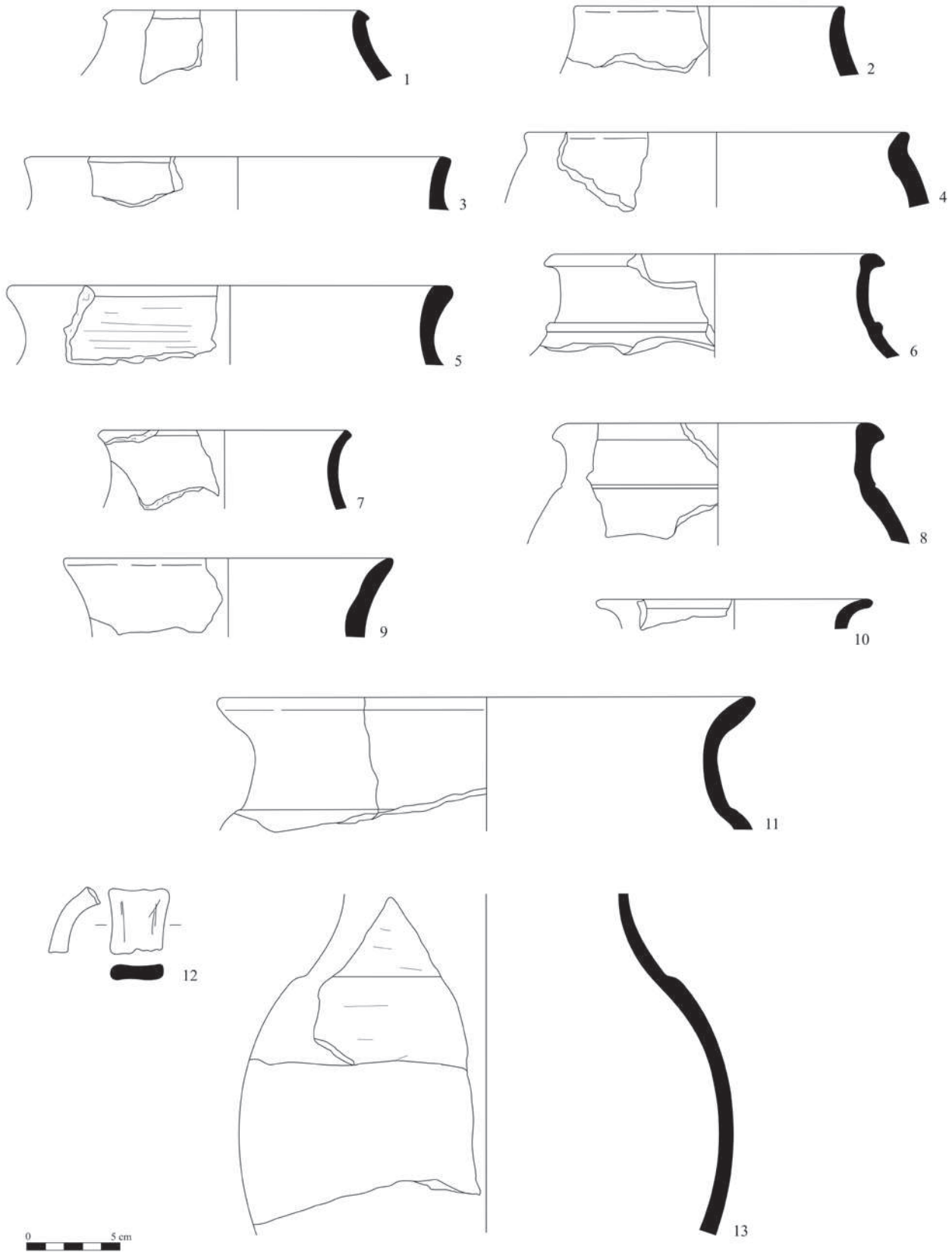
1. objektum

5. tábla Mátraszőlős–Királydomb, 1. objektum.

Tafel 5 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. 1.

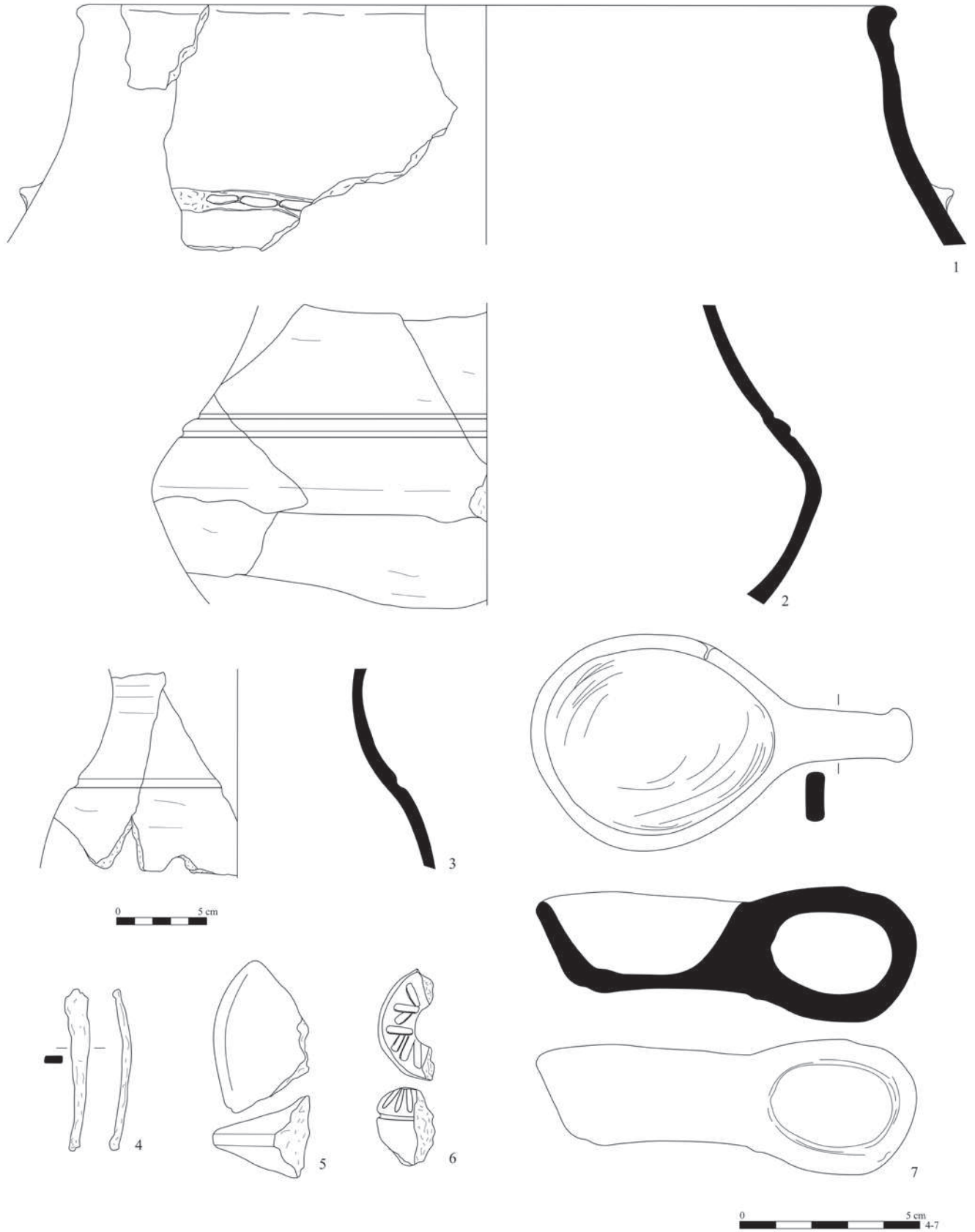
1. objektum

6. tábla Mátraszőlős-Királydomb, 1. objektum.

Tafel 6 Mátraszőlős-Királydomb, Befund Nr. 1.

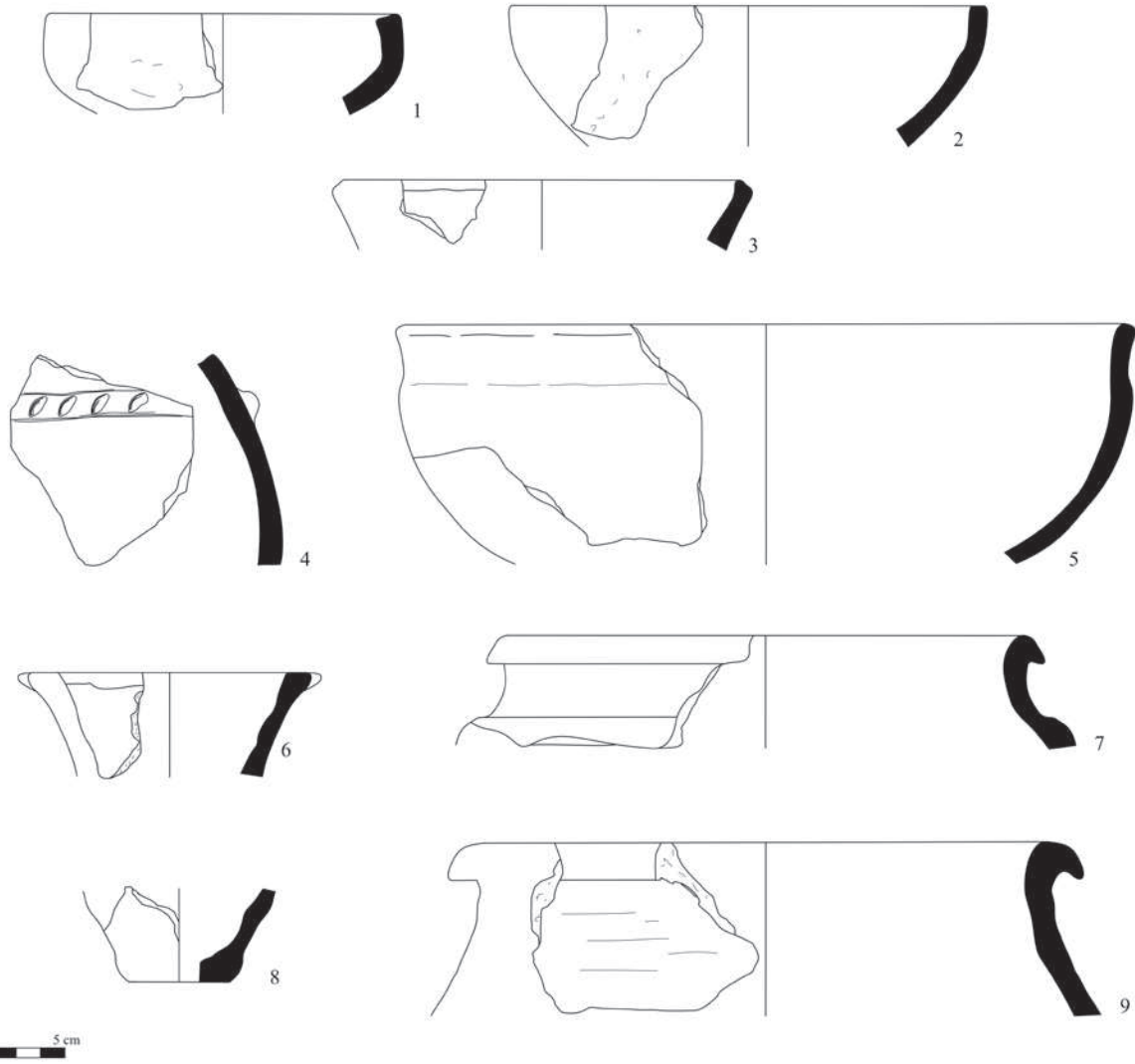
1. objektum

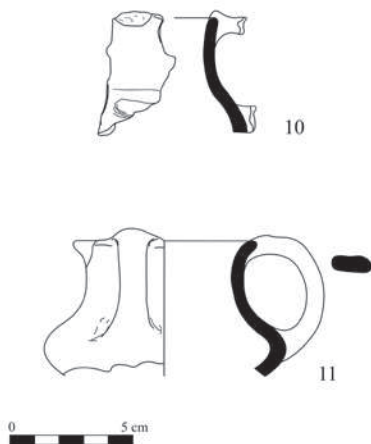
7. tábla Mátraszőlős–Királydomb, 1. objektum.

Tafel 7 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. 1.

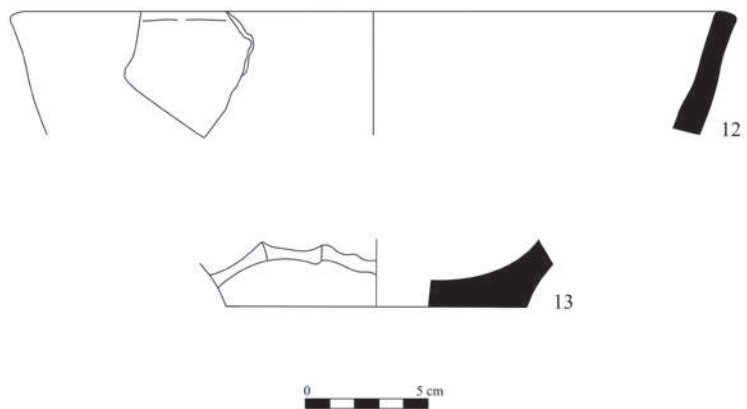
2. objektum

3. objektum

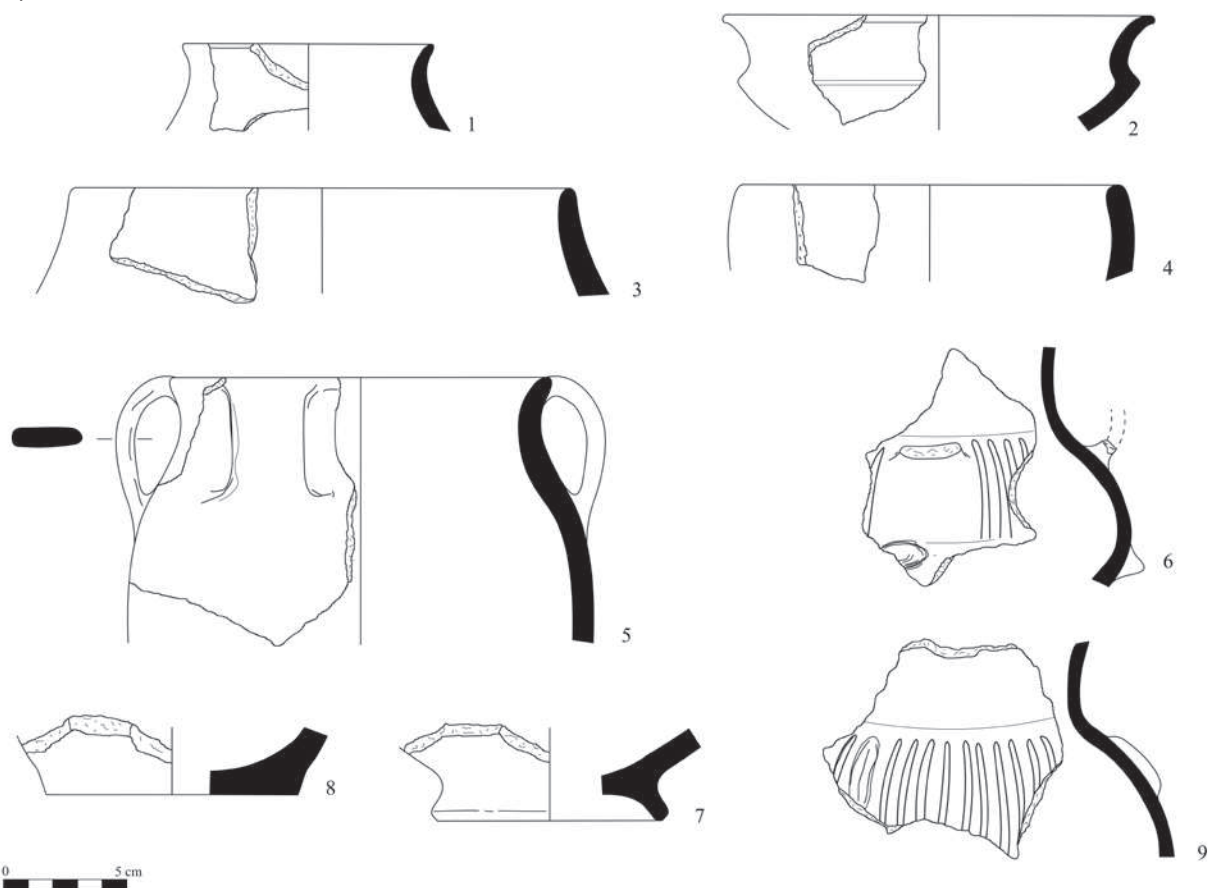
5. objektum

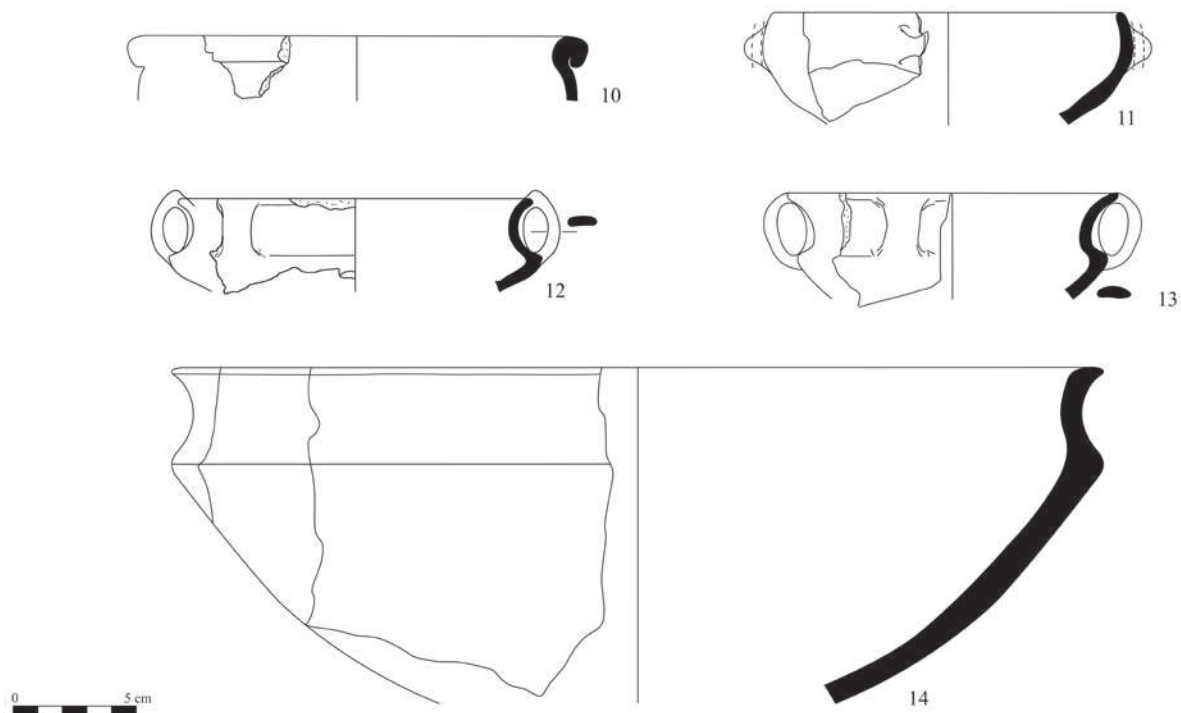
8. tábla Mátraszőlős–Királydomb, 2., 3. és 5. objektumok.

Tafel 8 Mátraszőlős–Királydomb, Befunde Nr. 2., 3. und 5.

6. objektum

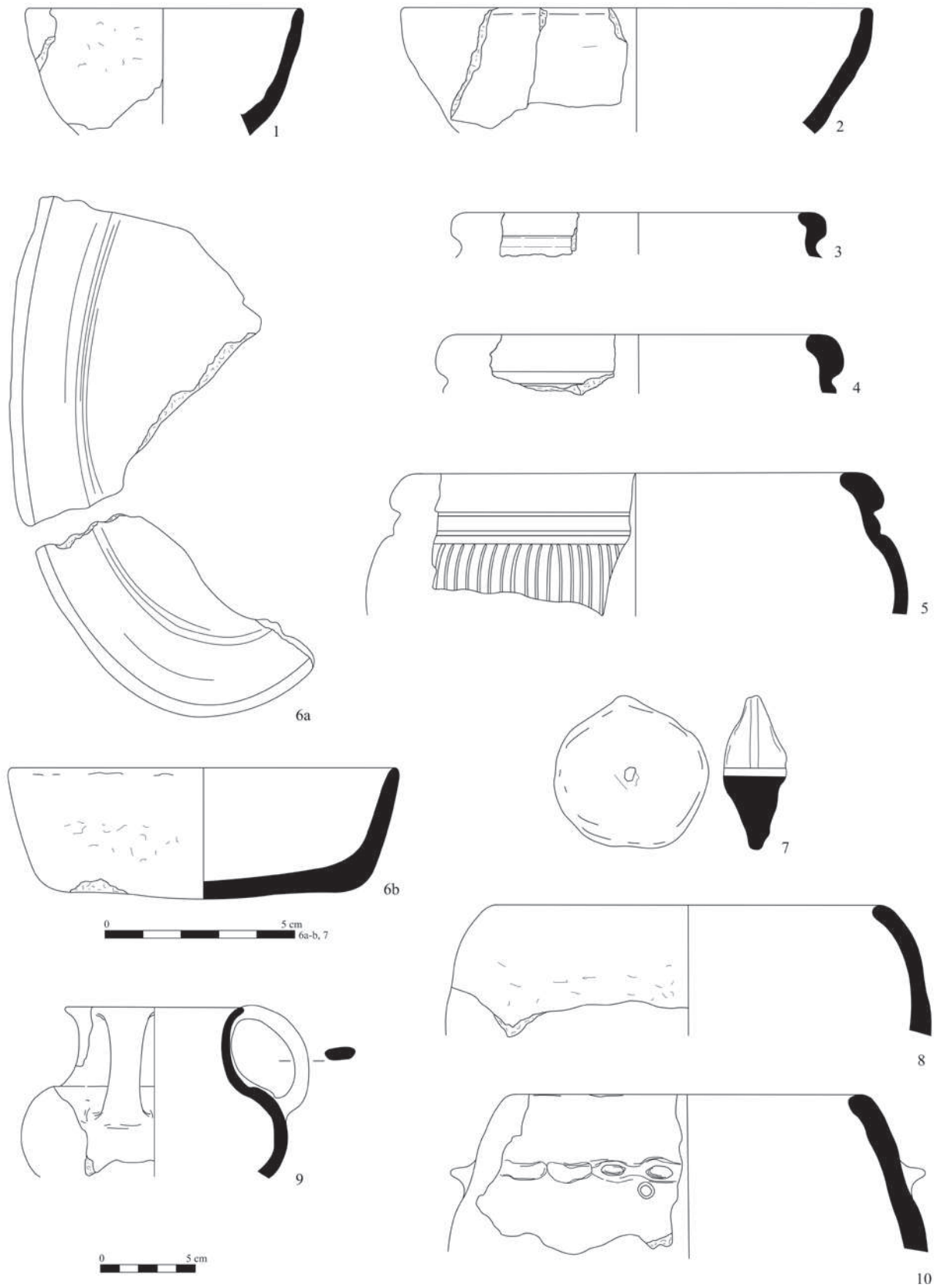

7. objektum

9. tábla Mátraszőlős–Királydomb, 6. és 7. objektumok.
Tafel 9 Mátraszőlős–Királydomb, Befunde Nr. 6. und 7.

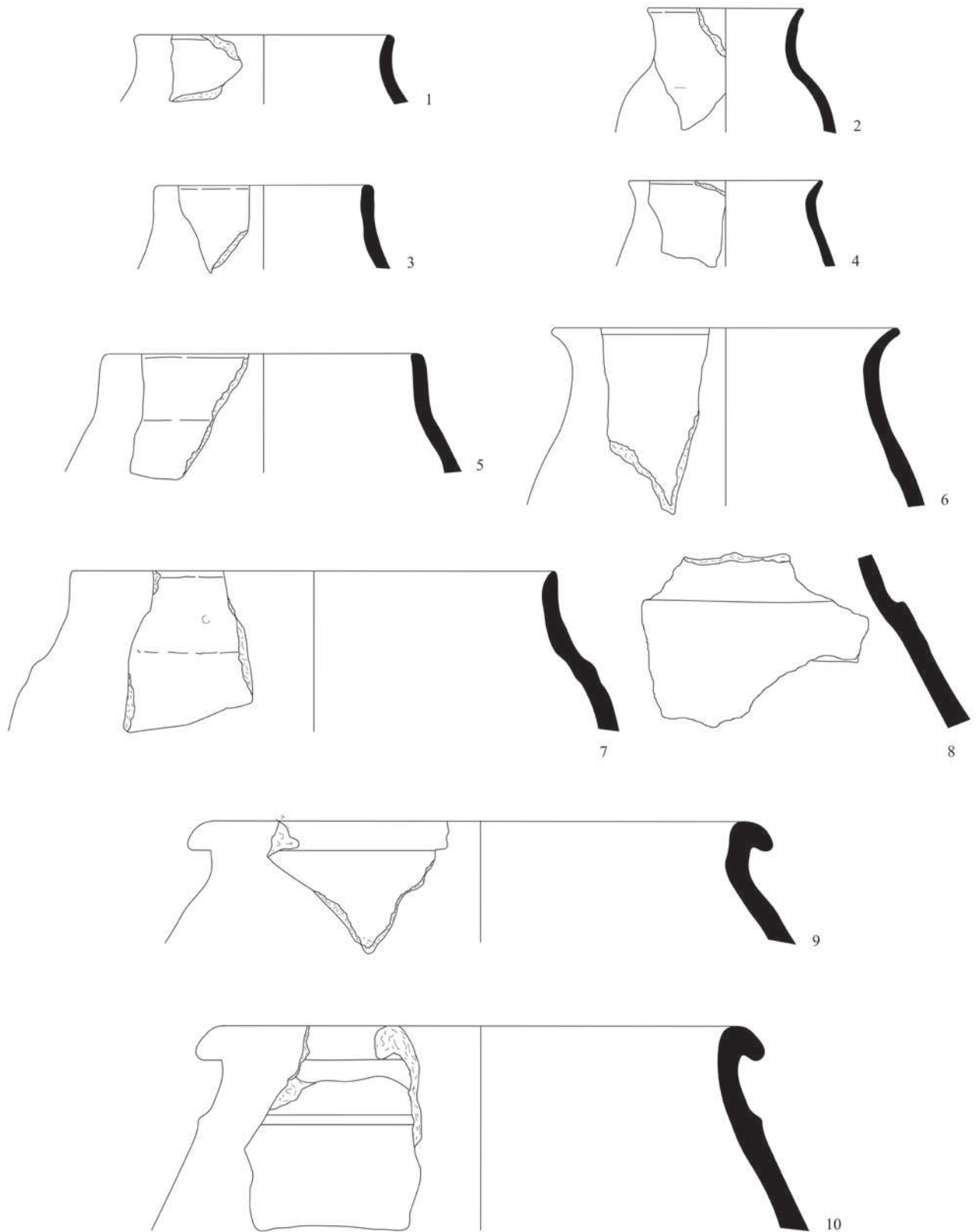
7. objektum

10. tábla Mátraszőlős–Királydomb, 7. objektum.

Tafel 10 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. 7.

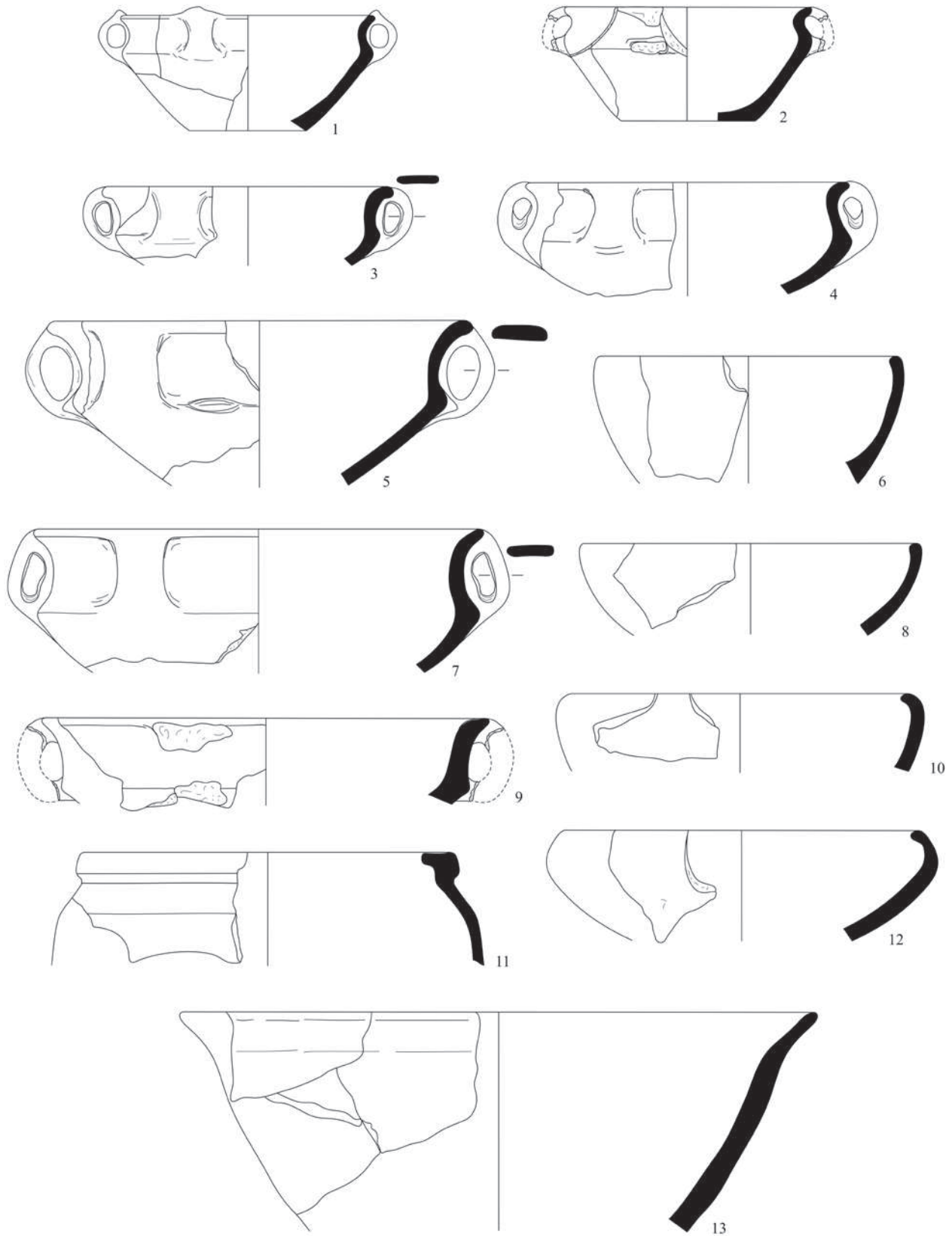
7. objektum

11. tábla Mátraszőlős–Királydomb, 7. objektum.

Tafel 11 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. 7.

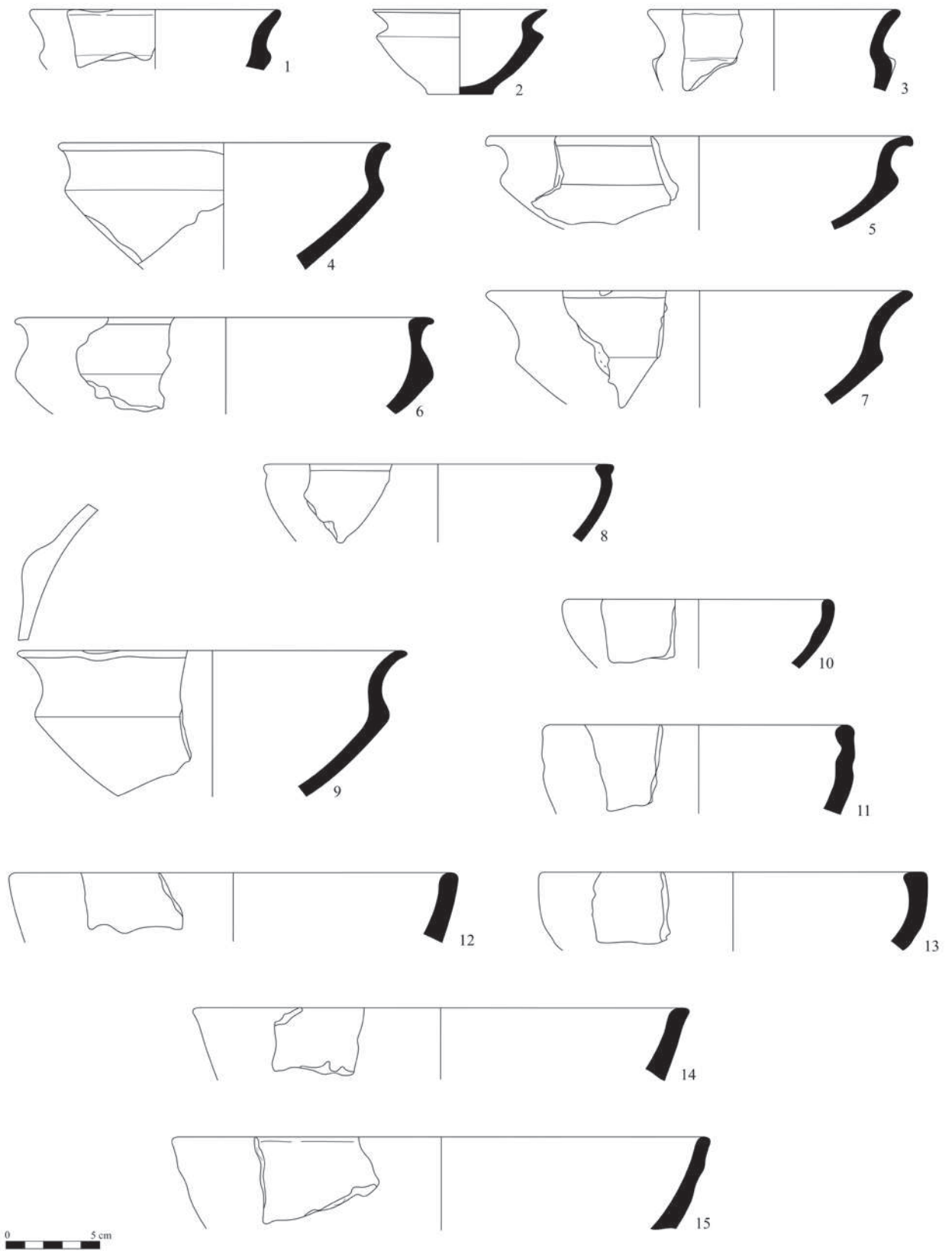
B. objektum

12. tábla Mátraszőlős–Királydomb, B. objektum.

Tafel 12 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. B.

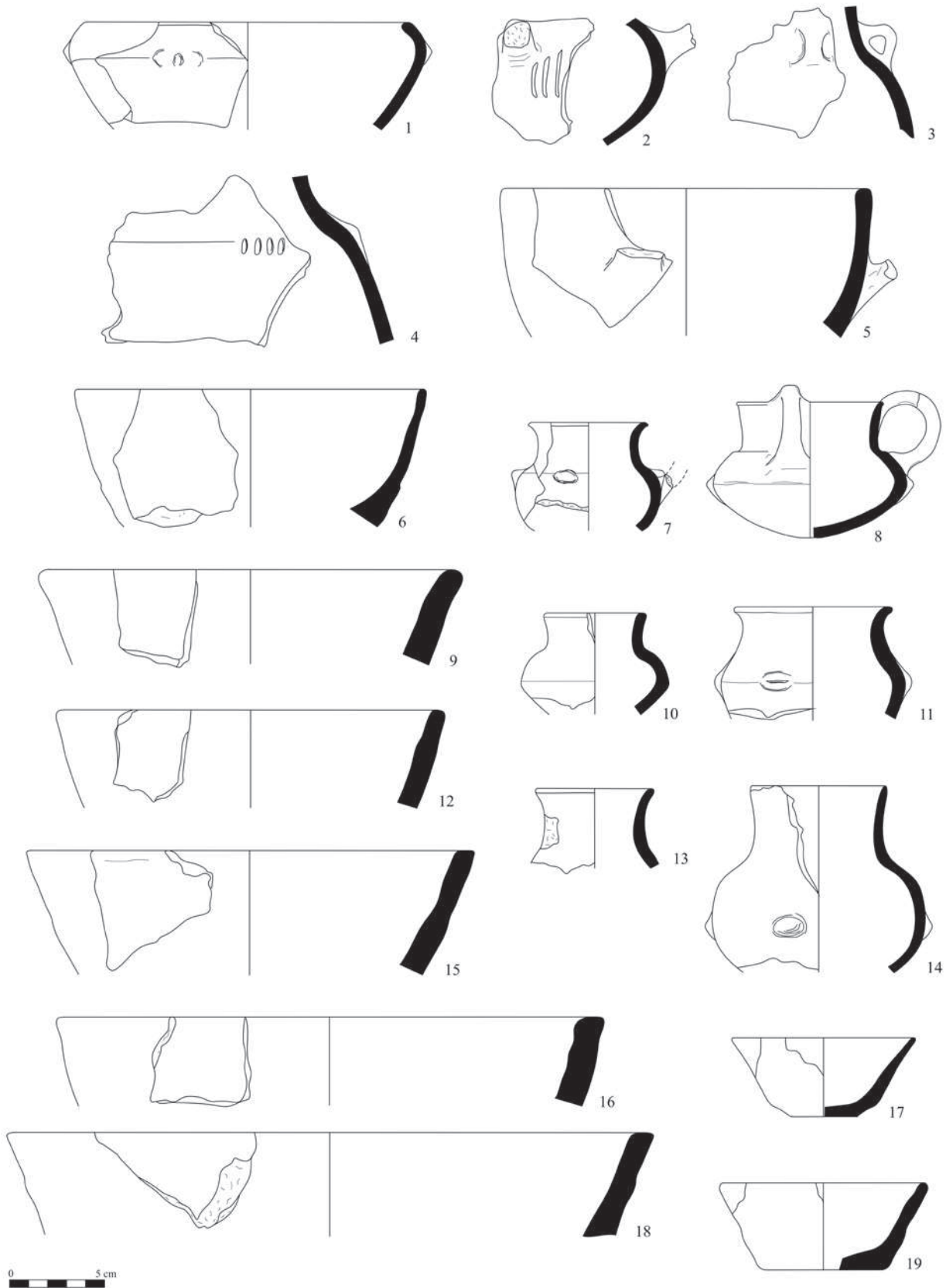
B. objektum

13. tábla Mátraszőlős–Királydomb, B. objektum.

Tafel 13 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. B.

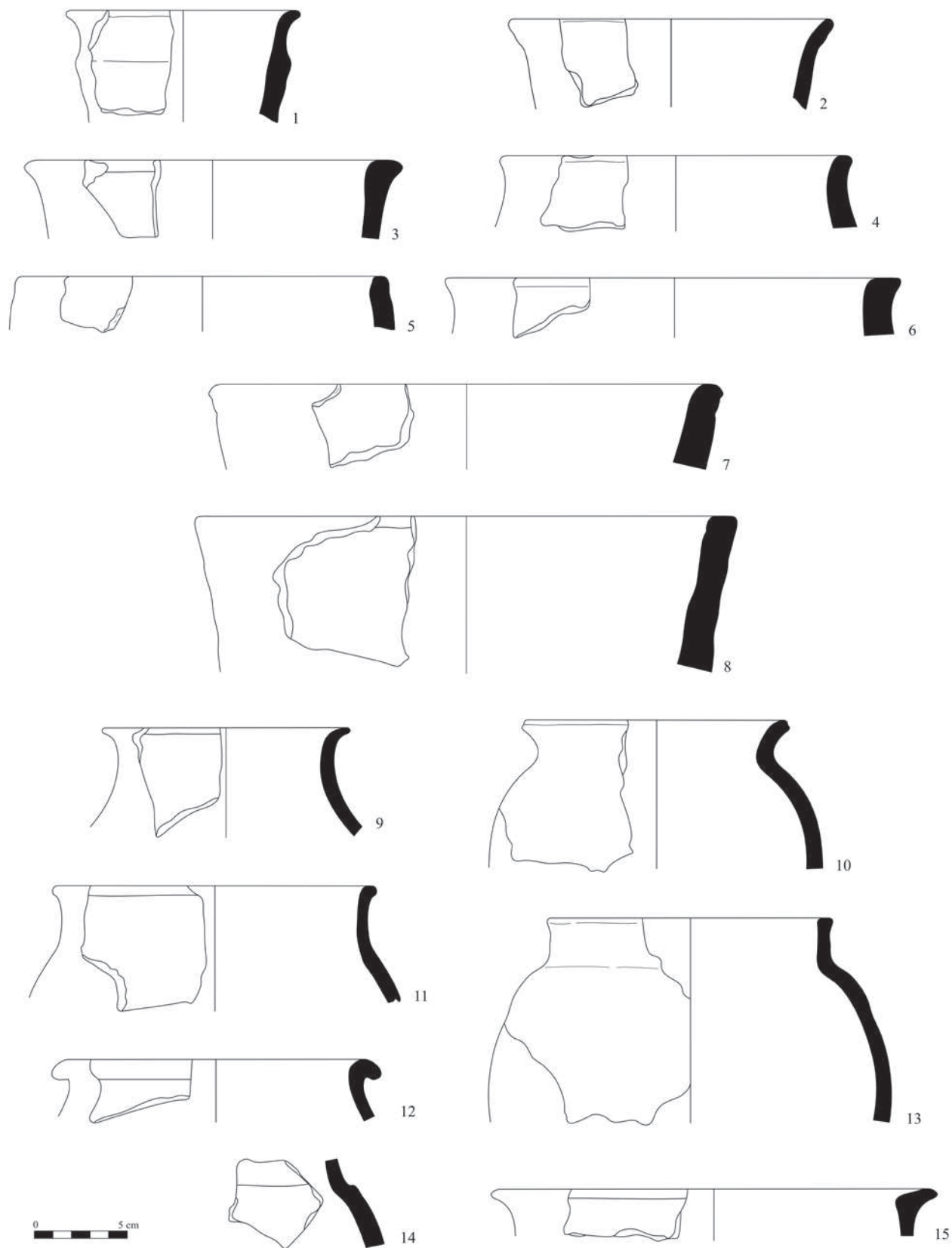
B. objektum

14. tábla Mátraszőlős–Királydomb, B. objektum.

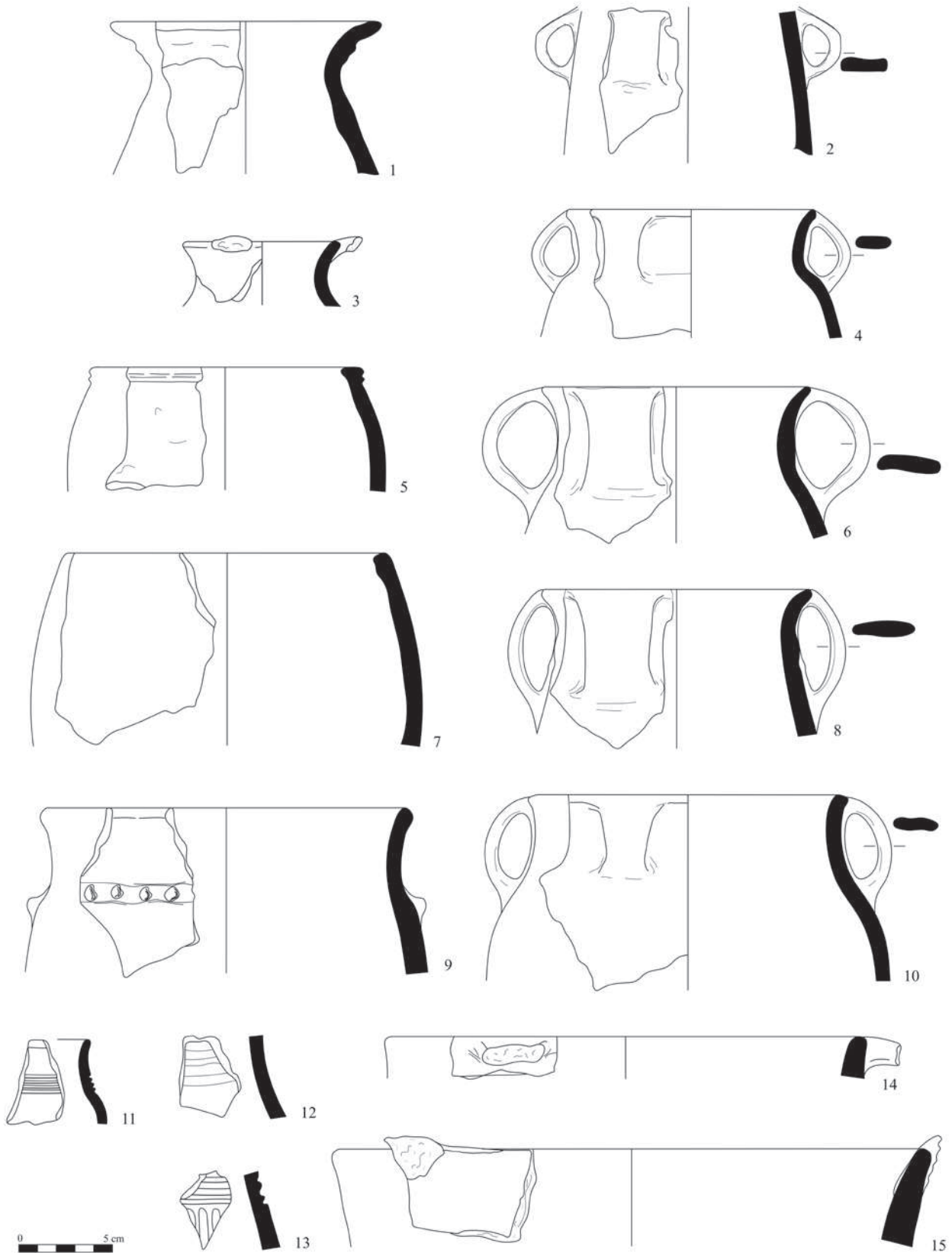
Tafel 14 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. B.

B. objektum

15. tábla Mátraszőlős–Királydomb, B. objektum.
Tafel 15 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. B.

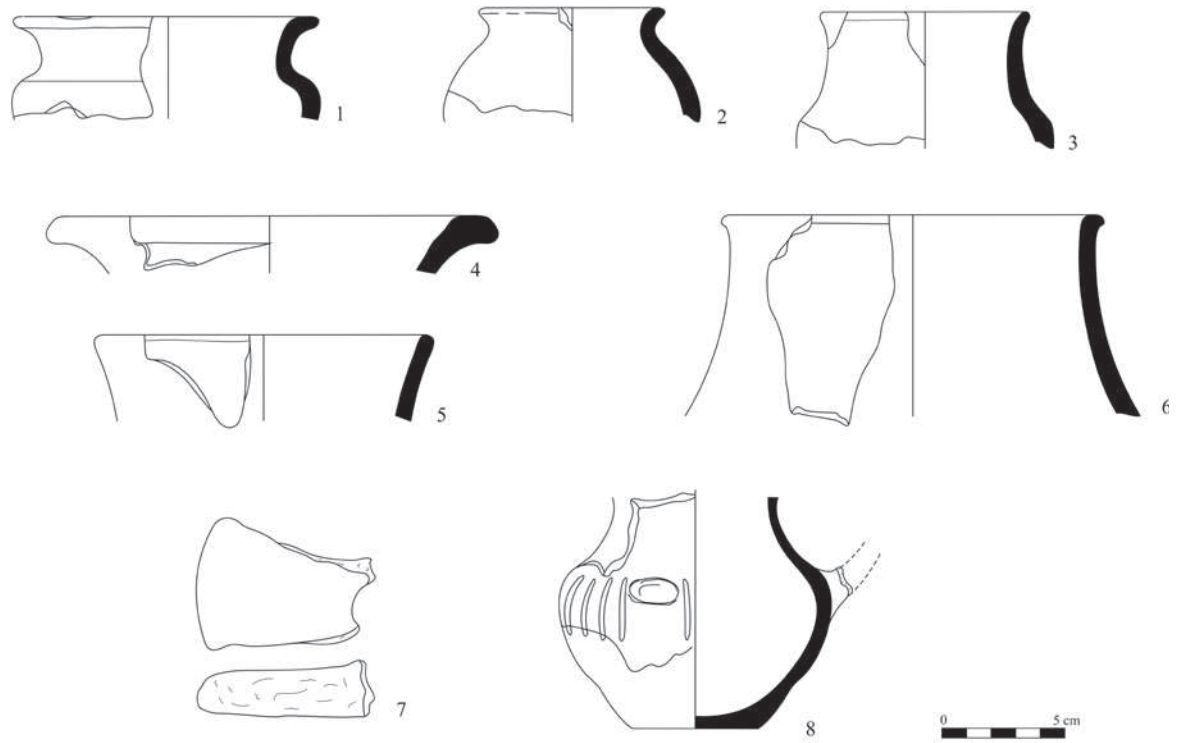
B. objektum

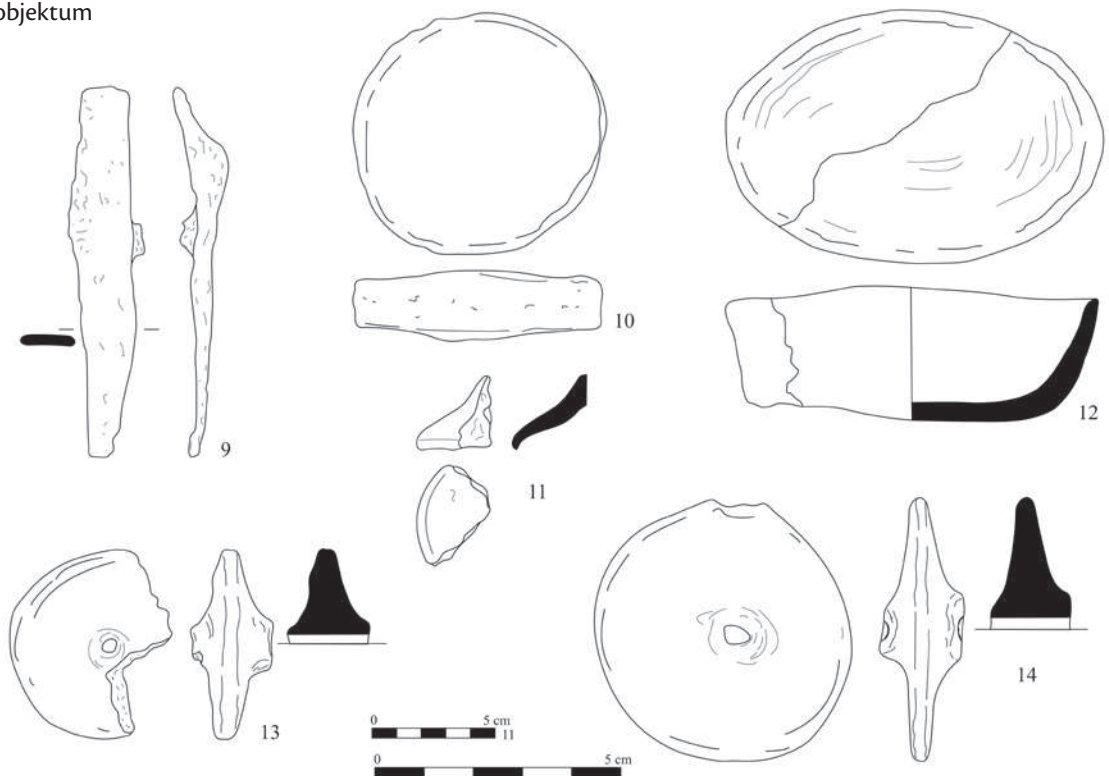
16. tábla Mátraszőlős–Királydomb, B. objektum.

Tafel 16 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. B.

B. objektum

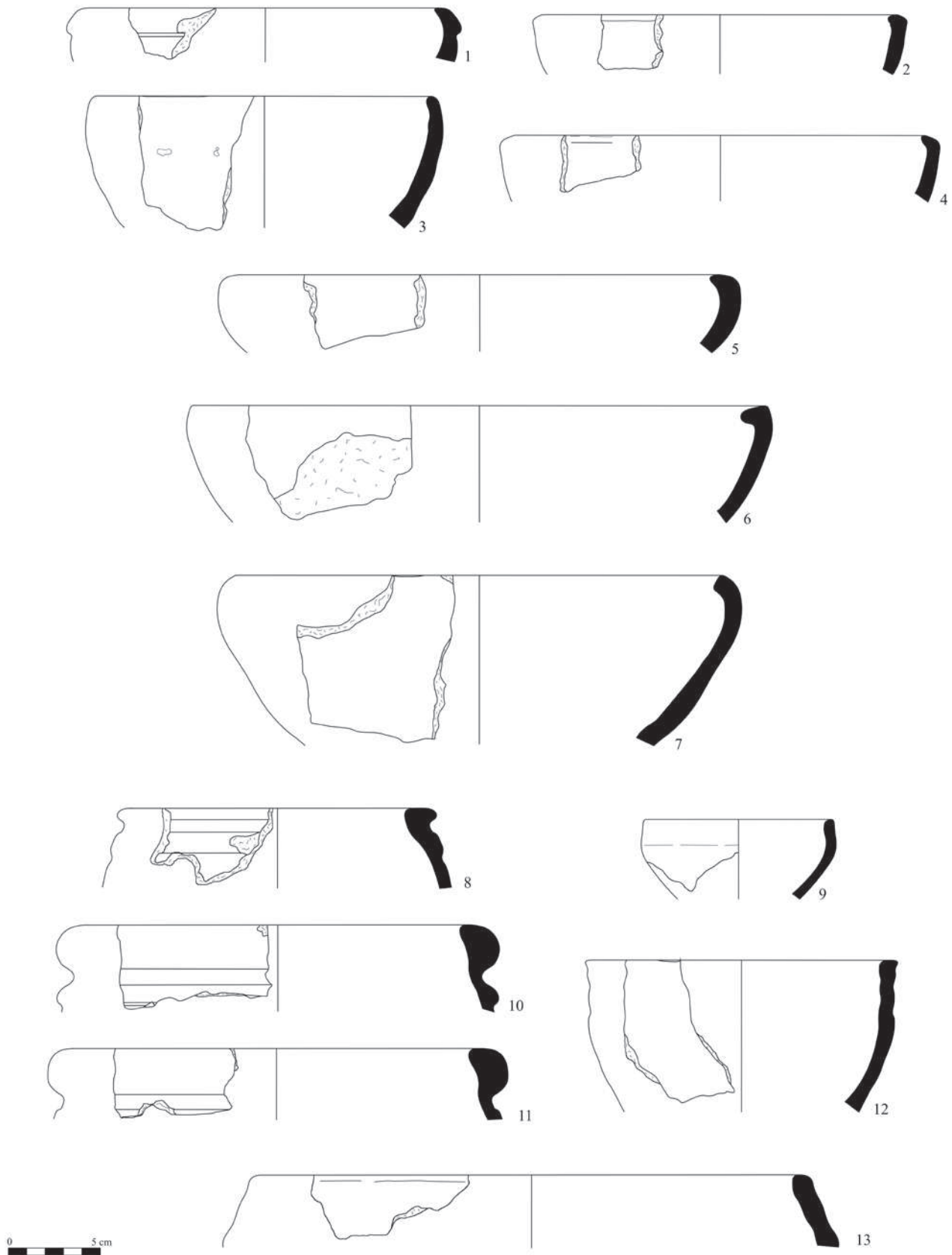
B. objektum

17. tábla Mátraszőlős–Királydomb, B. objektum.

Tafel 17 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. B.

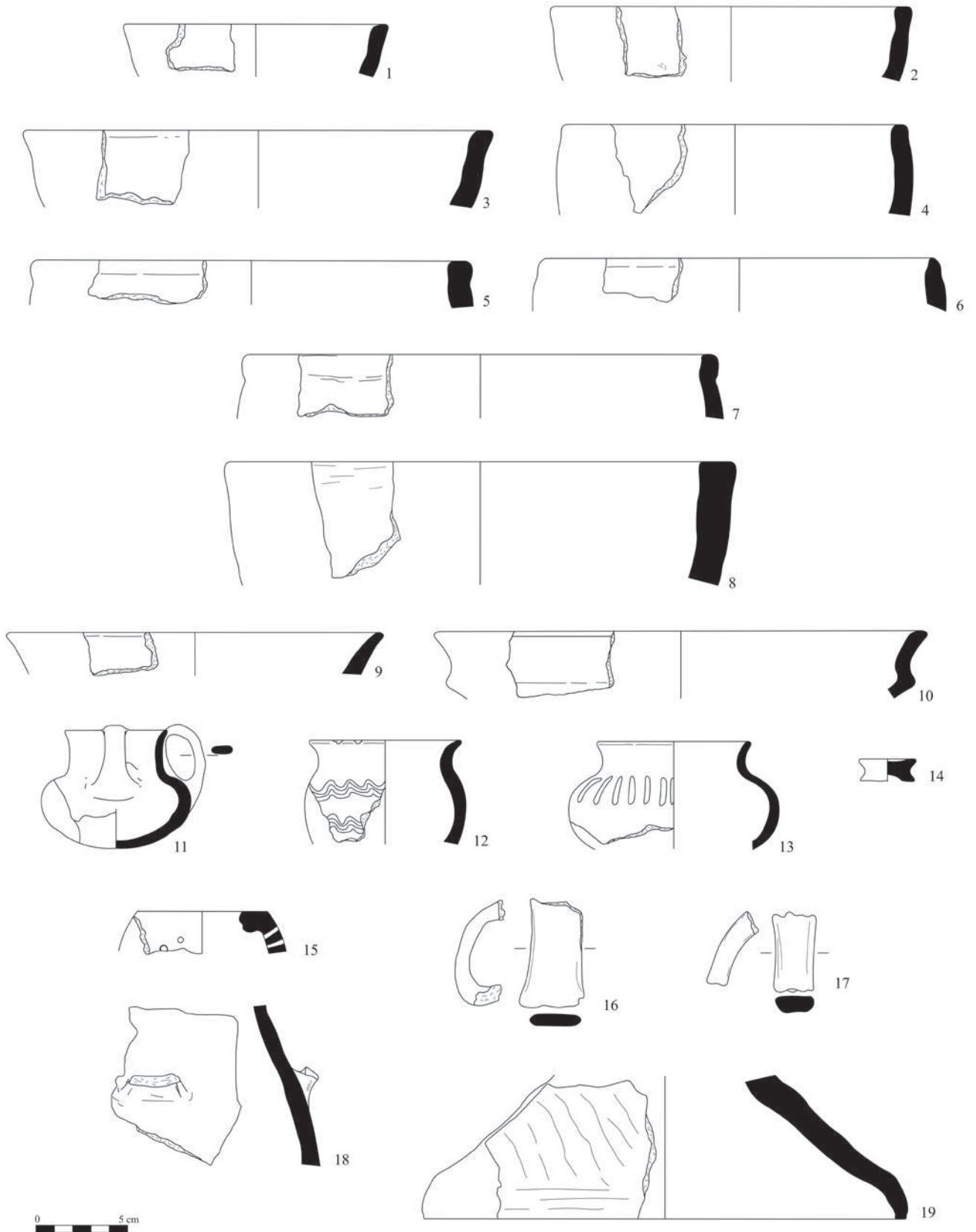
C. objektum

18. tábla Mátraszőlős–Királydomb, c. objektum.

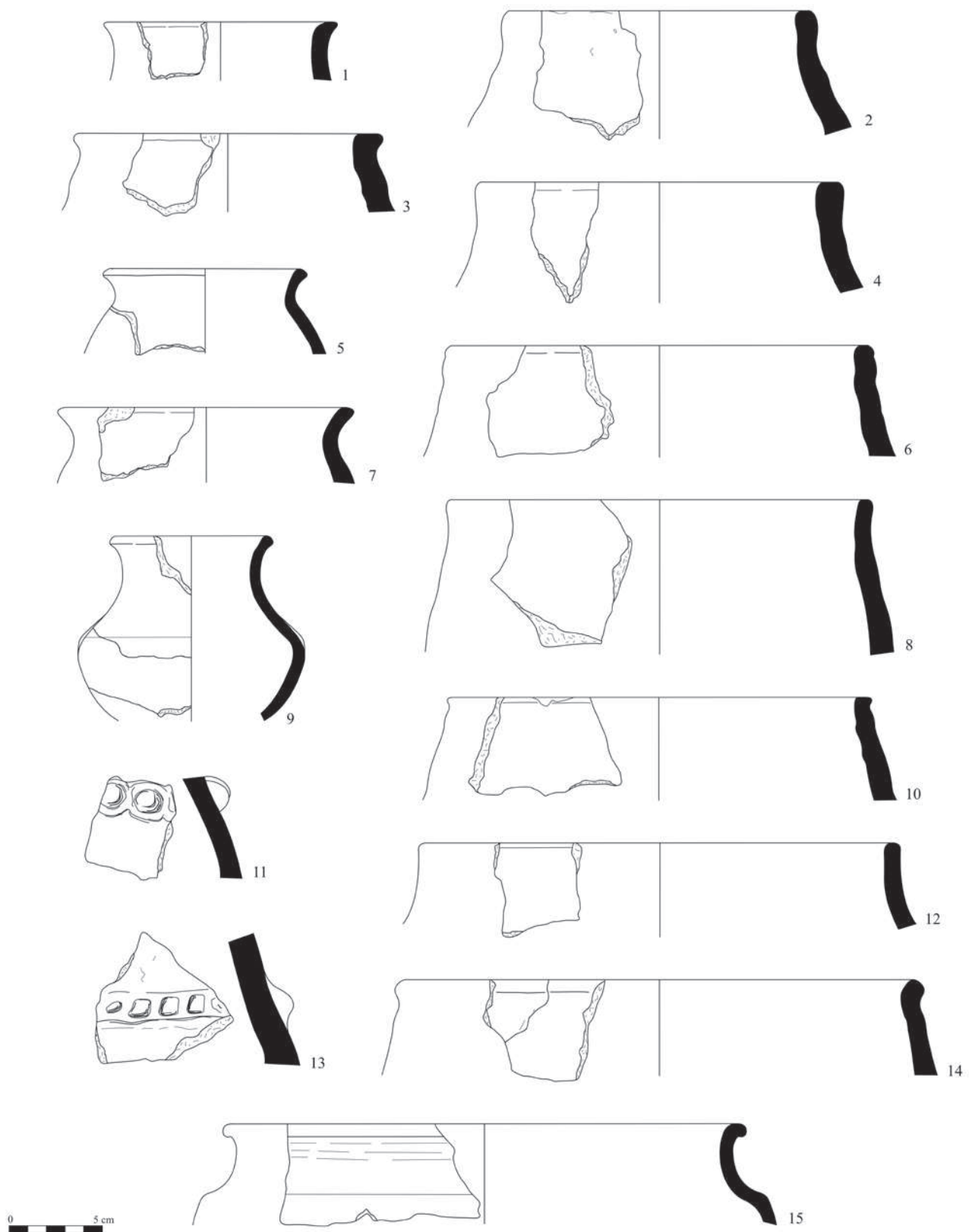
Tafel 18 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. c.

C. objektum

19. tábla Mátraszőlős–Királydomb, c. objektum.
Tafel 19 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. c.

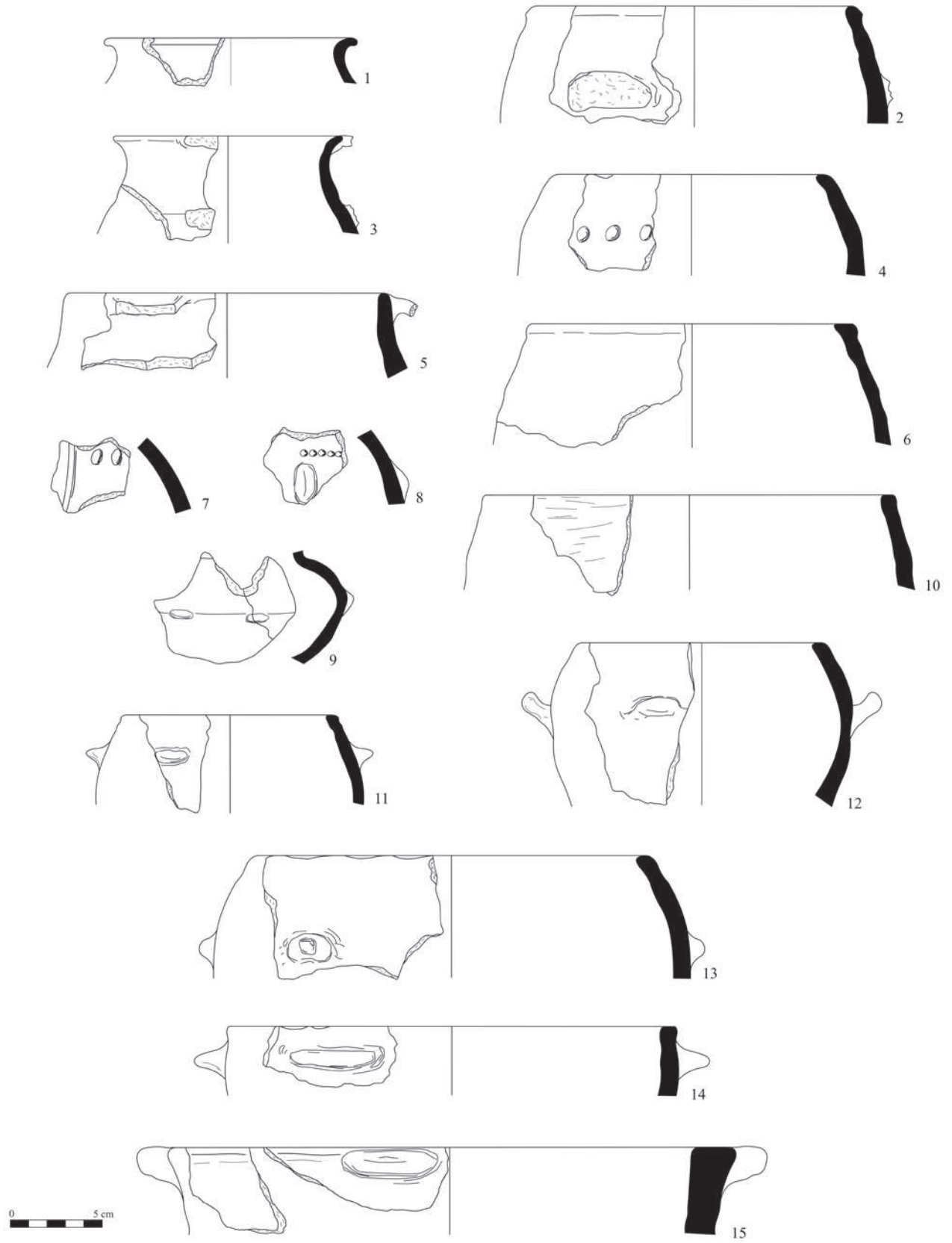
C. objektum

20. tábla Mátraszőlős–Királydomb, c. objektum.

Tafel 20 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. c.

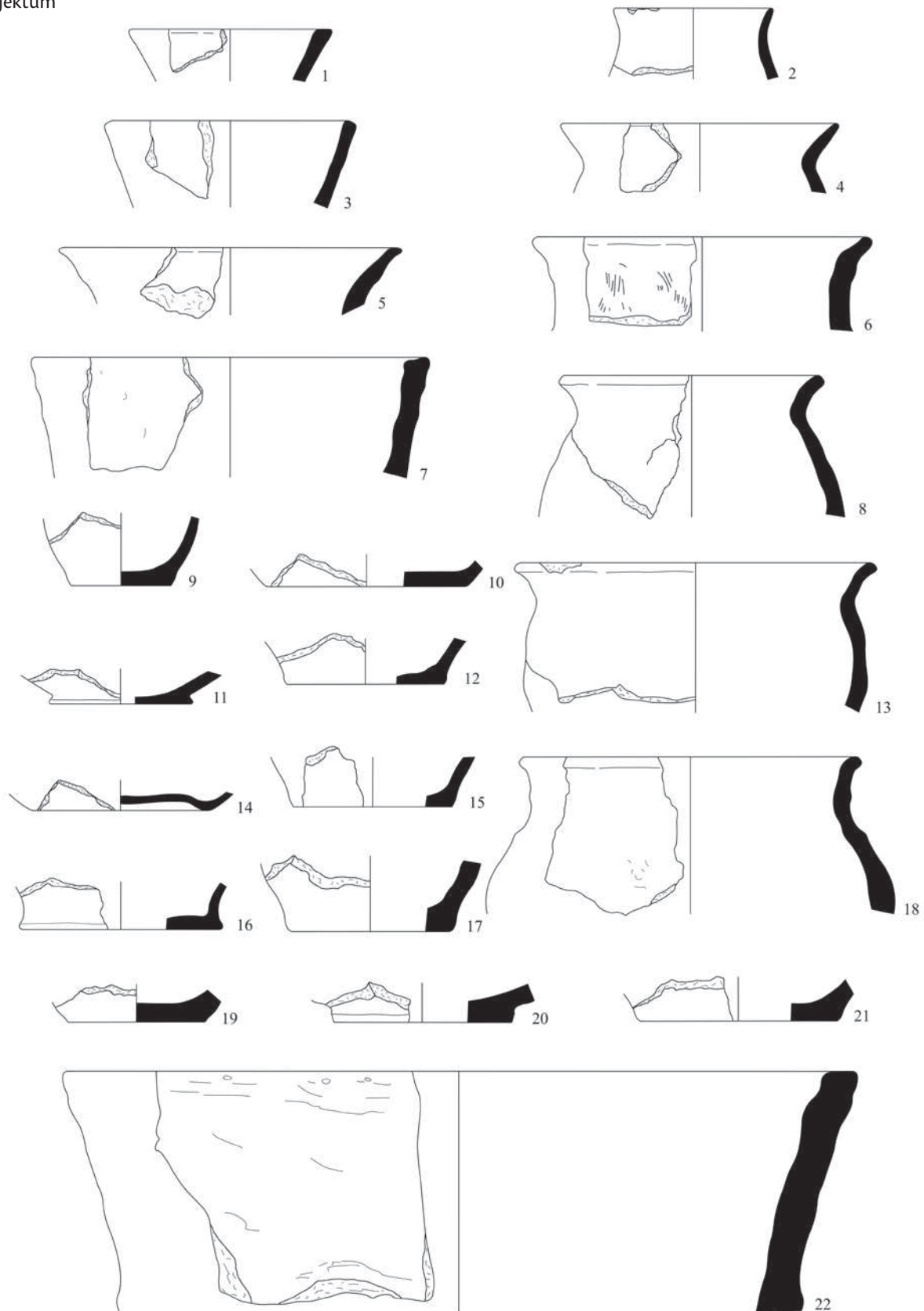
C. objektum

21. tábla Mátraszőlős–Királydomb, c. objektum.

Tafel 21 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. c.

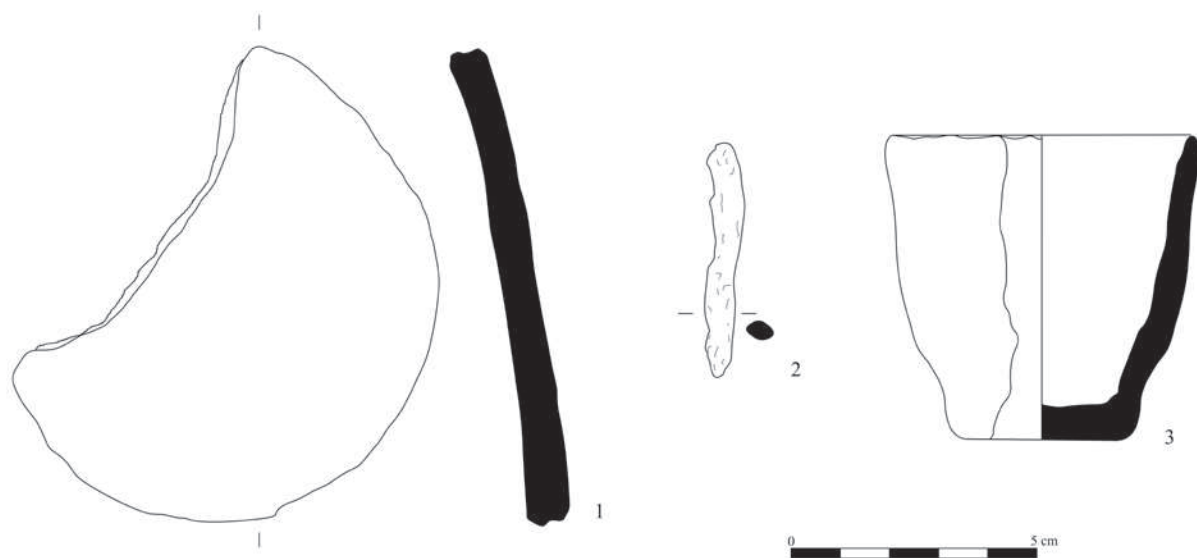
C. objektum

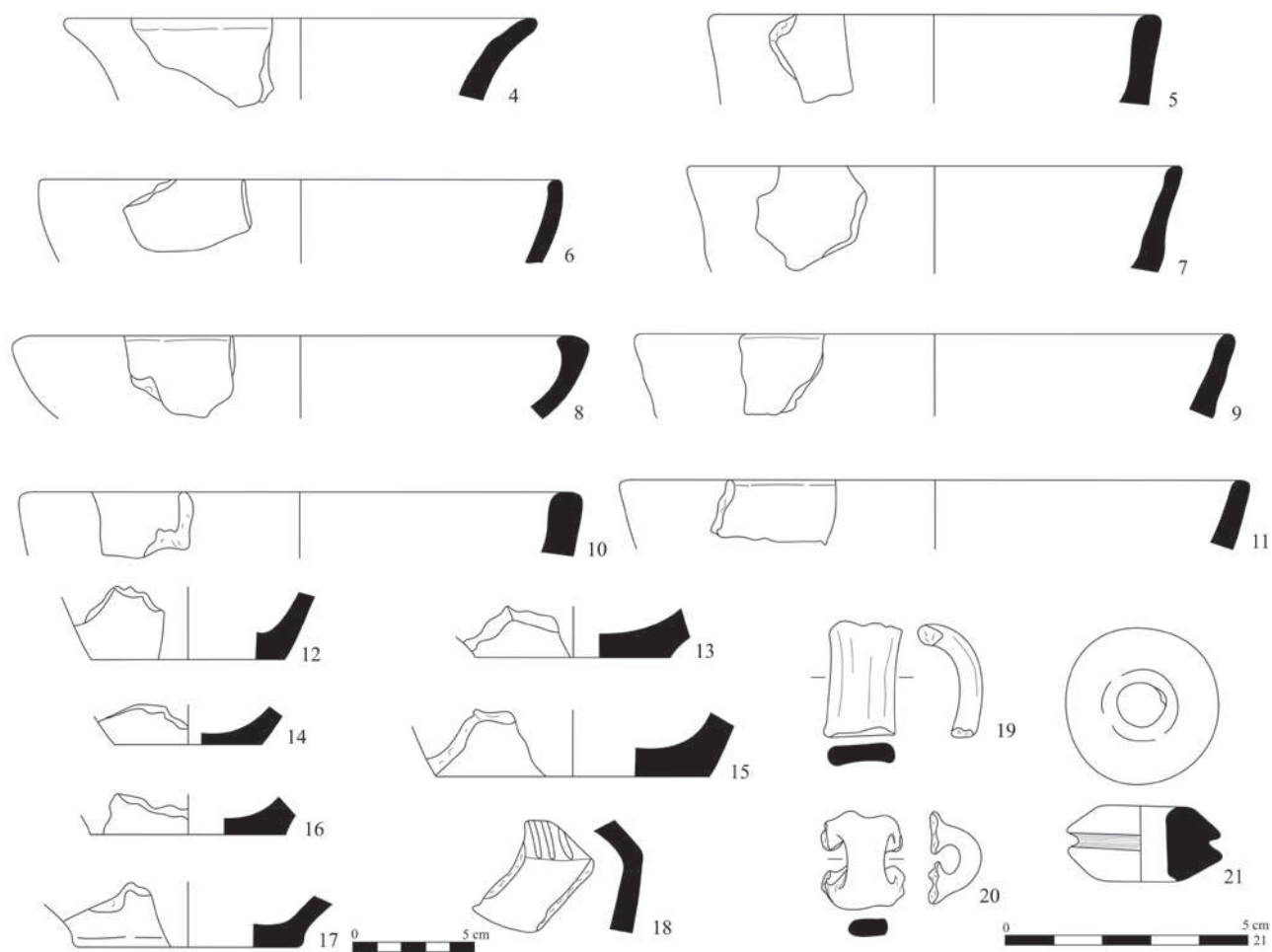
22. tábla Mátraszőlős–Királydomb, c. objektum.

Tafel 22 Mátraszőlős–Királydomb, Befund Nr. c.

C. objektum

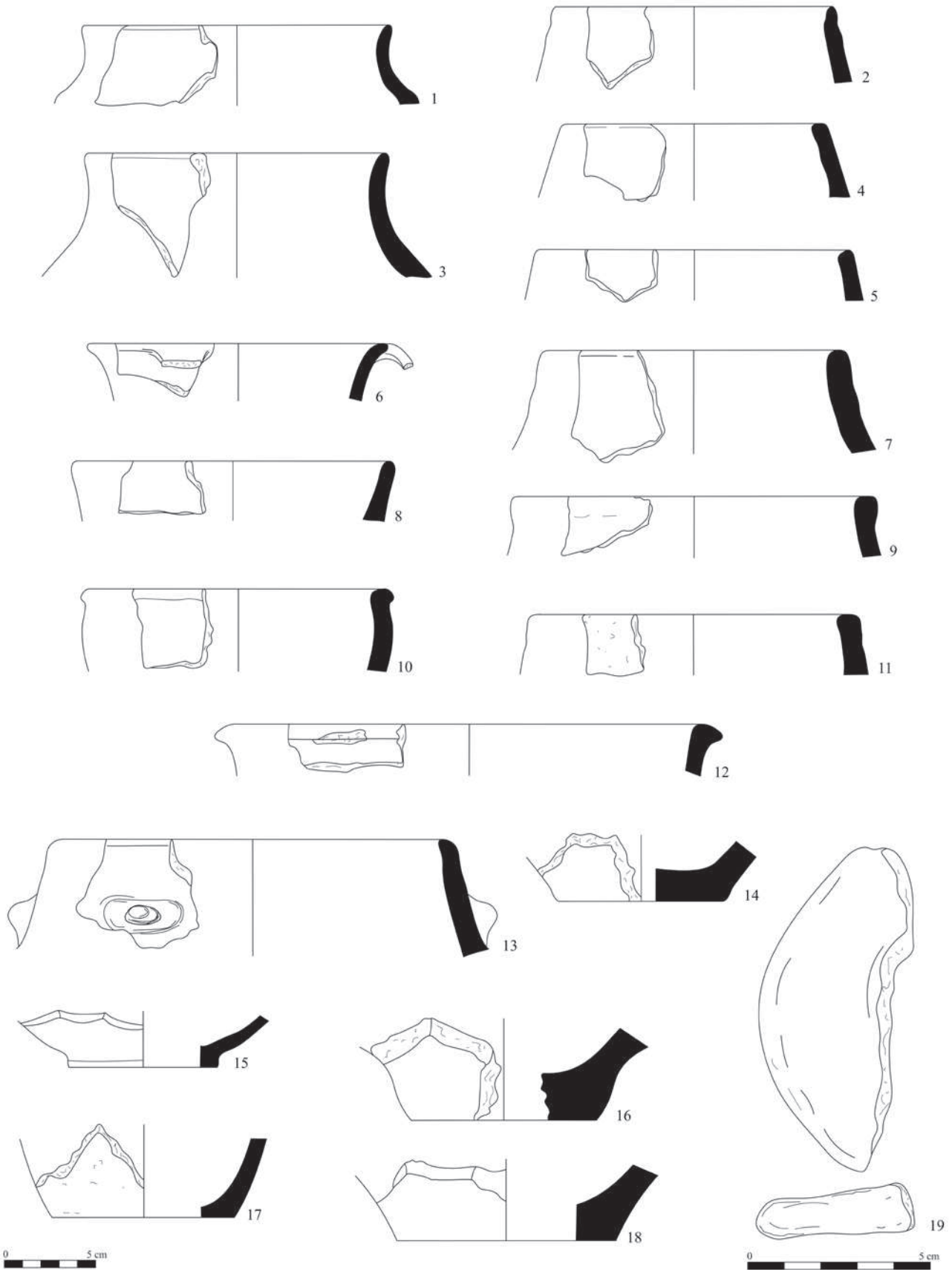
D. objektum

23. tábla Mátraszőlős–Királydomb, c. és d. objektumok.

Tafel 23 Mátraszőlős–Királydomb, Befunde Nr. c. und d.

I. szelvény

24. tábla Mátraszőlős–Királydomb, I. szelvény.

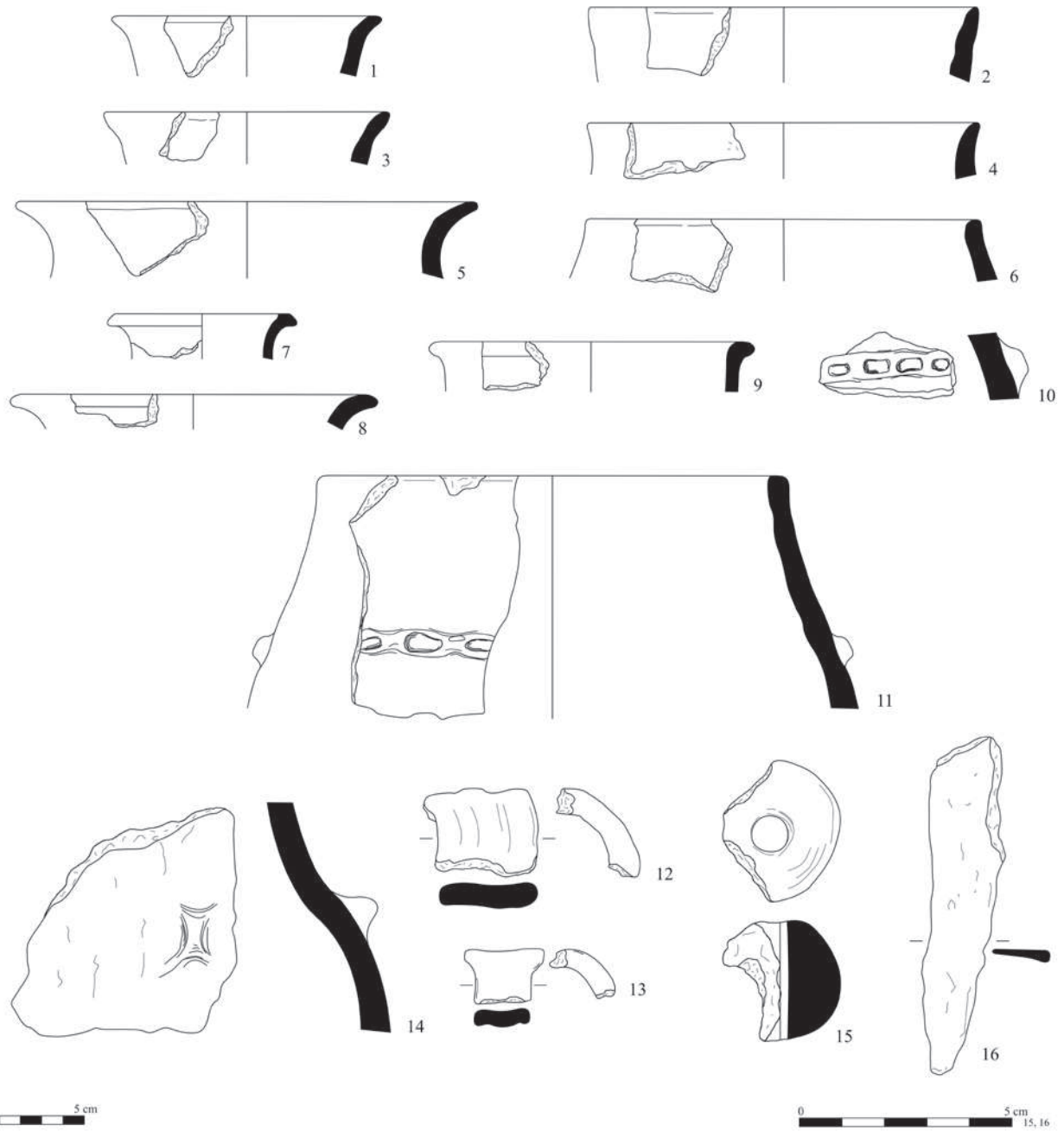
Tafel 24 Mátraszőlős–Királydomb, Quadrant I.

II. szelvény

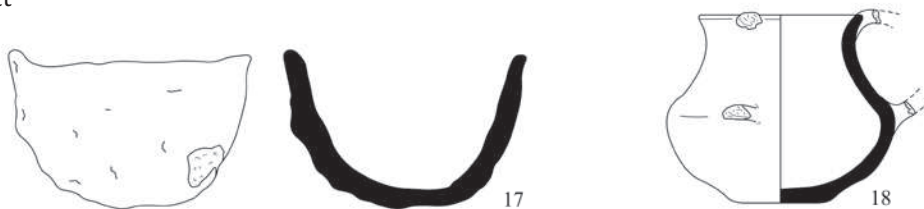
25. tábla Mátraszőlős–Királydomb, II. szelvény.
Tafel 25 Mátraszőlős–Királydomb, Quadrant II.

II. szelvény

III. szelvény

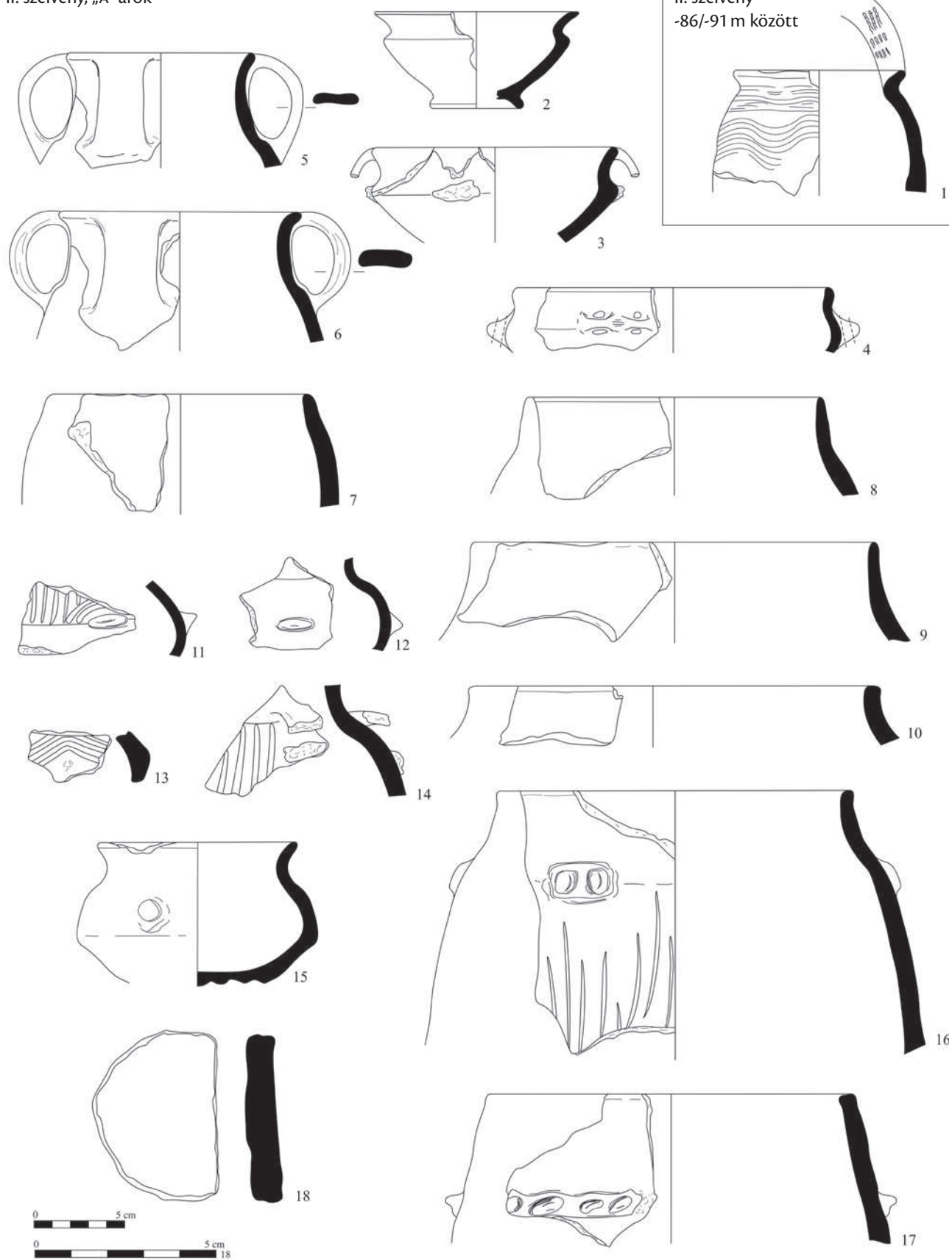
+28/+36m között

26. tábla Mátraszőlős–Királydomb, II. és III. szelvények.

Tafel 26 Mátraszőlős–Királydomb, Quadranten II. und III.

II. szelvény, „A” árok

II. szelvény
-86/-91 m között

27. tábla Mátraszőlős–Királydomb, II. szelvény.
Tafel 27 Mátraszőlős–Királydomb, Quadrant II.